

VERGİ USUL KANUNU

Kanun Numarası : 213
Kabul Tarihi : 4/1/1961
Yayımlandığı R. Gazete : Tarih : 10/1/1961 Sayı : 10703 – 10705
Yayımlandığı Düstur : Tertip : 4 Cilt : 1 Sayfa : 1037

*

* *

*Bu Kanunun yürürlükte olmayan hükümleri için
 bakınız "Yürürlükteki Bazı Kanunların Mülga
 Hükümleri Külliyatı", Cilt: 2 Sayfa: 599*

*

* *

*Bu Kanun ile ilgili olarak Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe giren
 Yönetmelik için, "Yönetmelikler Külliyatı"nın kanunlara göre
 düzenlenen nümerik fihristine bakınız.*

*

* *

GİRİŞ

Kanunun Şümülü

Madde 1 – Bu kanun hükümleri ikinci maddede yazılı olanlar dışında, genel bütçeye giren vergi, resim ve harçlar ile il özel idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar hakkında uygulanır.

Yukarıda yazılı vergi, resim ve harçlara bağlı olan vergi, resim ve zamlar da bu kanuna tabidir.

Bu kanunun hükümleri kaldırılan vergi, resim ve harçlar hakkında da uygulanır.

Gümrük ve tekel vergileri:

Madde 2 – (Değişik: 23/1/2008-5728/271 md.)

Gümrük idareleri tarafından alınan vergi ve resimler bu Kanuna tabi değildir. Bu vergi ve resimlerle ilgili olarak 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 242 nci maddesi hükümleri uygulanır.

Vergi Kanunlarının uygulanması ve ispat:

Madde 3 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/1 md.)

A) Vergi kanunlarının uygulanması: Bu Kanunda kullanılan "Vergi Kanunu" tabiri işbu Kanun ile bu Kanun hükümlerine tabi vergi, resim ve harç kanunlarını ifade eder.

Vergi kanunları lafzı ve ruhu ile hüküm ifade eder. Lafzın açık olmadığı hallerde vergi kanunlarının hükümleri, konuluşundaki maksat, hükümlerin kanunun yapısındaki yeri ve diğer maddelerle olan bağlantısı gözönünde tutularak uygulanır.

B) İspat: Vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya, ilişkin muamelelerin gerçek mahiyeti esastır.

Vergiye doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyeti yemin hariç her türlü delille ispatlanabilir. Şu kadar ki, vergiyi doğuran olayla ilgisi tabii ve açık bulunmayan şahit ifadesi ispatlama vasıtası olarak kullanılamaz.

İktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfeti bunu iddia eden tarafa aittir.

BİRİNCİ KİTAP

Vergilendirme

BİRİNCİ KISIM

Genel Esaslar

BİRİNCİ BÖLÜM

Vergi Uygulanmasında Yetki

Vergi dairesi:

Madde 4 – Vergi dairesi mükellefi tesbit eden, vergi tarh eden, tahakkuk ettiren ve tahsil eden dairedir.

(Değişik : 15/12/1990 - 3689/1 md.) Mükelleflerin, vergi uygulaması bakımından hangi vergi dairesine bağlı oldukları vergi kanunları ile belirlenir. Ancak, Maliye ve Gümrük Bakanlığı, gerekli gördüğü hallerde, mükelleflerin işyeri ve ikametgah adresleri ile il ve ilçelerin idari sınırlarına bağlı kalmaksızın vergi daireleri ve bölge bilgi işlem merkezleri kurmaya, vergi dairelerine bağlı şubeler açmaya ve vergi dairelerinin yetki alanı ile vergi türleri, meslek ve iş grupları itibarıyla mükelleflerin bağlı olacakları vergi dairesini belirlemeye yetkilidir.

Vergi mahremiyeti:

Madde 5 – Aşağıda yazılı kimseler görevleri dolayısıyla, mükellefin ve mükellefle ilgili kimselerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine mütaallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması لازم gelen diğer hususları ifşa edemezler ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nef'ine kullanamazlar;

1. Vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğraşan memurlar;
2. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/1 md.)** Vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştayda görevli olanlar;
3. Vergi kanunlarına göre kurulan komisyonlara iştirak edenler;
4. Vergi işlerinde kullanılan bilirkişiler.

Bu yasak, yukarıda yazılı kimseler, bu görevlerinden ayrılırlar dahi devam eder.

(Ek : 26/6/1964 - 485/1 Md.; Değişik : 30/12/1980 - 2365/2 md.) Ancak, vergi güvenliğini sağlamak amacıyla Gelir Vergisi mükelleflerinin yıllık Gelir Vergisi, sermaye şirketlerinin Kurumlar Vergisi beyanmelerinde gösterdikleri matrahları (zarar dahil) ve beyanları üzerinden tarh olunan Gelir ve Kurumlar Vergileri ile mükelleflerin ad ve unvanları, bağlı oldukları vergi dairelerince beyannamelerin verildiği yıl içinde dairenin münasip yerlerine asılacak cetvellerle ilan olunur. Mükellefin bağlı bulunduğu teşekkül varsa, bu ilan orada da yapılır.

(Ek : 22/7/1998 - 4369/1 md.) Mükelleflerin vergi tarhına esas olan beyanları, kesinleşen vergi ve cezaları ile vadesi geçtiği halde ödenmemiş bulunan vergi ve ceza miktarları Maliye Bakanlığınca açıklanabilir. Maliye Bakanlığı bu yetkisini mahalline devredebilir. Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adli ve idarî soruşturmalar ile ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler ile bankalara, yapacakları vergi tahsiline yönelik bilgiler verilebilir. Bu bilgilerin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir. Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenledikleri veya kullandıkları vergi inceleme raporuyla tespit olunanların, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlarına ve 3568 sayılı Kanunla kurulan birlik ve meslek odalarına bildirilmesi vergi mahremiyetini ihlal sayılmaz. Bu takdirde kendilerine bilgi verilen kişi ve kurumlar da bu maddede yazılı yasaklara uymak zorundadırlar. Maliye Bakanlığı bilgilerin açıklanmasıyla ilgili usulleri belirlemeye yetkilidir.⁽¹⁾

(Ek : 26/6/1964 - 485/1 md.; Değişik : 30/12/1980 - 2365/2 md.) Gelir Vergisi mükellefleri (Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) ile sermaye şirketleri her yıl Mayıs ayının son gününe kadar vergi tarhına esas olan kazanç tutarları ile bunlara isabet eden vergi miktarlarını gösteren levhayı almak zorundadırlar. İlan ve levhalara ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığınca belli edilir.⁽²⁾⁽³⁾

(Ek : 26/6/1964 - 485/1 md.; Değişik altıncı fıkra: 23/1/2008-5728/272 md.) Açıklanan bu bilgiler ele alınarak mükelleflerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüz edilemez.

(1) 30/7/2003 tarihli ve 4962 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle, bu fıkra yer alan "Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adli ve idari soruşturmalarla ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler verilebilir." ibaresi, "Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adli ve idari soruşturmalar ile ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler ile bankalara, yapacakları vergi tahsiline yönelik bilgiler verilebilir. Bu bilgilerin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir." Olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkra yer alan "(Götürü usulde vergilendirilen mükellefler dahil)" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "(Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil)" olarak değiştirilmiştir.

(3) 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanunun 82 nci maddesiyle, bu fıkra yer alan "levhayı merkezlerine, şubelerine, satış mağazalarına iş sahipleri ile mükellefler tarafından kolayca okunup görünecek şekilde asmak zorundadırlar." ibaresi "levhayı almak zorundadırlar." şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/1 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/1 md.)

(Ek : 24/3/1988 - 3418/29 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/1 md.)

(Ek : 26/10/1988 - 3482/6 md.; Mülga:22/7/1998 - 4369/1 md.)

Yasaklar:

Madde 6 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/2 md.)

Beşinci maddede yazılı olanlar:

1. Kendilerine, nişanlılarına ve boşanmış olsalar bile eşlerine;
 2. Kan veya sıhri usul ve furuuna, evlatlığına veya kendisini evlat edinene yahut kan hısımlığında üçüncü (Bu derece dahil), sıhri hısımlıkta, bu hısımlığı meydana getiren evlenme ortadan kalkmış olsa bile, üçüncü (Bu derece dahil) dereceye kadar olan civar hısımlarına;
 3. Kanuni temsilcisi veya vekili bulundukları kimselere;
- Ait vergi inceleme ve takdir işleriyle uğraşamazlar.

Vergi muameleleri ve incelemeleri ile vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştayda görevli olanlar, mükelleflerin vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili hesap, yazı ve sair özel işlerini ücretsiz de olsa yapamazlar.

İdarenin yardımı:

Madde 7 – Bilümm mülkiye amirleri, emniyet amir ve memurları, belediye başkanları, köy muhtarları ve kamu müesseseleri vergi kanunlarının uygulanmasında uygulama ile ilgili memurlara ve komisyonlara ellerindeki bütün imkanlarla kolaylık göstermeye ve yardımda bulunmaya mecburdurlar.

İKİNCİ BÖLÜM

Vergi Sorumluluğu

Mükellef ve vergi sorumlusu:

Madde 8 – Mükellef, vergi kanunlarına göre kendisine vergi borcu terettüb eden gerçek veya tüzel kişidir.

Vergi sorumlusu, verginin ödenmesi bakımından, alacaklı vergi dairesine karşı muhatap olan kişidir.

Vergi kanunlarıyla kabul edilen haller müstesna olmak üzere, mükellefiyete veya vergi sorumluluğuna mütâallik özel mukaveleler vergi dairelerini bağlamaz.

Bu kanunun mütâakıp maddelerinde geçen "mükellef" tabiri vergi sorumlularına da şamildir.

(Ek : 24/6/1994 - 4008/1 md.; Değişik : 25/5/1995 - 4108/1 md.) Türkiye Cumhuriyeti tabiyetinde bulunan her gerçek kişi ile tüzel kişilere bir vergi numarası verilir. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye ve vergi numarasının kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce yapılacak işlemlerle ilgili kayıtlarda ve düzenlenecek belgelerde kullanılması mecburiyetini getirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Vergi ehliyeti:

Madde 9 – Mükellefiyet ve vergi sorumluluğu için kanuni ehliyet şart değildir.

Vergiyi doğuran olayın kanunlarla yasak edilmiş bulunması mükellefiyeti ve vergi sorumluluğunu kaldırmaz.

Kanuni temsilcilerin ödevi:

Madde 10 – Tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, Vakıflar ve cemaatlar gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin mükellef veya vergi sorumlusu olmaları halinde bunlara düşen ödevler kanuni temsilcileri, tüzel kişiliği olmayan teşekkülleri idare edenler ve varsa bunların temsilcileri tarafından yerine getirilir.

(Değişik : 3/12/1988 - 3505/2 md.) Yukarıda yazılı olanların bu ödevleri yerine getirmemeleri yüzünden mükelleflerin veya vergi sorumlularının varlığından tamamen veya kısmen alınmayan vergi ve buna bağlı alacaklar, kanuni ödevleri yerine getirmeyenlerin varlıklarından alınır. Bu hüküm Türkiye'de bulunmayan mükelleflerin Türkiye'deki temsilcileri hakkında da uygulanır.

Temsilciler veya teşekkülü idare edenler bu suretle ödedikleri vergiler için asıl mükelleflere rücu edebilirler.

Tüzel kişilerin tasfiye haline girmiş veya tasfiye edilmiş olmaları, kanuni temsilcilerin tasfiyeye giriş tarihinden önceki zamanlara ait sorumluluklarını da kaldırmaz.

Vergi kesenlerin sorumluluğu:

Madde 11 – Yaptıkları veya yapacakları ödemelerden vergi kesmeye mecbur olanlar, verginin tam olarak kesilip ödenmesinden ve bununla ilgili diğer ödevleri yerine getirmekten sorumludurlar.

Bu sorumluluk, bunların ödedikleri vergilerden dolayı asıl mükelleflere rücu etmek hakkını kaldırmaz.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/2 md.) Mal alım ve satımı ve hizmet ifası dolayısıyla vergi kesintisi yapmak ve vergi dairesine yatırmak zorunda olanların, bu yükümlülükleri yerine getirmemeleri halinde verginin ödenmesinden, alım satıma, taraf olanlar, hizmetten yararlananlar ve aralarında doğrudan veya hısımlık nedeniyle ya da sermaye, organizasyon veya yönetimine katılmak veya menfaat sağlamak suretiyle dolaylı olarak ilişkide bulunduğu tespit olunanlar müteselsilen sorumludurlar.(1)

(Ek : 4/12/1985 - 3239/2 md.) Ancak üçüncü fıkrada belirtilen müteselsilen sorumluluk mal üreten çiftçiler ile nihai tüketiciler için söz konusu değildir.

(Ek : 24/3/1988 - 3418/30 md.) Maliye ve Gümrük Bakanlığı zirai ürünlerin (işlenmiş olanlar dahil) alım ve satımına aracılık eden kuruluşlar ile Ticaret Borsalarını bu mahsullerin satın alınması sırasında yapılacak vergi tevkifatından müteselsilen sorumlu tutmaya, söz konusu ürünlerin satışı dolayısıyla yapılacak vergi tevkifatının hangi safhada yapılacağını her bir ürün için ayrı ayrı belirlemeye yetkilidir. Maliye ve Gümrük Bakanlığı tarafından belirlenen safhadan önceki safhalarda tevkif yoluyla alınan vergiler iade edilmez ve süresinde ilgili vergi dairesine yatırılır.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/2 md.) Müteselsil sorumluluğun şartları, sınırları ve bu konuya ilişkin usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

Mirasçılardan sorumluluğu:

Madde 12 – Ölüm halinde mükelleflerin ödevleri, mirası reddetmemiş kanuni ve mansup mirasçılarına geçer. Ancak, mirasçılardan herbiri ölünün vergi borçlarından miras hisseleri nispetinde sorumlu olurlar.

Mücbir sebepler:

Madde 13 – Mücbir sebepler:

1. Vergi ödevlerinden her hangi birinin yerine getirilmesine engel olacak derecede ağır kaza, ağır hastalık ve tutukluluk;
2. Vergi ödevlerinin yerine getirilmesine engel olacak yangın, yer sarsıntısı ve su basması gibi afetler;
3. Kişinin iradesi dışında vukua gelen mecburi gaybubetler;
4. Sahibinin iradesi dışındaki sebepler dolayısıyla defter ve vesikalarının elinden çıkmış bulunması; gibi hallerdir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Süreler

Kanuni ve idari süreler:

Madde 14 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/3 md.)

Vergi muamelelerinde süreler vergi kanunları ile belli edilir.

Kanunda açıkça yazılı olmayan hallerde 15 günden aşağı olmamak şartıyla bu süreyi, tebliği yapacak olan idare belirler ve ilgiliye tebliğ eder.

(1) Bu fıkra yeralan, "...alım satıma taraf olanlar ile hizmetten yararlanan lar, aralarında zımnen dahi olsa irtibat olduğu tespit olunanlar..." ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Mücbir sebeplerle gecikme:

Madde 15 – 13 üncü maddede yazılı mücbir sebeplerden her hangi birinin bulunması halinde bu sebep ortadan kalkıncaya kadar süreler işlemez. Bu takdirde tarh zamanasını işlemiyen süreler kadar uzar.

Bu hükmün uygulanması için mücbir sebebin malûm olması veya ilgililer tarafından ispat veya tevsik edilmesi lazımdır.

(Ek fıkra: 28/12/2001-4731/4 md.;Değişik üçüncü fıkra: 16/7/2004-5228/1 md.)

Maliye Bakanlığı, mücbir sebep sayılan haller nedeniyle; bölge, il, ilçe, mahal veya afete maruz kalanlar itibarıyla mücbir sebep hali ilân etmeye ve bu sürede vergi ödevlerinden yerine getirilemeyecek olanları tespit etmeye yetkilidir. Bu yetki vergi türleri ve işyerleri itibarıyla; beyannamelerin toplulaştırılması, yeni beyanname verme süreleri belirlenmesi ve beyanname verme zorunluluğunun kaldırılması şeklinde de kullanılabilir.

Ölüm halinde sürenin uzaması:

Madde 16 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/4 md.)

Vergi kanunlarında hüküm bulunmayan hallerde ölüm dolayısıyla mirasçılara geçen ödevlerin yerine getirilmesinde bildirme ve beyanname verme sürelerine üç ay eklenir.

Mühlet verme:

Madde 17 –(Değişik birinci fıkra: 16/7/2004-5228/2 md.) Zor durumda bulunmaları hasebiyle vergi muamelelerine müteallik ödevleri süresi içinde yerine getiremeyecek olanlara, kanunî sürenin bir katını, kanunî sürenin bir aydan az olması halinde bir ayı geçmemek üzere, Maliye Bakanlığınca münasip bir mühlet verilebilir.

Bu mühletin verilebilmesi için:

1. Mühlet istiyen sürenin bitmesinden evvel yazı ile istemde bulunmalıdır.
2. İstemde gösterilen mazeret, mühlet verecek makam tarafından kabule layık görülmelidir.
3. Mühletin verilmesi halinde verginin alınması tehlikeye girmemelidir.

(Değişik üçüncü fıkra: 16/7/2004-5228/2 md.) Maliye Bakanlığı mühlet verme yetkisini tamamen veya kısmen mahalline devredebileceği gibi bölgeler, iller, ilçeler veya sektörler ile iş kolları yada mükellef grupları itibarıyla yazılı başvuru şartı aramaksızın da kullanabilir.

Sürelerin hesaplanması:

Madde 18 – Vergi kanunlarında yazılı süreler aşağıdaki şekilde hesaplanır:

1. Süre gün olarak belli edilmişse başladığı gün hesaba katılmaz ve son günün tatil saatinde biter;
2. Süre hafta veya ay olarak belli edilmişse başladığı güne son hafta veya ayda tekabül eden günün tatil saatinde biter. Sürenin bittiği ayda, başladığı güne tekabül eden bir gün yoksa süre o ayın son gününün tatil saatinde biter;
3. Sonu belli bir gün ile tayin edilen sürelerde, süre o günün tatil saatinde biter;
4. Resmi tatil günleri süreye dahildir. Şu kadar ki, sürenin son günü resmi tatile rastlarsa tatili takib eden ilk iş gününün tatil saatinde biter.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Vergi Alacağıнын Tayini

Vergiye doğuran olay:

Madde 19 – Vergi alacağı, vergi kanunlarının vergiyi bağladıkları olayın vukuu veya hukuki durumun tekemmülü ile doğar.

Vergi alacağı mükellef bakımından vergi borcunu teşkil eder.

Tarh:

Madde 20 – Verginin tarhı, vergi alacağının kanunlarında gösterilen matrah ve nispetler üzerinden vergi dairesi tarafından hesaplanarak bu alacağı miktar itibarıyla tesbit eden idari muameledir.

Tebliğ:

Madde 21 – Tebliğ, vergilendirmeyi ilgilendiren ve hüküm ifade eden hususların yetkili makamlar tarafından mükellefe veya ceza sorumlusuna yazı ile bildirilmesidir.

Tahakkuk:

Madde 22 – Verginin tahakkuku, tarh ve tebliğ edilen bir verginin ödenmesi gereken bir safhaya gelmesidir.

Tahsil:

Madde 23 – Verginin tahsili, kanuna uygun surette ödenmesidir.

Tahakkuku tahsile bağlı vergiler:

Madde 24 – Mahiyetleri itibariyle tahakkuku tahsile bağlı vergilerde, verginin tahsili tahakkuku da içine alır.

İKİNCİ KISIM

Tarh ve Tahakkuk Usulü

BİRİNCİ BÖLÜM

Beyannameye Dayanan Tarh

Tahakkuk fişi esası:

Madde 25 – Vergi kanunlarına göre beyan üzerinden alınan vergiler "Tahakkuk fişi" ile tarh ve tahakkuk ettirilir.

Bu esasa göre, vergi dairesince beyannamenin alınması üzerine bir tahakkuk fişi tanzim olunur ve bunun bir nüshası mükellefe veyahut beyannameyi mükellef namına vergi dairesine tevdi edene verilir. Bu suretle vergi tahakkuk etmiş olur. Tahakkuk fişinin mükellefe verilen nüshası aynı zamanda beyannamenin makbuzu yerine geçer.

Lüzum görülen hallerde beyana dayanan vergi tahakkuk fişi yerine ihbarname ile tebliğ olunabilir. Kanunen belli hallerde tebliğ tekalif cetvelinin ilanı ile yapılır.

Tahakkuk fişinin muhteviyatı:

Madde 26 – Tahakkuk fişi aşağıda yazılı malumatı ihtiva eder:

1. Fişin sıra numarası;
2. Tanzim tarihi;
3. Verginin nevi;
4. Vergi beyannamesinin tarihi;
5. Beyannamenin ilgili bulunduğu vergilendirme dönemi;
6. Mükellefin soyadı ve adı (Tüzel kişilerde unvanı);
7. Mükellefin açık adresi;
8. Verginin matrahı;
9. Verginin hesabı;
10. Verginin miktarı;
11. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/5 md.)** Vergi mahkemesinde dava açılması ve düzeltme ile ilgili hükümlere ait kısa bilgi.

Tahakkuk fişinin kesinliği:

Madde 27 – Vergi beyannamesini ilgili vergi dairesine tevdi eden kimsenin kendisine verilen tahakkuk fişini almaması, beyanname yazılı matrah üzerinden tarhı gereken verginin tahakkukuna engel olmaz. Bu takdirde tahakkuk fişinin mükellefe verilecek nüshası 28 nci maddede yazılı olduğu şekilde posta ile mükellefe gönderilir.

Vergi beyannamesinin postayla veya elektronik ortamda gönderilmesi ⁽¹⁾

Madde 28 – Beyannamenin posta ile gönderilmesi halinde de tahakkuk fişi kesilir. Bu takdirde, tahakkuk fişinin mükellefe verilecek nüshası, kapalı bir zarf içinde, mükellefin beyanname gösterdiği adrese gönderilir ve fişin dairede kalan nüshasına posta zimmet defterinin tarih ve numarası işaret olunur.

(Ek fıkra:16/7/2004-5228/3 md.) Beyannamenin elektronik ortamda gönderilmesi halinde tahakkuk fişi elektronik ortamda düzenlenir ve mükellef veya elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilir. Bu ileti, tahakkuk fişinin mükellefe tebliği yerine geçer.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/3 md.) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından tespit olunur.

Beyanname verme ve ödeme sürelerinde yetki

Mükerrer Madde 28 – (Ek: 28/3/2007-5615/19 md.)

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, beyannamelerin verilme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanunî süresinden itibaren bir ayı geçmeyecek şekilde yeniden belirlemeye yetkilidir.

(1) Bu madde başlığı" Vergi beyannamesinin posta ile gönderilmesi:" iken, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 3 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

İkmalen, Re'sen ve İdarece Tarh ⁽¹⁾*İkmalen vergi tarhı:***Madde 29 – (Değişik: 30/12/1980 - 2365/3 md.)**

İkmalen vergi tarhı, her ne şekilde olursa olsun bir vergi tarh edildikten sonra bu vergiye müteallik olarak meydana çıkan ve defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak miktarı tespit olunan bir matrah veya matrah farkı üzerinden alınacak verginin tarh edilmesidir.

Özel kanunlarında ikmalen tarhiyata ilişkin olarak yer alan hükümler saklıdır.

Re'sen vergi tarhı:

Madde 30 – (Değişik birinci fıkra : 21/1/1983 - 2791/1 md.) Resen vergi tarhı, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitine imkan bulunmayan hallerde takdir komisyonları tarafından takdir edilen veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca düzenlenmiş vergi inceleme raporlarında belirtilen matrah veya matrah kısmı üzerinden vergi tarh olunmasıdır. İnceleme raporunda bu maddeye göre belirlenen matrah veya matrah farkı resen takdir olunmuş sayılır.

(Değişik paragraf : 30/12/1980 - 2365/4 md.) Aşağıdaki hallerden herhangi birinin bulunması durumunda, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitinin mümkün olmadığı kabul edilir.

1. **(Değişik : 24/6/1994 - 4008/2 md.)** Vergi beyannamesi kanuni süresi geçtiği halde verilmemişse,
2. Vergi beyannamesi kanuni veya ek süreler içinde verilmekle beraber beyannamede vergi matrahına ilişkin bilgiler gösterilmemiş bulunursa,
3. Bu kanuna göre tutulması mecburi olan defterlerin hepsi veya bir kısmı tutulmamış veya tasdik ettirilmemiş olursa veya vergi incelenmesi yapmaya yetkili olanlara her hangi bir sebeple ibraz edilmezse,
4. Defter kayıtları ve bunlarla ilgili vesikalar, vergi matrahının doğru ve kesin olarak tesbitine imkan vermiyecek derecede noksan, usulsüz ve karışık olması dolayısıyla ihticaca salih bulunmazsa.

5. **(Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**

6. **(Ek : 30/12/1980 - 2365/4 md.)** Tutulması zorunlu olan defterlerin veya verilen beyannamelerin gerçek durumu yansıtmadığına dair delil bulunursa.

7. **(Mülga : 7/1/2003-4783/9 md.)**

8. **(Ek : 24/6/1994 - 4008/2 md.)** Bu Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensuplarına imzalatırma mecburiyeti getirilen beyanname ve ekleri imzalatırılmazsa veya tasdik kapsamına alınan konularda yeminli mali müşavir tasdik raporu zamanında ibraz edilmezse,

9. **(Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**

Yukarıdaki 2 nci bentde yazılı halin vukuunda mükellefe, takdir komisyonu tarafından 15 günden az olmamak üzere bir mühlet verilerek vergi matrahına ilişkin bilgileri vermeye ve kanuni defterlerini ibraz etmeye davet olunur. Bu davet üzerine mükellef istenilen bilgileri verir ve kanuni defterlerini ibraz ederse, defter ve vesikalar ihticaca salih bulunmak şartıyla, mükellefe takdir olunacak matrah defter ve vesikaları kayıtlarına göre tesbit olunacak miktardan fazla olamaz.

(1) 19/2/1963 tarih ve 205 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle değişik şeklidir.

(2) Bu paragrafta yeralan " yapıldığı dönemde elde edilmiş ve vergisi öden memiş kazanç olarak dönem " ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(Ek : 26/6/1964 - 485/2 md.; Değişik : 24/6/1994 - 4008/2 md.) Vergi beyannamesini kanuni süresi geçtikten sonra vermiş olanlara bu beyannamede gösterdikleri matrah üzerinden re'sen gerekli tarhiyat yapılır ve bu beyannameler re'sen takdir için takdir komisyonuna sevk edilmez. Ancak, vergi incelemesine başlanılmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra kendiliğinden verilen beyannameler için bu hüküm uygulanmaz.

(Ek : 26/6/1964 - 485/2 md.) Yukarıdaki bentlerin hükümlerine göre re'sen vergi tarhını gerektirir bir sebep yanında ikmalen vergi tarhını da lüzumlu kılan bir durum mevcut ise re'sen takdir sonucu beklenmeksizin gerekli ikmal tarhiyatı yapılır. Re'sen takdir sırasında ikmal tarhiyatına mesnet olan matrah farkı nazara alınmışsa vergi tarhı sırasında evvelce tarhedilmiş olan vergi indirilir.

Verginin idarece tarhı:

Mükerrer Madde 30 – (Ek: 19/2/1963 - 205/2 md.)

Verginin idarece tarhı; 29 uncu ve 30 uncu maddeler dışında kalan hallerde, mükelleflerin verginin tarhı için vergi kanunları ile muayyen zamanlarda müracaat etmemeleri veya aynı kanunlarla kendilerine tahmil edilen mecburiyetleri yerine getirmemeleri sebebiyle zamanında tarh edilemeyen verginin kanunen belli matrahlar üzerinden idarece tarh edilmesidir.

Bu takdirde vergi, 131 inci madde mucibince tanzim edilen yoklama fişine müsteniden tarh olunur.

Bu şekilde tarh olunan vergilerle cezalarına ilişkin ihbarnameler bir taraftan, mükellefin bilinen adresine posta ile yollanır; diğer taraftan mükellefin adını, soyadını, hesap numarasını, işini, adresini tarh edilen verginin ve kesilen cezanın miktar ve cinsini gösterir bir ilan vergi dairesinin ilan koymaya mahsus mahalline asılır.

İlanın asılması keyfiyeti ve tarihi tutanakla tesbit olunur.

(Değişik : 23/6/1982 - 2686/6 md.) Verginin tahakkuku ve cezanın kesinleşmesi için geçmesi gereken vergi mahkemesinde dava açma süresi; mükellefin bilinen adresinde tebligat yapıldığı hallerde tebliğ tarihinden, aksi halde tutanakla tespit olunan ilan tarihinden başlar.

Takdir kararı:

Madde 31 – Takdir komisyonunca belli edilen matrah veya matrah kısmı takdir kararına bağlanır.

Takdir kararları komisyonun başkan ve üyeleri tarafından imzalanır.

Takdir kararlarında aşağıda yazılı malumat bulunur:

1. Kararın sıra numarası;
2. Kararın tarihi;
3. Mükellefin soyadı ve adı (Tüzel kişilerde unvanı);
4. Mükellefin açık adresi;
5. Takdirin ilgili bulunduğu vergi;
6. Takdirin ilgili bulunduğu vergilendirme dönemi;
7. Takdir edilen matrah;
8. Takdirin müstenidatı ve takdir hakkında izahat.

Takdir kararlarının tevdi:

Madde 32 – Takdir kararları komisyonca imza karşılığında vergi dairesine tevdi olunur.

Re'sen tarhta mahsup:

Madde 33 – Re'sen takdir olunan matrah, mükellef tarafından bildirilen matrahtan fazla değilse, re'sen vergi tarh edilmez; fazla ise sadece aradaki fark üzerinden vergi tarh olunur.

İhbarname esası:

Madde 34 – İkmalen ve re'sen tarh edilen vergiler "İhbarname" ile ilgililere tebliğ olunur. Nev'i ve doğuşu ayrı olan vergiler için ayrı ihbarname kullanılır.

İhbarnamenin muhteviyatı:

Madde 35 – İhbarname aşağıda yazılı malûmatı ihtiva eder:

1. İhbarnamenin sıra numarası;
2. İhbarnamenin tanzim tarihi;
3. Verginin nev'i;
4. Mükellefin soyadı adı (Tüzelkişilerde unvanı);
5. Mükellefin açık adresi;
6. Vergilendirme dönemi;
7. Verginin matrahı;
8. Verginin hesabı;
9. Verginin miktarı;
10. Kısa ve açık bir ifade ile ikmalen veya re'sen vergi tarhını icabettiren sebepler;
11. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/7 md.)** Vergi mahkemesinde dava açma süresi;
12. **(Değişik: 23/6/1982 - 2686/7 md.)** Vergi mahkemesinde dava açma şekli.

Takdir komisyonunun kararı üzerine tarh edilen vergilerde kararın ve re'sen takdiri gerektiren inceleme raporunun birer sureti ihbarnameye eklenir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tahrir Dayanan Tarh

Tahrir göre vergi tarhı:

Madde 36 – Tahrir göre vergi tarhı, verginin tahrir usulü ile tesbit edilen matrahlar üzerinden hesaplanmasıdır.

Tahrir ihbarnamesi:

Madde 37 – Tahrir usulü ile tesbit edilen matrahlar, vergi dairesi tarafından "Tahrir ihbarnamesi" ile mükelleflere tebliğ olunur.

İhbarnamenin muhteviyatı:

Madde 38 – Tahrir ihbarnamesi aşağıda yazılı malûmatı ihtiva eder:

1. İhbarnamenin sıra numarası;
2. İhbarnamenin tanzim tarihi;
3. Verginin nev'i;
4. Mükellefin soyadı ve adı (Tüzelkişilerde unvanı);
5. Mükellefin açık adresi;
6. Bina ve arazinin mevkii (Mahalle veya köy, sokak ve kapı numarası);
7. Bina veya arazinin nev'i, büyüklüğü, genişliği;
8. Bina veya arazinin tahrir numarası;
9. Tahmin olunan gayrisafi irat veya kıymet;
10. Gayrisafi irada göre bulunan safi irat;
11. Verginin nispeti;
12. Verginin miktarı;
13. İtiraz süresi;
14. İtiraz şekli.

Tekalif cetveli:

Madde 39 – Tahrir dayanan tarhda yıllık vergiler, vergi dairesince mahalle ve köy itibariyle doldurulan tekalif cetvellerinde gösterilir.

Tekalif cetvellerinde aşağıdaki malümat bulunur:

1. Mükelleflerin soyadı ve adı (Tüzel kişilerde unvanı);
2. Mükelleflerin adresleri;
3. Binaların kesinleşen gayrisafi iradı; arazinin kesinleşen kıymeti (Aynı mükellefe ait binaların iradı ve arazinin kıymeti toplam olarak gösterilir);
4. Binaların safi iradı;
5. Tahakkuk eden vergi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Götürü Matrahların Tespiti

Madde 40 – (Mülga : 26/12/1993 - 3946/38 md.)

Götürü matrahlara göre dava açma:

Madde 41 – (Mülga: 26/12/1993 - 3946/38 md.)

Ortalama kar hadlerinin tespiti:

Madde 42 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/5 md.)

Ortalama kar hadleri Maliye Bakanlığınca emtia ve iş nevierine göre hazırlanacak cetveller üzerine il merkezlerinde o il defterdarının veya mazereti halinde

teşkil edeceği maliye memurunun başkanlığı altında gelir müdürü ve vergi dairesi müdürü olmak üzere üç memur üye ile tüccarlar için il merkezindeki ticaret odalarınca, esnaf ve sanatkarlar için kanunla kurulan esnaf dernekleri birliğince, birlikleri yoksa esnaf ve sanatkar teşekküllerince, odaların, birlik ve teşekküllerin bulunmadığı yerlerde il merkezindeki belediyelerce seçilecek iki kişiden kurulan özel bir komisyon tarafından ilçeler itibarıyla gayri safi kazanca göre ayrı ayrı tayin olunur. Bu teşekküllerce belli edilecek üyeler bir asıl bir yedek olmak üzere seçilir. Üyelerin Komisyon Başkanının talebi üzerine bir ay içinde seçilmemesi halinde, üyeler komisyon başkanının teklifi üzerine vali tarafından seçilir. Şu kadar ki merkez ilçesi dışındaki mükelleflere ait ortalama kar hadlerinin tespitinde, il merkezinden seçilmiş olan üyelerden birinin yerine o ilçelerden aynı mahiyetteki teşekküller tarafından seçilmiş olan bir üye toplantılara katılır.

Ortalama kar hadlerinin tayininde nazara alınacak esaslar Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle belirtilir.

Komisyon, defterdarın yazılı isteği tarihinden başlayarak üç ay içinde takdir işini tamamlar, lüzum görülen yerlerde ve hallerde bu süre Maliye Bakanlığınca bir yıla kadar uzatılabilir.

Ortalama kar hadlerinin kesinleşmesi ve ilanı:

Madde 43 – (Değişik : 26/6/1964 - 485/4 md.)

42 nci madde gereğince düzenlenen ortalama kar hadlerine ait cetveller, düzenlenmelerini takibeden ay içinde Maliye Bakanlığına gönderilir.

Maliye Bakanlığına gelmiş olan bu cetveller, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonunca incelenerek hatalı ve noksan bulunanlar ile bölgeleri itibarıyla uygunluk göstermeyenler gerekçeli olarak ilgili özel komisyonlara geri gönderilir.

Özel komisyonlara geri gelen cetveller, yeniden incelenerek gerekli düzeltmeler yapıldıktan, düzeltme sebebi görülmiyenler hakkında ise gerekçeleri belirtildikten sonra Merkez Komisyonuna gönderilir.

Merkez Komisyonu cetveller üzerinde son incelemesini yaparak ortalama kar hadlerinin kesin miktarlarını tayin eder.

Kesinleşmiş ortalama kar hadlerine ait cetveller Maliye Bakanlığınca mahallerine tebliğ olunur.

Vergi daireleri, Bakanlıktan gelen bu cetvelleri, bir ay süre ile, dairelerinin uygun bir yerine asmak suretiyle ilan ederler. Bu cetveller ayrıca Resmi Gazete ile ilan olunur.

(Değişik : 30/12/1980 - 2365/6 md.) Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu, Maliye Bakanlığı Müsteşarının başkanlığında, Gelirler Genel Müdürü, ilgili Genel Müdür Baş Yardımcısı veya bunların tevkil edeceği kimselerle Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinin iki temsilcisinden kurulur

89 uncu maddedeki nisap hükmü, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu hakkında da uygulanır.

Uygulama süresi:

Madde 44 – Götürü ücretler, götürü ticaret ve serbest meslek kazançları ve ortalama kar hadleri üç yıl uygulanır. Şu kadar ki, bunlarda önemli değişiklikler vuku bulduğu takdirde Maliye Bakanlığı bu süreyi bir yıldan aşağı olmamak şartıyla kısaltabilir.

Ölçüler ve tarifleri:

Madde 45 – Zirai kazanç ölçüleri, yıllık istihsal değeri, götürü gider emsali, ortalama randıman miktarı, ortalama işçilik tutarı, ortalama maliyet bedeli ile ortalama satış fiyatından terekküp eder.

1. Yıllık istihsal değeri: Ortalama randıman ve ortalama satış fiyatı ölçülerine göre her ziraat biriminden bir yılda elde edileceği hesaplanan mahsul değerinin işletmede veya işletmelerde mevcut ziraat birimi sayıları ile çarpılması suretiyle bulunacak değerlerin toplamıdır.

2. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/10 md.)** Götürü gider emsali: Büyük ve küçükbaş hayvanlar (kümes hayvanları dahil) ve bunların mahsulleri ile kara ve su avcılığı için % 80; diğer zirai mahsuller ile ziraat makine ve aletleriyle başka çiftçilerin zirai istihsal işlerinin yapılması karşılığında alınan ücretler için % 70'tir.

3. Ortalama randıman miktarı: Ziraat birimlerinin her bir çeşidinden elde edileceği tahmin olunan ortalama mahsul miktarıdır.

4. Ortalama işçilik tutarı: Ziraat birimlerinin her bir çeşidine isabet eden ortalama işçilik gideri tutarıdır.

5. Ortalama maliyet bedeli: Ziraat birimi başına elde edilecek mahsul için yapılması gereken ortalama giderlerin toplamıdır.

6. Ortalama satış fiyatı: Zirai mahsullerin ticari teamüle göre beher satış biriminin 46 ncı maddenin (d) bendi esasları dairesinde tesbit olunan satış fiyatıdır.

Zirai kazanç ölçülerinin tespiti:

Madde 46 – (Değişik : 19/2/1963 - 205/4 md.)

Zirai kazanç ölçüleri (45 inci maddenin 1 numaralı bendinde yazılı ölçüler ile kara ve su avcılığına mütaallik olanlar hariç), Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu tarafından hazırlanacak yönetmelik esasları dairesinde zirai kazançlar il komisyonlarınca takdir ve tesbit olunur.

Zirai kazançlar il komisyonları, zirai kazanç ölçülerinin takdir ve tesbitinde aşağıdaki esaslara uyar.

a) Zirai faaliyetlere tesir eden tabii ve iktisadi şartlar bakımlarından önemli farklar gösteren bölgeler ayrılır;

b) Çeşitli ziraat neveleri ile çeşitli ziraat makina ve aletleri ayrı ayrı, vasıf ve şartlar bakımından birbirine uygunluk ve yakınlık gösterenler belli gruplar içinde birleştirilmek suretiyle nazarı itibara alınır;

c) Zirai işletmelerin bölgeleri itibariyle özellikleri ve ortalama verim kabiliyetleri gözönünde tutulur;

d) Ortalama satış fiyatının tesbitinde Hükümetçe tayin olunan ve takdir sırasında yürürlükte bulunan fiyatlar, Hükümetçe fiyat tayin olunmayan mahsuller için takdirin yapıldığı yıldan önce gelen son takvim yılı içindeki mahalli toptan piyasa fiyatı esas tutulur. Fiyatın temevvüç ettiği hallerde ortalamasına itibar olunur;

e) Özellik gösteren ziraat nevelerinde Zirai Kazançlar Merkez Komisyonunca bu ziraat çeşitlerinin mahiyetlerine uygun olarak tayin olunacak esaslar nazarı itibara alınır.

(1) Madde başlığı 23/6/1982 tarih ve 2686 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile değiştirilmiş şeklidir.

Zirai kazançlar il komisyonları, zirai kazanç ölçülerinin uygulanmaya başlanılacağı ilk takvim yılı içinde mezkur ölçülerini tesbit ederek bu yılın Nisan ayı sonuna kadar zirai kazançlar merkez komisyonuna gönderirler.

Zirai kazançlar merkez komisyonu, illerden gelen zirai kazanç ölçülerinden hatalı ve noksan bulduklarını gerekçesiyle birlikte alakalı komisyonlara iade eder.

Zirai kazançlar il komisyonları merkez komisyonunca iade olunan ölçülerdeki maddi hataları düzeltirler; takdire taallük eden hususlarda ise ya ölçülerini yeniden takdir ederler veya ilk kararlarında ısrar edebilirler. İl komisyonları ısrar kararlarında ısrar sebeplerini açıklamaya mecburdurlar.

(Değişik : 30/12/1980 - 2365/7 md.) Ancak, zirai kazançlar il komisyonlarının verilen ısrar kararları uygun görülmediği takdirde uygun görülmeyen ölçüler yerine merkez komisyonunca re'sen ve nihai olarak yeni ölçüler tayin ve tespit olunur.

(Yedinci fıkra mülga: 1/5/1981 - 2455/2 md.)

(Sekizinci fıkra - Ek : 30/12/1980 - 2365/7 md.; Mülga : 1/5/1981 - 2455/2 md.)

Ziraat birimleri:

Madde 47 – Ziraat birimleri:

- a) Tarla, bağ ve sebze ziraatı ile ormancılıkta dönüm;
- b) Ölçü olarak ağaç kabul edilenlerde ürün verecek hale gelmiş ağaç sayısı;
- c) Hayvancılıkta hayvan sayısı;

dır.

Özellik gösteren ziraat nevelerinde Maliye ve Tarım Bakanlıklarınca bu ziraat çeşitlerinin mahiyetlerine uygun olarak müştereken belli edilecek diğer birimler kullanılır.

Bu kanunun uygulanmasında dönüm bin metre karelik toprak parçasıdır.

Tasdik ve ilan:

Madde 48 – Zirai kazanç ölçülerini Bakanlar Kurulunun onayı ile yürürlüğe girer.

Onaylanan ölçüler Resmi Gazete ile yayınlanır.⁽¹⁾

Her bölgeye ait ölçüler, ilgili valiliklere gönderilir. Valilikler bunları en kısa zamanda köy ve mahalle ihtiyar kurullarına ve maliye teşkilatına tebliğ eder.

Uygulama süresi:

Madde 49 – (Değişik : 4/12/1985 - 3239/3 md.)

Zirai kazanç ölçülerini üç yıl için tespit olunur. Ancak satış fiyatı resmi kuruluşlar veya birliklerce tespit ve ilan olunan (destekleme alımları) ürünler için her yılı açıklanan en son fiyatlar esas alınır. Diğer taraftan ölçülerin tespitine esas olan unsurlarda önemli değişiklikler vukubulduğunun anlaşılması halinde, Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, bu ölçülerin uygulama süresini lüzumlu gördüğü zirai faaliyet ve mahsul neveleri için bir yıldan aşağı olmamak üzere kısaltmaya yetkilidir.

Emlak vergisine ait bedel ve değerlerin tespiti, ilanı ve kesinleşmesi:

Mükerrer Madde 49 – (Değişik: 3/4/2002-4751/1 md.)

a) Maliye ve Bayındırlık ve İskan bakanlıkları 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun 29 uncu maddesi hükmü ile aynı Kanunun 31 inci maddesi uyarınca hazırlanan tüzük hükümlerine göre bina metrekare normal inşaat maliyet bedellerini, uygulanacağı yıldan dört ay önce müştereken tespit ve Resmî Gazete ile ilân eder.

Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği bu bedellere karşı Resmî Gazete ile ilânını izleyen onbeş gün içinde Danıştayda dava açabilir.

b) Takdir komisyonlarının arsalara ve araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitine ilişkin dört yılda bir yapacakları takdirler, tarh ve tahakkuk işleminin (Emlâk Vergisi Kanununun 33 üncü maddesinin (8) numaralı fıkrasına göre yapılacak takdirler dahil) yapılacağı sürenin başlangıcından en az altı ay önce karara bağlanarak, arsalara ait olanlar takdirin ilgili bulunduğu il ve ilçe merkezlerindeki ticaret odalarına, ziraat odalarına ve ilgili mahalle ve köy muhtarlıkları ile belediyelere, araziye ait olanlar il merkezlerindeki ticaret ve ziraat odalarına ve belediyelere imza karşılığında verilir.

(1) 2/1/1997 tarih ve 97/9218 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 1996, 1997 ve 1998 yılları için tespit edilen 79 il'e ait zirai kazanç ölçülerini 12/4/1997 tarih ve 22962 (mükerrer) sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

Büyükşehir belediyesi bulunan illerde takdir komisyonu kararları, vali veya vekalet vereceği memurun başkanlığında, defterdar veya vekalet vereceği memur, vali tarafından görevlendirilecek tapu sicil müdürü ile ticaret odası, serbest muhasebeci mali müşavirler odası ve esnaf ve sanatkârlar odaları birliğince görevlendirilecek birer üyeden oluşan merkez komisyonuna imza karşılığında verilir. Merkez komisyonu kendilerine tebliğ edilen kararları onbeş gün içinde inceler ve inceleme sonucu belirlenen değerleri ilgili takdir komisyonuna geri gönderir. Merkez komisyonunca farklı değer belirlenmesi halinde bu değerler ilgili takdir komisyonlarınca yeniden takdir yapılmak suretiyle dikkate alınır.

(İptal birinci cümle: Anayasa Mahkemesinin 31/5/2012 tarihli ve E.2011/38, K.2012/89 sayılı kararıyla) Vergi mahkemelerince verilecek kararlar aleyhine onbeş gün içinde Danıştaya başvurulabilir.

Kesinleşen asgari ölçüde arsa ve arazi birim değerleri, ilgili belediyelerde ve muhtarlıklarda uygun bir yere asılmak suretiyle tarh ve tahakkukun yapıldığı yılın başından Mayıs ayı sonuna kadar ilân edilir.

Bakanlar Kurulu bu fıkrada yer alan dört yıllık süreyi sekiz yıla kadar artırmaya veya iki yıla kadar indirmeye yetkilidir.

c) Yukarıdaki fıkralara göre, Danıştay ve vergi mahkemelerinde dava açılması halinde, davalının onbeş gün içinde vereceği tek savunma ile dosya tekemmül etmiş sayılır. Danıştay ve vergi mahkemelerince bu davalar, dosyanın tekemmül ettiği tarihten itibaren en geç bir ay içinde karara bağlanır.

d) (a) ve (b) fıkralarındaki bina metrekare normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalara ve araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitlerine ilişkin süreleri gerektiği ölçüde kısaltmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

ÜÇÜNCÜ KISIM
Tahrir Usulü
BİRİNCİ BÖLÜM
Genel Esaslar

Madde 50 – (Mülga : 29/7/1970 - 1319/41 md.)

Madde 51 – (Mülga : 29/7/1970 - 1319/41 md.)

Tadilat:

Madde 52 – Tadilat, iki genel tahrir arasında, bu kanunda yazılı sebeplerden dolayı binaların gayrisafi iratlarında ve arazinin kıymetlerinde vukua gelen devamlı ve tabii değişiklikler tesbit edilerek, yeni irat veya kıymetin tahmin edilmesidir.

Madde 53 – 55 – (Mülga : 29/7/1970 - 1319/41 md.)

İKİNCİ BÖLÜM
Genel Tahrir

Madde 56 – 62 – (Mülga : 29/7/1970 - 1319/41 md.)

Tadilat sebepleri:

Madde 63 – Aşağıdaki hallerde binaların gayrisafi iratları ve arazinin kıymetleri tadilat yoluyla tahmin ve yeniden takdir olunur.

1. Her hangi bir sebep yüzünden devamlı olarak bina gayrisafi iratları ile arazi kıymetlerinin en az % 20 nispetinde artması veya eksilmesi;

2. Bina veya arazinin genel tahrirde unutulmak mektum kalmış olması;

3. Yeni bina inşaa edilmesi (Mevcut binalara ilaveler yapılması veya sabit istihsal, asansör veya kalorifer tesisleri konulması yeni inşaat hükmündedir.);

(Bu hallerde yalnız ilave inşaat veya sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesislerinin gayrisafi iratları takdir olunarak binanın mevcut gayrisafi iradına ilave edilir. Sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesislerinin gayrisafi iratları 307 nci maddedeki esasa göre takdir olunur.)

4. Bir binanın yanması, yıkılması suretiyle veya sair sebeplerle tamamen veya kısmen harap olması veya binada mevcut sabit istihsal, asansör veya kalorifer tesislerinin kısmen veya tamamen kaldırılması;

5. Bir binanın kullanım tarzının tamamen değiştirilmesi veya bir binanın ikamete mahsus mahallerinden bir kısmının dükkan, mağaza, depo gibi ticaret ve sanat icrasına mahsus mahaller haline veya bu hallerde bulunan yerlerin ikamete mahsus mahaller haline kalbedilmesi (Bu hükmün uygulanmasında bir apartmanın her dairesi ayrı bir bina sayılır ve yalnız kullanım tarzı tamamen veya kısmen değiştirilen dairenin iradı yeniden takdir olunur.);

6. Arazinin hal ve heyetinde değişiklik olması;

7. Daimi müstesnalıktan faydalanan ve irat veya kıymeti bulunmayan bir bina veya arazinin müstesnalıktan çıkması;

8. Bir binanın mütemmimi durumunda olan arazinin mütemmimlik durumundan çıkması veya bir arazi ve arsanın bina mütemmimi durumuna girmesi;

9. Bir bina veya arazinin taksim ve ifraz edilmesi (Araziden bir kısmının istimlak edilmesi de ifraz hükmündedir.);

10. Mutaaddit arazi ve arsaların tek bir arazi ve arsa haline getirilmesi veya mutaaddit hisseler ayrılma olan bir binanın bütün hisselerinin birleştirilmesi.

Arazinin hal ve heyetinde değişiklik:

Madde 64 – Aşağıdaki haller arazinin hal ve heyetinde değişiklik olduğunu ifade eder:

1. Arazinin fidanlandırılması veya ağaçlandırılması, bağ haline getirilmesi;

2. Fidanlı, ağaçlı veya kütüklü bir arazinin tarla haline getirilmesi veya gelmesi;

3. Tarım yapılan bir arazinin tabii bir afet veya arıza sebebiyle veya sair sebepler yüzünden tarıma elverişsiz hale gelmesi;

4. Tarım yapılmıyan bir arazinin tarıma elverişli hale getirilmesi;

5. Arazinin üzerine veya altına inşaat yapılması;

6. Arazinin parsellenmek suretiyle arsalar haline getirilmesi.

Mevzii ve ferdi tadilat:

Madde 65 – Binaların gayrisafi iratlarında ve arazi ve arsaların kıymetlerinde 63 üncü maddenin 1 inci bendinde yazılı nispette vuku bulan artma veya eksilme sebebiyle yapılacak tadilat mevzii veya ferdi olur.

Bir şehir, kasaba veya köyün tamamında, mevcut bina ve arazi için yapılacak tadilat mevziidir. Münferit mükelleflerin arazisi veya binaları için yapılan tadilat ferdidir.

Mevzii tadilat kararı:

Madde 66 – Mevzii tadilat yapılabilmesi için:

1. İlgili bir veya birkaç mükellefin veya vergi dairesinin mevzii tadilat isteğinde bulunması,

2. Şehir ve kasabalardaki tadilat için belediye encümeninin, köylerdeki tadilat için köy ihtiyar meclisinin, mevzii tadilatı gerektiren sebepleri muhtevi olarak tanzim edeceği mazbata üzerine il idare kurulunca tadilatın lüzumuna karar verilmesi,

3. Maliye Bakanlığınca mevzii tadilatın yapılmasına izin verilmesi şarttır.

Ferdi tadilat isteği:

Madde 67 – Ferdi tadilat yapılabilmesi için ilgili mükellefin binası veya arazisi için tadilat isteğinde bulunması gerekli ve kafidir.

Vergi daireleri ferdi tadilat isteğinde bulunamazlar.

Diğer tadilatın yapılması:

Madde 68 – 63 üncü maddenin 2 - 10 uncu bentlerinde yazılı hallerde tadilat her hangi bir isteğe lüzum olmaksızın ya ilgili mükelleflerin bu halleri bildirmeleri veya vergi dairesinin yoklama ile tesbit etmesi neticesinde yapılır.

İfraz ve birleştirme:

Madde 69 – Bir bina veya arazinin taksim veya ifraz edilmesi (Arazinin parsellenmek suretiyle arsalar haline getirilmesi hariç) dolayısıyla yapılacak tadilatın binanın gayrisafi iradı ve arazinin kıymeti yeniden takdir edilmeyip vergide kayıtlı gayrisafi irat veya kıymet müfrez parçalar veya hisseler arasında her parça veya hissenin yüz ölçümüne ve mevki ve şerefine göre taksim olunur.

63 üncü maddenin 10 uncu bendinde yazılı halde yapılacak tadilatın birleştirilen bina ve araziye yeniden gayrisafi irat veya kıymet takdir edilmeyip her birinin vergide kayıtlı gayrisafi irat veya kıymetleri toplanır ve bu toplam birleştirilen bina ve arazinin gayrisafi irat veya kıymeti olur.

Birleştirilen parçalardan bir kısmının vergide kayıtlı gayrisafi irat veya kıymeti bulunmadığı hallerde yalnız bu parça veya hisseler gayrisafi irat veya kıymet takdir olunarak yukarıki fıkra gereğince işlem yapılır.

Yüz ölçümü fazla veya noksan tesbit edilen arazi:

Madde 70 – Genel tahrir veya mevzii tadilatın arazinin yüz ölçümü noksan veya fazla tahrir edilmiş olduğu sonradan meydana çıkarsa noksan yazıldığı anlaşılan miktar kayıtlı yüz ölçümüne ilave, fazla yazıldığı anlaşılan miktar kayıtlı yüz ölçümünden tenzil edilir ve arazinin kayıtlı kıymetinden beher metre kareye isabet eden kıymet esas tutularak noksan veya fazlaya ait kıymetler tesbit ve kayıtlı kıymete ilave veya mezkûr kıymetten tenzil olunur.

Bu ilave ve tenziller dolayısıyla noksan veya fazla alındığı anlaşılan vergiler mükelleften tahsil veya kendisine iade edilir.

Tadilat neticelerinin uygulanması:

Madde 71 – Ferdi tadilat neticeleri tadilat taleplerinin yapıldığı, mevzii tadilat neticeleri de, itiraz incelemelerinin bittiği yılı takip eden mali yıldan başlayarak uygulanır.

Ferdi tadilat, talebin yapıldığı mali yıl içinde bitirilemezse, ilerde belli olacak matrahlara göre düzeltmeler yapılmak üzere, bina ve arazinin mevcut irat ve kıymetleri tarha esas tutulur.

Bunlar dışındaki tadilatın tadil neticeleri:

1. Genel tahrirlerde mektum kalan bina ve arazi için genel tahririn yürürlüğe girdiği mali yıldan,

Ve aşağıdaki hallerde:

2. Yeni inşaat için inşaatın hitam bulduğu veya inşaatın hitamından evvel kısmen kullanılmaya başlanılmışsa her kısmın kullanılmasına başlandığı; binaya

sonradan sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesisleri konulmuşsa bu tesislerin konulmasının tamamlandığı;

3. 63 üncü maddenin 5 inci bendinde yazılı şekilde kullanış tarzı değişen binalar için bu değişikliğin vuku bulduğu;

4. Muafiyeti sukut eden bina ve arazide muafiyetin sukut ettiği;

5. Yanan, yıkılan ve sair sebeplerle tamamen veya kısmen harap olan binalarda ve ifraz ve taksim edilen birleştirilen bina ve arazide bu olayların vuku bulduğu;

6. Hal ve heyeti değişen arazide değişikliğin rastladığı;

7. Binanın mütemmimi durumunda olan arazinin mütemmimlik durumundan çıkması, bir arazi ve arsanın bina mütemmimi durumuna girmesi hallerinde bu değişikliğin vuku bulduğu;

tarihi takip eden mali yıldan başlayarak yürürlüğe konulur.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Takdir, Zirai Kazançlar ve Özel Komisyonları ⁽¹⁾

BİRİNCİ BÖLÜM

Takdir Komisyonu

Kuruluş:

Madde 72 – (Değişik : 4/12/1985 - 3239/5 md.)

Takdir Komisyonu; illerde defterdarın, ilçelerde malmüdürünün (müstakil vergi dairesi olan ilçelerde ilgili vergi dairesi müdürünün) veya bunların tevkil edecekleri memurların başkanlığı altında ilgili vergi dairesinin yetkili iki memuru ile seçilmiş iki üyeden kurulur.

Arsalara ait asgari ölçüde birim değer tespitinde takdir komisyonu; belediye başkanı veya tevkil edeceği memurun başkanlığı altında belediyenin yetkili bir memuru ile defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur, tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye (ilgili olduğu arsalarla ilişkin takdir komisyonlarına organize sanayi bölgesini temsilen bir üye) ile ilgili mahalle ve köyün muhtarından kurulur. ⁽²⁾

Araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitinde takdir komisyonu, valinin başkanlığı altında defterdar, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı il müdürü ile il merkezlerindeki ticaret ve ziraat odalarından seçilmiş birer üyeden kurulur.

Takdir komisyonları daimi veya geçici olurlar. **(Değişik ikinci cümle: 16/6/2009-5904/21 md.)** Takdir komisyonlarının kurulacağı yerler ile bu madde uyarınca kurulan komisyonların çalışma usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Daimi komisyon bulunmayan yerlerde takdir işleri geçici komisyonlar tarafından görülür

Üyelerin seçilmesi:

Madde 73 – (Değişik birinci fıkra : 30/12/1980 - 2365/9 md.) Üyeler, tüccarlar için ticaret odasınca, diğer sanat ve meslek erbabı için bunların mensup oldukları mesleki teşekküllerce kendi üyeleri arasından veya hariçten seçilir. Bu teşekküller, Takdir Komisyonu Başkanının yazılı talebi üzerine en geç bir ay içinde iki asil ve iki yedek üye seçmeye mecburdurlar. Bu mecburiyet zamanında yerine getirilmezse üyeler mahallin en büyük mülkiye amiri tarafından seçilir.

(Değişik : 23/6/1982 - 2686/13 md.) Komisyon toplantılarını mükellefin sanat veya meslek bakımından bağlı veya ilgili olduğu teşekkülden, servet takdiri işlerinde ise yalnız Ticaret Odasından seçilen üyeler **(Değişik: 30/5/1985 3210/2 md.)** : Arsalarla ait asgari ölçüde birim değerlerinin tespiti sırasında ticaret odasından seçilen üyelerden biri yerine ilgili mahalle veya köyün

(1) Madde başlığı, 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 8 inci maddesiyle değişik şeklidir.

(2) 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanunun 21 inci maddesiyle; bu fıkra da yer alan “tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye” ibaresi “defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur, tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye (ilgili olduğu arsalarla ilişkin takdir komisyonlarına organize sanayi bölgesini temsilen bir üye)” şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

muhtarı) iştirak eder. Ticaret Odası ve mesleki teşekkül bulunmayan yerlerde bunlar tarafından seçilecek üyeler, yukarıdaki esaslara göre belediyeler tarafından seçilir.

Komisyonlar kendilerine tahsis edilen dairede, yoksa, vergi dairesinde toplanır ve keyfiyet bir tutanakla tesbit olunur.

Komisyonların görevleri:

Madde 74 – (Değişik : 4/11/1985 - 3239/6 md.)

a) 72 nci maddenin birinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonunun görevleri şunlardır.

1. Yetkili makamlar tarafından istenilen matrah ve servet takdirlerini yapmak;

2. Vergi kanunlarında yazılı fiat, ücret veya sair matrah ve kıymetleri takdir etmek (Bu gibi takdirler de takdir kararına bağlanır.)

Takdir komisyonu bu görevlerini yaparken takdir sebepleri bulunup bulunmadığını incelemeyebilir. Yalnız hatalı gördüğü muamelelerde, ilgili vergi dairesini yazı ile ikaz etmeye mecburdur.

b) 72 nci maddenin ikinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu: 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca arsalar için her mahalle ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazide her köyün cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgeleri (Turistik bölgelerde değer bakımından farklı olanlar ilgili valilerce tespit edilecek pafta, ada veya parsel) itibarıyla asgari ölçüde birim değer tespit etmekle görevlidir.⁽¹⁾

c) 72 nci maddenin üçüncü fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu: 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca her il veya ilçe için arazinin cinsi (Kıraç, taban ve sulak) itibarıyla asgari ölçüde birim değer tespit etmekle görevlidir.

(b) ve (c) fıkralarına göre yapılacak değer tespitinde, Emlak Vergisi Kanununun 31 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan normlardan ve bu maddeye göre hazırlanmış bulunan tüzük hükümleri ile gerektiğinde bilirkişiden yararlanılır.⁽¹⁾

Komisyonun yetkileri:

Madde 75 – (Değişik birinci fıkra: 4/12/1985 - 3239/7 md.) 72 nci maddenin birinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu 74 üncü maddedeki görevleri dolayısıyla bu Kanunda yazılı inceleme yetkisine haizdir.

(Değişik : 30/12/1980 - 2365/10 md.) Komisyon, servetleri, sınai hakları ve telif haklarını, imtiyazları, madenleri, mücevheratı, eski eserleri ve sanat eserlerini değerlemede bilirkişiye müracaat edebilir.

(Ek fıkra : 4/12/1985 - 3239/7 md.) 72 nci maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarına göre kurulan takdir komisyonları 79 uncu maddede yazılı yetkileri haizdir.

Beyana bağlılık:

Madde 76 – Mükellefin evvelce beyan ettiği bir matraha ait olan takdir işlerinde, takdir olunan matrah mükellefin beyanından düşük olamaz.

İKİNCİ BÖLÜM

Tahrir Komisyonu

Madde 77 – (Mülga : 29/7/1970 - 1319/41 md.)

Madde 78 – (Mülga : 29/7/1970 - 1319/41 md.)

(1) Bu bentlerde bulunan “20 nci maddesinin ikinci fıkrası” ibaresi 3/4/2002 tarihli ve 4751 sayılı Kanunla “29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi” olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Yetki:

Madde 79 – Tahrir komisyonları:

1. İradı veya kıymeti tahmin edilecek binaları ve araziye gezebilirler;
2. Mükelleflerden ve kiracıardan gayrimenkulün genel durumu, kullanım tarzı, kira veya hasılat miktarı ve tahmine yarıyacak sair lüzumlu malûmatı istiyebilirler;
3. Lüzumlu gördükleri malûmatı, muhtar ve ihtiyar meclisleri, ticaret ve tarım odaları, belediyeler ve noterler gibi resmi veya yarı resmi teşekküllerle özel teşekküller ve şahıslardan istiyebilirler;
4. Fabrika, değirmen ve imalathanelerin iratlarının takdirinde içlerinde bulunan sabit istihsal tesislerinin kıymetlerini tesbit için lüzum gördükleri takdirde bilirkişiye müracaat edebilirler.

Çalışma saatleri dışında veya tatil günlerinde, bina ve arazi, bunları işgal edenlerin muvafakati olmaksızın gezilemez. Binaların gezilmesi sırasında, komisyon başkan ve üyeleri, ev halkının rahatsız edilmemesine dikkat etmeye mecburdurlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tadilat Komisyonları

Görev ve kuruluş:

Madde 80 – Gerek binalarda, gerek arazide tadilat üçer kişilik "tadilat komisyonları" tarafından yapılır.

Bu komisyonlar, mahallin en büyük mülkiye memurunun vergi dairesi müdürü olmıyan gelir memurları arasından seçeceği bir başkan ile iki üyeden kurulur.

Lüzum görülen yerlerde birden fazla tadilat komisyonu kurulması caizdir.

Üyelerin seçilmesi:

Madde 81 – Tadilat komisyonlarına girecek üyeler:

1. Belediye sınırı içinde bulunan yerler için, belediye meclislerince biri kendi üyeleri arasından veya dışardan, diğeri tadilat yapılacak bina ve arazinin bulunduğu şehir ve kasaba halkı arasından;
2. Belediye teşkilatı olmıyan yerlerde köy ihtiyar meclisince biri kendi üyeleri, diğeri köy halkı arasından,

Seçilir.

Belediyeler ve belediye teşkilatı bulunmıyan köy ihtiyar meclisleri mahallin en büyük mülkiye memurunun yapacağı tebliğden başlayarak en geç bir ay içinde tadilat komisyonuna girecek üyeleri ve onların bir misli yedek üyeleri seçmeye ve adlarını en büyük mülkiye memuruna bildirmeye mecburdurlar.

Yetki:

Madde 82 – Tahrir komisyonlarının haiz olduğu yetkileri tadilat komisyonları da haizdirler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zirai Kazançlar İl ve Merkez Komisyonları ile Özel Komisyonlar ⁽¹⁾

Zirai Kazançlar İl Komisyonu:

Madde 83 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/11 md.)

Zirai Kazançlar İl Komisyonu valinin başkanlığında defterdar, gelir müdürü, ziraat müdürü, veteriner müdürü, il merkezindeki ziraat bankası şube müdürü ve seçilmiş üç üyeden kurulur. Ormancılığa ilişkin konuların görüşülmesinde komisyona veteriner müdürü yerine orman işletme müdürü veya tevkil edeceği bir temsilci katılır.

(1) Madde başlığı, 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 11 inci maddesi ile değişik şeklidir.

Üyelerin seçilmesi:

Madde 84 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/15 md.)

Zirai Kazançlar İl Komisyonunun seçilmiş üyelerinden ikisi il ziraat odasından, biri de bu ile bağlı ilçe ziraat odalarından il ziraat odasınca seçilir.

Ziraat odası, valinin yazılı tebliği üzerine en geç bir ay içinde komisyon üyelerini ve aynı sayıda yedek üyeyi seçerek adlarını valiye bildirir.

Üyeler bu süre içinde seçilip bildirilmedikleri takdirde vali tarafından seçilir.

Ziraat odası bulunmayan yerlerde bunların seçeceği üyeler, aynı esaslar dairesinde belediyelerce seçilir.

Zirai kazançlar merkez komisyonu:

Madde 85 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/16 md.)

Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, Maliye Bakanlığı Müsteşarının Başkanlığında; Gelirler Genel Müdürü ile Gelirler Genel Müdürlüğünün iki, Tarım ve Orman Bakanlığının üç, Ziraat Odaları Birliğinin üç ve Devlet Üretme Çiftlikleri Genel Müdürlüğünün bir temsilcisinden kurulur.

Başkanın mazereti halinde komisyona, başkanın, üyelerden veya hariçten tevkil edeceği kimse başkanlık eder.

Komisyonların yetkileri:

Madde 86 – Zirai kazançlar il ve merkez komisyonları kamu idare ve müesseseleri ile Devlet ekonomi kurumlarından ve görevlerinin gerektirdiği sair gerçek ve tüzelkişilerden her türlü bilgileri isteyebilirler. Gerekli gördükleri hallerde bilirkişilere inceleme de yaptırabilirler.

Bilgi istemede 148 inci maddenin ikinci fıkrası hükümleri uygulanır.

Komisyonlarca bu hükümlere göre istenilen bilgileri vermiyenler ve bilirkişiliği kabul ettikleri halde gerekli incelemeleri yapmıyanlar hakkında Mükerrer 355 inci madde hükmü uygulanır.(1)

Mükerrer Madde 86 - (Ek: 30/12/1980 - 2365/13 md; Mülga : 23/6/1982 - 2686/53 md.)

BEŞİNCİ BÖLÜM

Müşterek Hükümler

Komisyonlara seçilecek üyelerde aranacak vasıflar:

Madde 87 – (Değişik: 23/1/2008-5728/273 md.)⁽¹⁾⁽²⁾

Takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonları ile özel komisyonlara, memurların dışında, seçilecek kimselerde aşağıdaki vasıflar aranır:

1. İyi ahlak sahibi olmak ve ikamet ettiği veya iş gördüğü muhitin emniyet ve itimadını kazanmış bulunmak.

2. Medeni haklardan ıskat edilmiş bulunmamak.

3. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, (...) ⁽²⁾ zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık veya vergi kaçakçılığı suçlarından mahkûm olmamak.

4. Takdir ve özel komisyonlara seçileceklerde, ayrıca otuz yaşını bitirmiş olmak.

5. Tadilat ve zirai kazançlar il komisyonlarına seçileceklerde ayrıca mensup olduğu şehir veya kasabanın iktisadi şartlarına ve emlak ve ziraat işlerine vukufu olmak ve yirmibeş yaşını bitirmiş bulunmak.

(1) Bu fıkra yeralan "361 inci madde" ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle "mükerrer 355 inci madde" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu maddenin (3) numaralı bendinin "... millî savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, ..." bölümü, Anayasa Mahkemesi'nin 25/2/2010 tarihli ve E.: 2008/17, K.: 2010/44 sayılı Kararı ile iptal edilmiştir.

Yemin:

Madde 88 – Bu kısımda yazılı komisyonlara seçilen üyeler ve tahrir komisyonu başkanları şehir ve kasabalarda idare heyeti, köylerde ihtiyar meclisi huzurunda aşağıda yazılı şekilde yemin ederler:

"Komisyonda çalışacağım süre zarfında tam manasiyle vicdan ve kanaatim icaplarına tabi kalacağıma; hiçbir sebep ve tesir altında adaletten ve doğruluktan ayrılmıyacağıma, gerek Devlet gerek mükellef haklarını bir tutacağıma, takdir ve tahminlerde her hangi bir tarafa temayül suretiyle görevimi kötüye kullanmıyacağıma namusum üzerine yemin ederim."

Nisap:

Madde 89 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/15 md.)

Bu kısımda yazılı komisyonlar üye tam sayısının çoğunluğu ile toplanır ve çoğunlukla karar verirler. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunlukta sayılır.

Devam:

Madde 90 – Komisyon toplantılarında her hangi bir sebeple olursa olsun bulunamayacağı anlaşılan üyenin yerine yedek üye davet olunur.

Seçilmiş üyelerden, mücbir sebebe dayanmaksızın, üç mütaakıp toplantıya gelmeyenler istifa etmiş sayılarak yerlerine yedek üye asil üye olarak getirilir.

Mücbir sebep veya mezuniyetle devam edemiycek olan asil üyeye yedek üye vekalet eder.

(Dördüncü fıkra mülga : 30/12/1980 - 2365/16 md.)

Görev süresi:

Madde 91 – Tahrir komisyonları başkan ve üyelerinin görevleri genel tahrir bitinceye kadar devam eder.

Takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonlarına seçilen üyelerin görev süresi üç yıldır. Bunları seçen daire, meclis ve mesleki teşekküllerin seçimlerinin yenilenmesi bu üyelerin görev sürelerini kısaltmaz.

Süreleri dolanların yeniden seçilmesi caizdir.

Ücretler:

Madde 92 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/17 md.)

Bu kısımda yazılı komisyonlarla ortalama kar hadlerini tespit eden özel komisyonlar ve uzlaşma komisyonlarının (Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu, Merkez Uzlaşma Komisyonları ile Gelir Vergisi Kanununun 31 nci maddesinde zikredilen yönetmelik hükümlerine göre kurulan komisyon hariç) Başkan ve üyelerine bu komisyonlardaki görevleri dolayısıyla mahalli defterdarlığın teklifi üzerine Maliye Bakanlığınca tayin olunacak miktarda ücret verilir.

Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu, Merkez Uzlaşma Komisyonları ile Gelir Vergisi Kanununun 31 nci maddesinde zikredilen yönetmelik hükümlerine göre kurulan Komisyonun Başkan ve Üyelerine bu komisyonlardaki çalışmaları dolayısıyla verilecek ücret Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla tayin olunur.

BEŞİNCİ KISIM
Tebliğler
 BİRİNCİ BÖLÜM
Tebliğ Esasları ve Muhataplar

Tebliğ esasları:

Madde 93 – Tahakkuk fişinden gayri, vergilendirme ile ilgili olup, hüküm ifade eden bilümun vesikalar ve yazılar adresleri bilinen gerçek ve tüzel kişilere posta vasıtasıyla ilmühaberli taahhütlü olarak, adresleri bilinmeyenlere ilan yolu ile tebliğ edilir.

Şu kadar ki, ilgilinin kabul etmesi şartıyla, tebliğin daire veya komisyonda yapılması caizdir.

Tebliğ yapılacak kimseler:

Madde 94 – Tebliğ mükelleflere, bunların kanuni temsilcilerine, umumi vekillerine veya vergi cezası kesilenlere yapılır.

Tüzel kişilere yapılacak tebliğ, bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerine, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmıyan teşekküllerde bunları idare edenlere veya temsilcilerine yapılır. Tüzel kişilerin mütaaddit müdür veya temsilcisi varsa tebliğin bunlardan birine yapılması kafidir.

(Ek : 30/12/1980 - 2365/18 md.) Tebliğ, kendisine tebligat yapılacak kimsenin bulunmaması halinde ikametgah adresinde bulunanlardan veya işyerlerinde memur ya da müdahdemlerinden birine yapılır. (Muhatap yerine bu şekilde kendisine tebliğ yapılacak kimsenin görüşüne nazaran 18 yaşından aşağı olmaması ve bariz bir surette ehliyetsiz bulunmaması gerekir.)

Veli, vasi ve kayımlara tebliğ:

Madde 95 – Mükellef yerine geçen veli, vasi veya kayyım gibi vergi sorumlusu birden fazla olursa, tebliğ bunlardan yalnız birine yapılabilir.

Şayet tebliğin mevzuu olan işe ayrı bir vasi veya kayyım bakmakta ise, tebliğ bunlara yapılır.

Vasıtalı tebliğ:

Madde 96 – Kara, deniz, hava ve jandarma eratına yapılacak tebliğler kıta komutanı veya müessese amiri gibi en yakın üst vasıtasıyla yapılır. Bu evrakı derhal tebliğ olunacak kimseye vermediği takdirde üst tazminle mahkûm olur. Bu cihetin tebliğ evrakında yazılı olması şarttır.

Yabancı memlekette bulunanlara tebliğ:

Madde 97 – Yabancı memlekette bulunanlara tebliğ o memleketin yetkili makamı vasıtasıyla yapılır. Bunun için anlaşma varsa veya o memleketin kanunları müsait ise o yerdeki Türk siyasi memuru veya konsolosu tebliğin yapılmasını yetkili makamdan ister.

Kendisine tebliğ yapılacak kişi Türk vatandaşı ise tebliğ Türk siyasi memuru veya konsolosu vasıtasıyla de yapılabilir.

Yabancı memleketlerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evrak, tebligatı çıkaran merciin bağlı bulunduğu Bakanlık vasıtasıyla Dışişleri Bakanlığına, oradan da Türkiye elçilik veya konsolosluğuna gönderilir.

Yabancı memlekette resmi görevle bulunan Türk memurlarına tebliğ Dışişleri Bakanlığı vasıtasıyla yapılır.

Yabancı memlekette bulunan askeri şahıslara yapılacak tebliğ, bağlı bulundukları kara, deniz, hava kuvvetleri komutanlıklarıyla Jandarma Genel Komutanlığı vasıtasıyla yapılır.

Kamu idare ve müesseselerine tebliğ:

Madde 98 – Kamu idare ve müesseselerine yapılacak tebliğ, bu idare ve müesseselerin en büyük amirlerine veya bunların muavinlerine veya en büyük amirin yetkili kılacağı memurlara yapılır.

İKİNCİ BÖLÜM

Posta ile Tebliğ Usulü

Kapalı zarf esası:

Madde 99 – Posta ile tebliğde tebliğ edilecek vesika kapalı bir zarf içinde postaya verilir. Bunun için, şekilleri Maliye Bakanlığınca tesbit edilen özel zarflar kullanılır.

Bilinen adreslere tebliğ:

Madde 100 – Bilinen adrese gönderilen mektuplar posta idaresince muhatabına teslim edildiği tarihte tebliğ edilmiş sayılır.

Bilinen adresler:

Madde 101 – Bu kanuna göre bilinen adresler şunlardır:

1. Mükellef tarafından işe başlamada bildirilen adresler;
2. Adres değişikliğinde bildirilen adresler;
3. İş bırakmada bildirilen adresler;
4. Vergi beyannamelerinde bildirilen adresler;
5. Yoklama fişinde tesbit edilen adresler;
6. **(Değişik: 23/6/1982 - 2686/18 md.)** Vergi mahkemesinde dava açma dilekçelerinde ve cevaplarında gösterilen adresler;
7. Yetkili memurlar tarafından bir tutanakla tesbit edilen adresler (İlgilinin tutanakta imzası bulunmak şartıyla);
8. Bina ve arazi vergilerinde komisyonlarca tahrir varakalarında tesbit edilen adresleri.

Mektupların gönderilmesinde bu adreslerden tarih itibarıyla tebliğat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tesbit edilmiş olanı nazara alınır.

Tebliğ evrakının teslimi:

Madde 102 – Tebliğ olunacak evrakı muhtevi zarf posta idaresince muhatabına verilir ve keyfiyet muhatap ile posta memuru tarafından taahhüt ilmühaberine tarih ve imza konulmak suretiyle tesbit olunur.

Muhatabın zarf üzerinde yazılı adresini değiştirmesinden dolayı bulunamamış olması halinde posta memuru durumu zarf üzerine yazar ve mektup posta idaresince derhal tebliği yaptıran daireye geri gönderilir.

Muhatabın geçici olarak başka bir yere gittiği, bilinen adresinde bulunanlar veya komşuları tarafından bildirildiği takdirde keyfiyet ve beyanda bulunanın kimliği tebliğ alındısına yazılarak altı beyanı yapana imzalatılır. İmzadan imtina ederse, tebliği yapan bu ciheti şerh ve imza eder ve tebliğ edilemeyen evrak çıkaran mercie iade olunur.

Bunun üzerine tebliği çıkaran merci tarafından tayin olunacak münasip bir süre sonra yeniden tebliğ çıkarılır. İkinci defa çıkarılan tebliğ evrakı da aynı sebeple tebliğ edilemiyerek iade olunursa tebliğ ilan yolu ile yapılır.

Muhatap imza edecek kadar yazı bilmez veya her hangi bir sebeple imza edemeyecek durumda bulunursa sol elinin baş parmağı bastırılmak suretiyle tebliğ olunur.

Muhataap tebelluğdan imtina ederse tebliğ edilecek evrak önüne bırakılmak suretiyle tebliğ edilir.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı işlemler komşularından bir kişi veya muhtar veya ihtiyar heyeti üyelerinden biri veya bir zabıta memuru huzurunda icra ve keyfiyet taahhüt ilmhübarine yazılarak tarih ve imza vaz'edilmek ve hazır bulunanlara da imzalatılmak suretiyle tesbit olunur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İlan Yoluyla Tebliğ Usulü

Tebliğin ilanla yapılacağı haller:

Madde 103 – Aşağıda yazılı hallerde tebliğ ilan yoluyla yapılır.

1. Muhatabın adresi hiç bilinmezse;
2. Muhatabın bilinen adresi yanlış veya değişmiş olur ve bu yüzden gönderilmiş olan mektup geri gelirse;
3. Başkaca sebeplerden dolayı posta ile tebliğ yapılmasına imkan bulunmazsa;
4. Yabancı memleketlerde bulunanlara tebliğ yapılmasına imkan bulunmazsa.

İlanın şekli: ⁽¹⁾

Madde 104- (Değişik: 25/12/2003-5035/1 md.)

İlan aşağıdaki şekilde yapılır:

1. İlan yazısı tebliğ yapan vergi dairesinin ilan koymaya mahsus mahalline asılır ve (3) numaralı bende göre ilana çıkarılır. Tebliğin konusu, her biri için ayrı ayrı olmak üzere, birmilyar liradan **(1.900 TL)** az vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ayrıca (3) numaralı bende göre ilan yapılmaz ve ilan yazısının askıya çıkarıldığı tarihi izleyen onbeşinci gün ilan tarihi olarak kabul edilir.

2. İlan yazısının bir sureti mükellefin bilinen son adresinin bağlı olduğu muhtarlığa gönderilir.

3. İlan ile yapılan tebliğin konusu birmilyar ila yüzmilyar lira arasındaki **(1.900 – 190.000 TL)** vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan, ilgili vergi dairesinin bulunduğu yerin belediye sınırları içinde çıkan bir veya daha fazla gazetede yayımlanır. Tutarın yüzmilyar lirayı **(190.000 TL)** aşması halinde ilan, Türkiye genelinde yayın yapan günlük gazetelerden birinde ayrıca yapılır.

Tebliğ olunacak evrakın örnekleri yabancı memlekette bulunan mükellefin bilinen adresine ayrıca posta ile gönderilir.

İlanın muhteviyatı:

Madde 105 – İlanlarda, tebliğin ilgili bulunduğu vergiler gösterilmek suretiyle adları (Tüzel kişilerde unvanları) yazılı muhataplara aşağıdaki hususlar ihtar olunur:

1. İlan tarihinden başlayarak bir ay içinde ilanı yapan makama bizzat veya bilvekele müracaat etmeleri veya taahhütlü mektup veya telgrafla açık adreslerini bildirmeleri;
2. Kendilerine süre ile kayıtlı resmi tebliğ yapılacağı.

İlanın neticeleri:

Madde 106 – İlan üzerine bizzat veya bilvekele müracaat edenlere, yerinde, adres bildirenlere ise posta ile tebliğ yapılır.

Posta ile yapılan bu tebliğ hakkında da 100 üncü madde hükmü cari olur.

(1) 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No. 'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

İlan tarihinden başlayarak bir ay içinde ne vergi dairesine müracaat yapmış ve ne de adresini bildirmiş olanlara bir ayın sonunda tebliğ yapılmış sayılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tebliğlere Ait Türlü Hükümler

Memur vasıtasıyla tebliğ:

Madde 107 – (Değişik birinci fıkra : 30/12/1980 - 2365/20 md.) Maliye Bakanlığı tebliğleri posta yerine memur vasıtasıyla da yaptırmaya yetkilidir.

Bu madde hükmünün uygulanmasında da bu kısımdaki tebliğ esaslarına uyulur.

Elektronik ortamda tebliğ

Madde 107/A – (Ek: 23/7/2010-6009/7 md.)

Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

(Ek fıkra: 7/4/2015-6637/5 md.) Elektronik ortamda tebligat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğle ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Hatalı tebliğler:

Madde 108 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/19 md.)

Tebliğ olunan vesikalar, esasa müessir olmayan şekil hatalarından dolayı hukuki kıymetlerini kaybetmezler; yalnız vergi ihbarı ile ilgili vesikalarda mükellefin adının, verginin nevi veya miktarının, vergi mahkemesinde dava açma süresinin hiç yazılmamış olması veya bu vesikaların görevli bir makam tarafından tanzim edilmemiş bulunması vesikayı hükümsüz kılar.

Tebliğ yerine geçen muameleler:

Madde 109 – Verginin tarh ve tahakkukunda tebliğ yerine geçen muameleler hakkındaki hükümler mahfuzdur.

Diğer ücret elde eden hizmet erbabının ⁽¹⁾ vergileri, tarh zamanında bu mükelleflerin bağlı oldukları vergi dairesine müracaatla ibraz edecekleri vergi karnelerine yazılmak suretiyle tarh ve tebliğ olunur.

Vergi karneye yazıldığı tarihte tebliğ edilmiş sayılır.

Yukarıdaki hükme riayet etmeyenlerin vergileri (251 inci madde hükmüne giren mükellefler hariç) bu kanunun umumi hükümleri dairesinde yoklama fişine dayanılarak tarh ve tebliğ olunur.

(1) Bu fıkra yeralan "Ücret ve kazançları götürü usulde tespit edilen tüccar, hizmet ve serbest meslek erbabının" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

ALTINCI KISIM
Vergi Alacağıının Kalkması
BİRİNCİ BÖLÜM
Ödeme

Verginin ödeneceği daire:

Madde 110 – Vergi borcu, mükellefin bu bakımdan bağlı olduğu vergi dairesine ödenir.

Mükellef vergi borcunun vergi dairesinin bulunduğu belediye sınırlarının dışındaki vergi dairelerine de yatırabilir. Bu takdirde ödemenin hangi vergi dairesi hesabına yapıldığının bildirilmesi şarttır.

Ödeme zamanı:

Madde 111 – Vergi, kanunlarında gösterilen süreler içinde ödenir.

Ödeme süresinin son günü verginin vadesi tarihidir.

Bu kanunun 15, 17 ve 342 nci maddelerinin uygulanması dolayısıyla sürenin uzaması halinde vade uzayan sürenin bittiği gündür.

Beyannamenin posta ile gönderilmesi halinde, beyan edilen vergi tahakkuk işleminin bitmesi beklenmeksizin vadesinde ödenir.

500 den fazla mükellefi olan vergi dairelerine para yatırmak bakımından mükelleflere, vadenin bitmesini takip eden tarihten başlayarak 15 gün içinde gün belli etmiye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.;Değişik altıncı fıkra: 16/7/2004-5228/4 md.) Maliye Bakanlığı; mücbir sebep hali ilân edilen yerlerdeki mükelleflerin, bu Kanun kapsamında olup, ödeme süresi afet tarihinden sonraya rastlayan her türlü vergi, ceza ve gecikme faizleri ile bu Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verecekleri beyannamelere istinaden tahakkuk ettirilen vergilerin ödeme sürelerini, vadelerinin bitim tarihinden itibaren azamî bir yıl süreyle uzatmaya yetkilidir. Bu yetki; bölge, il, ilçe, mahal ve afetten zarar görenler ile afetten zarar görme derecesi veya vergi türleri itibarıyla farklı süreler tespit etmek suretiyle de kullanılabilir.

Bu suretle belli edilen günler verginin vadesi yerine geçer.

Özel ödeme zamanları:

Madde 112 – (Değişik : 4/12/1985 - 3239/8 md.)⁽¹⁾

1. İkmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergiler taksit zamanlarından evvel tahakkuk etmişse taksit süreleri içinde; taksit süreleri kısmen veya tamamen geçtikten sonra tahakkuk etmişse; geçmiş taksitler, tahakkuk tarihinden başlayarak bir ay içinde ödenir.

2. Memleketi terk ve ölüm gibi mükellefiyetin kalkmasını mucip haller dolayısıyla beyan üzerine tarh olunan vergiler, beyanname verme süreleri içinde ödenir.

Mükellefin, vadeleri mezkûr süreden sonra gelen vergileri de aynı süre içinde alınır.

Memleketi terk edenlerin, ölenlerin veya benzeri haller dolayısıyla mükellefiyetleri kalkmaların ikmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergileri tahakkuk tarihinden başlayarak bir ay içinde ödenir.

Bu fıkarda yazılı tahsil süreleri Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun mucibince teminat gösterildiği takdirde, Vergi Kanunu ile belli taksit zamanına kadar ve taksit zamanı geçmiş ise üç ay uzatılır.

(1) 31/5/2012 tarihli ve 6322 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle bu maddeye (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

3. Vergi mahkemesinde dava açma dolayısıyla 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinin 3 numaralı fıkrası gereğince tahsili durdurulan vergilerden taksit süreleri geçmiş olanlar, vergi mahkemesi kararına göre hesaplanan vergiye ait ihbarnamenin tebliği tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Ayrıca ikmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlarda : ⁽¹⁾⁽²⁾

a) Dava konusu yapılmaksızın kesinleşen vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, son yapılan tarhiyatın tahakkuk tarihine kadar;

b) Dava konusu yapılan vergilerin ödeme yapılmamış kısmına, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, yargı organı kararının tebliği tarihine kadar;

Geçen süreler için 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi uygulanır. Gecikme faizi de aynı süre içinde ödenir. Gecikme faizinin hesaplanmasında ay kesirleri nazara alınmaz.

Uzlaşılın vergilerde gecikme faizi; uzlaşılın vergi miktarına, (a) fıkrasında belirtilen tarihten itibaren uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için uygulanır.

Dava açılması nedeniyle tahsili duran vergi ve cezalar mükellefler tarafından istenildiği takdirde davanın devamı sırasında da kısmen veya tamamen ödenebilir.

4. (Ek : 22/7/1998 - 4369/2 md. ; İptal: Anayasa Mahkemesi'nin 10/2/2011 tarihli ve E.: 2008/58, K.: 2011/37 sayılı Kararı ile.; Yeniden Düzenleme: 31/5/2012-6322/14 md.) Fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergiler, fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması halinde düzeltmeye dair müracaat tarihi, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden düzeltme fişinin mükellefe tebliği edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ile birlikte, 120 nci madde hükümlerine göre mükellefe red ve iade edilir.

5. (Ek: 31/5/2012-6322/14 md.) Vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilerin, ilgili mevzuatı gereğince mükellef tarafından tamamlanması gereken bilgi ve belgelerin tamamlandığı tarihi takip eden üç ay içinde iade edilmemesi halinde, bu tutarlara üç aylık sürenin sonundan itibaren düzeltme fişinin mükellefe tebliği edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz, 120 nci madde hükümlerine göre red ve iadesi gereken vergi ile birlikte mükellefe ödenir.⁽³⁾

6. (Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) İhtirazi kayıtlı beyan edilip ödendikten sonra yargı kararına göre iade edilip yine yargı kararı uyarınca tahsili gereken vergilere, iade tarihinden yargı kararının vergi dairesine tebliği tarihine kadar geçen süre için bu maddede yer alan esaslar dahilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında gecikme faizi hesaplanır.⁽³⁾

İKİNCİ BÖLÜM

Zamanaşımı ve Terkin

Zamanaşımının mahiyeti:

Madde 113 – Zamanaşımı, süre geçmesi suretiyle vergi alacağının kalkmasıdır.

Zamanaşımı, mükellefin bu hususta bir müracaatı olup olmadığına bakılmaksızın hüküm ifade eder.

(1) Bu bentte öngörülen gecikme faizinin 1/1/1986 tarihinden önceki vergilendirme dönemlerine ait tarhlara uygulanamayacağı Danıştay İçtihadı Birleştirme Kurulunun 3/7/1989 tarih ve E. 1988/5, K. 1989/3 sayılı kararıyla kararlaştırılmıştır.

(2) Bu bentte yer alan "2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinin 8 numaralı bendi" ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(3) 31/5/2012 tarihli ve 6322 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle bu maddeye (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

Zamanaşımı süreleri:

Madde 114 – Vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın başından başlayarak beş yıl içinde tarh ve mükellefe tebliğ edilmeyen vergiler zamanaşımına uğrar.

(İptal ikinci fıkra: Anayasa Mahkemesi'nin 15/10/2009 tarihli ve E.: 2006/124, K.: 2009/146 sayılı Kararı ile.; Yeniden düzenleme: 23/7/2010-6009/8 md.) Şu kadar ki, vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması, zamanaşımını durdurur. Duran zamanaşımı mezkûr komisyon kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder. Ancak işlemeyen süre her hâl ve takdirde bir yıldan fazla olamaz.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/9 md.;Değişik üçüncü fıkra: 16/7/2004-5228/5 md.) Şarta bağlı istisna veya muafiyet uygulamaları sonucu kısmen veya tamamen alınmayan vergilere ilişkin zamanaşımı süresi, istisna veya muafiyet şartlarının ihlâl edildiği tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.

(Değişik : 4/12/1985 - 3239/9 md.) Damga vergisine tabi olup vergi ve cezası zamanaşımına uğrayan evrakın hükmünden tarh zamanaşımı süresi dolduktan sonra faydalanıldığı takdirde mezkûr evraka ait vergi alacağı yeniden doğar.

Verginin terkin:

Madde 115 – Yangın, yer sarsıntısı, yer kayması, su basması, kuraklık, don, muzir hayvan ve haşarat istilası ve bunlara benzer afetler yüzünden:

1. Varlıklarının en az üçte birini kaybeden mükelleflerin bu afetlerin zarar verdiği gelir kaynakları ile ilgili bulunan vergi borçları ve vergi cezaları;

2. Mahsullerinin en az üçte birini kaybeden mükelleflerin, afete maruz arazi için zararın tahakkuk ettiği hasat ve devşirme zamanına tesadüf eden yıla ait olarak tahakkuk ettirilen Arazi Vergisi borçları ve vergi cezaları;

Maliye Bakanlığınca zararlar mütenasip olmak üzere, kısmen veya tamamen terkin olunur. **(Ek cümle: 28/12/2001-4731/4 md.)** Maliye Bakanlığı terkin yetkisini mahalline devredebilir.

Zarar derecesini ve ilgili bulunduğu gelir kaynağını mahalli idare heyetleri yaptıracağı tahkikat üzerine tesbit eder.

Tahakkuktan vazgeçme:

Mükerrer Madde 115 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/10 md.)

İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergi ve bunlara ilişkin cezaların toplam miktarı 1.000.000 lirayı (1.000.000 lira dahil) **(23 TL)** aşmaması ve tahakkukları için yapılacak giderlerin bu miktardan fazla olacağının tespiti halinde, Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar dahilinde tahakkuklarından vazgeçilebilir.⁽¹⁾

(1) Bu maddedeki miktarlar 11/8/1999 tarihli ve 4444 sayılı Kanun ile 1.000.000 TL.'ye yükseltilmiş, daha sonra; 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar ise, metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Vergi Hatalarını Düzeltme ve Reddiyat⁽¹⁾

Vergi hatası:

Madde 116 – Vergi hatası, vergiye mütaallik hesaplarda veya vergilendirmede yapılan hatalar yüzünden haksız yere fazla veya eksik vergi istenmesi veya alınmasıdır.

Hesap hataları:

Madde 117 – Hesap hataları şunlardır:

1. Matrah hataları: Vergilendirme ile ilgili beyanname, tahakkuk fişi, ihbarname, tekalif cetveli ve kararlarda matraha ait rakamların veya indirimlerin eksik veya fazla gösterilmiş veya hesaplanmış olmasıdır.

2. Vergi miktarında hatalar: Vergi nispet ve tarifelerinin yanlış uygulanması, mahsupların yapılmamış veya yanlış yapılmış olması, birinci bentte yazılı vesikalarda verginin eksik veya fazla hesaplanmış veya gösterilmiş olmasıdır.

3. Verginin mükerrer olması: Aynı vergi kanununun uygulanmasında belli bir vergilendirme dönemi için aynı matrah üzerinden bir defadan fazla vergi istenmesi veya alınmasıdır.

Vergilendirme hataları:

Madde 118 – Vergilendirme hataları şunlardır:

1. Mükellefin şahsında hata: Bir verginin asıl borçlusu yerine başka bir kişiden istenmesi veya alınmasıdır;

2. Mükellefiyette hata: Açık olarak vergiye tabi olmıyan veya vergiden muaf bulunan kimselerden vergi istenmesi veya alınmasıdır;

3. Mevzuda hata: Açık olarak vergi mevzuuna girmiyen veya vergiden müstesna bulunan gelir, servet, madde, kıymet, evrak ve işlemler üzerinden vergi istenmesi veya alınmasıdır.

4. Vergilendirme veya muafiyet döneminde hata: Aranan verginin ilgili bulunduğu vergilendirme döneminin yanlış gösterilmiş veya süre itibarıyla eksik veya fazla hesaplanmış olmasıdır.

Hataların meydana çıkarılması:

Madde 119 – Vergi hataları şu yollarla meydana çıkarılabilir:

1. İlgili memurun hatayı bulması veya görmesi ile;
2. Üst memurların yaptıkları incelemeler neticesinde hatanın görülmesi ile;
3. Hatanın teftiş sırasında meydana çıkarılması ile;
4. Hatanın vergi incelenmesi sırasında meydana çıkarılması ile;
5. Mükellefin müracaatı ile.

(1) Bu Bölüm Başlığı "Vergi Hatalarını Düzeltme" iken, 25/12/2003 tarihli ve 5035 sayılı Kanunun 48 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Düzeltilme yetkisi ve reddiyat:

Madde 120 – Vergi hatalarının düzeltilmesine, ilgili vergi dairesi müdürü karar verir.

Bu hatalar düzeltme fişine dayanılarak düzeltilir. Hatanın mükellef aleyhine yapılmış olması halinde, fazla vergi aynı fişe dayanılarak terkin ve tahsil olunmuş ise mükellefe reddolunur. Düzeltme fişinin bir nüshası, reddedilecek miktarla müracaat edeceği muhasebe ve müracaat süresi zikredilmek suretiyle mükellefe tebliğ edilir. Mükellef tebliğ tarihinden başlayarak bir yıl içinde parasını geri almak üzere müracaat etmediği takdirde hakkı sakıt olur.

(Ek fıkra: 25/12/2003-5035/2 md.) Nakden veya mahsuben tahsil edilen ancak fazla veya yersiz olarak tahsil edildiği anlaşılan vergilerde ve kanunları gereğince mükelleflere yapılacak iade ve mahsup işlemlerinde, düzeltmeye dayanak teşkil edecek belgeler ile bu işlemlere ait usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

(Ek fıkra: 28/3/2007-5615/20 md.) Bu Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında düzeltme yetkisi vergi dairesi başkanına ait olup, başkan bu yetkisini ilgili grup müdürlerine ve/veya müdürlere devredebilir.

Re'sen düzeltme:

Madde 121 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/21 md.)

İdarece tereddüt edilmeyen açık ve mutlak vergi hataları re'sen düzeltilir. Kendi aleyhlerine düzeltme yapılan kimselerin düzeltmeye karşı vergi mahkemesinde dava açma hakları mahfuzdur.

Düzeltilme talebi:

Madde 122 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/22 md.)

Mükellefler, vergi muamelelerindeki hataların düzeltilmesini vergi dairesinden yazı ile isteyebilirler.

Bunların posta ile taahhütlü olarak gönderilmesi caizdir.

Düzeltilme talebinin incelenmesi:

Madde 123 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/23 md.)

Vergi dairesinin ilgili servisi düzeltme talebini kendi mütalaasını da ilave ederek, düzeltme merciine gönderir.

Düzeltilme mercii talebi yerinde gördüğü takdirde, düzeltmenin yapılmasını emreder; yerinde görmediği takdirde, keyfiyet düzeltmeyi isteyene yazı ile tebliğ olunur.

Şikayet yolu ile müracaat:

Madde 124 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/24 md.)

Vergi mahkemesinde dava açma süresi geçtikten sonra yaptıkları düzeltme talepleri reddolunanlar şikayet yolu ile Maliye Bakanlığına müracaat edebilirler.

Bu madde gereğince il özel idare vergileri hakkında valiliğe ve belediye vergileri hakkında belediye başkanlığına müracaat edilir.

Düzeltilme şümülü:

Madde 125 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/25 md.)

Vergi mahkemesi, bölge idare mahkemesi ve Danıştaydan geçmiş olan muamelelerde vergi hataları bulunduğu takdirde, bu hatalar, yargı kararları kesinleşmiş olsa bile, evvelki maddelerde yazılı usul dairesinde düzeltilebilir. Şu kadar ki; düzeltmenin yapılabilmesi için hatalar hakkında anılan yargı mercileri tarafından bir karar verilmemiş olması şarttır.

Düzeltilmede zamanaşımı:

Madde 126 – 114 üncü maddede yazılı zamanaşımı süresi dolduktan sonra meydana çıkarılan vergi hataları düzeltilemez. Şu kadar ki, düzeltme zamanaşımı süresi:

- a) Zamanaşımı süresinin son yılı içinde tarh ve tebliğ edilen vergilerde hatanın yapıldığı;
- b) **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/26 md.)** İlan yolu ile tebliğ edilip vergi mahkemesinde dava konusu yapılmaksızın tahakkuk eden vergilerde mükellefe ödeme emrinin tebliğ edildiği;
- c) **(Ek : 4/12/1985 - 3239/11 md.)** İhbarname ve ödeme emri ilan yoluyla tebliğ edilen vergilerde 6183 sayılı Kanuna göre hacizin yapıldığı;

Tarihten başlayarak bir yıldan aşağı olamaz.

YEDİNCİ KISIM

Yoklama ve inceleme

BİRİNCİ BÖLÜM

Yoklama

Maksat ve yetki:

Madde 127 – (Değişik : 4/12/1985 - 3239/12 md.)

Yoklamadan maksat, mükellefleri ve mükellefiyetle ilgili maddi olayları, kayıtları ve mevzuları araştırmak ve tespit etmektir. Yoklamaya yetkili memurlar, ayrıca vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili olarak:

- a) Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenmiş usuller dahilinde özel yetki verilmiş olmak kaydıyla günlük hasılatı tespit etmek,
- b) 3100 Sayılı Kanun kapsamına girip ödeme kaydedici cihaz kullanmak mecburiyetinde olanların bu mecburiyete uyup uymadıklarını, bu cihazları belli edilmiş esaslara göre kullanıp kullanmadıklarını ve günlük hasılatı tespit etmek,
- c) Günü gününe kayıt yapılması zorunlu defterlerin iş yerlerinde bulundurulup bulundurulmadığını, tasdikli olup olmadığını usulüne göre kayıt yapıp yapılmadığını, vergi kanunları uyarınca düzenlenmesi icap eden belgelerin usulüne göre düzenlenip düzenlenmediği ile kullanılıp kullanılmadığını, faturasız mal bulunup bulunmadığını, levha asma veya kullanma mecburiyetine uyulup uyulmadığını tespit etmek, kanuni defter ve belgeler dışında kalan ve vergi kaybının bulunduğu emare teşkil eden defter, belge ve delillerin tespit edilmesi halinde bunları almak,

d) Nakil vasıtalarını, Maliye ve Gümrük Bakanlığının belirleyeceği özel işaretle durdurmak ve taşıtta bulundurulması icap eden taşıt pulu, yolcu listesi, fatura veya sevk irsaliyesi, yolcu bileti ile taşıma irsaliyelerinin muhtevası ile taşınan yolcu ve malların miktar ve mahiyetlerini ölçmek, tartmak, saymak suretiyle tespit etmek,

e) Taşıma irsaliyesi, sevk irsaliyesi ve faturanın taşıtta bulunmaması, halinde bu belgelerin ibrazına kadar nakil vasıtalarını trafikten alıkoymak, taşınan malın sahibi belli değilse tespitine kadar malı bekletmek ve muhafaza altına almak, (Beklemeye ve muhafazaya alınan malların bozulmaya ve çürümeye maruz mallar olması halinde derhal, diğer mallar ise üç ay sonra Maliye ve Gümrük Bakanlığının belli edeceği esaslar dahilinde tasfiye olunur.)

Yetkisini haizdirler.

Yukarıda sayılan yetkilerin hangilerinin ne şekilde ve hangi hallerde kullanılacağını belirlemeye, yoklamaya yetkili olanların bu husustaki görev ve yetkilerini sınırlamaya Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Yoklama ve denetimde görevli memurların görevlerini ifa sırasında, güvenliklerinin sağlanmasına ilişkin esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Yoklamaya yetkililer:

Madde 128 – Yoklama:

1. Vergi dairesi müdürleri;
2. Yoklama memurları;
3. Yetkili makamlar tarafından yoklama işi ile görevlendirilenler;
4. Vergi incelenmesine yetkili olanlar;
5. (Ek: 5/5/2005-5345/34 md.) Gelir uzmanları;

tarafından yapılır.

Hüviyet ibrazı mecburiyeti:

Madde 129 – Yoklama yapanların elinde yoklama yetkilerini gösteren fotoğraflı resmi bir vesika bulunur.

Yoklama yapanlar bu vesikayı, kendilerinden sorulmasa bile, nezdinde yoklama yapılan kimseye gösterirler.

Toplu yoklamalarda kolbaşının vesikayı ibraz etmesi kafidir.

Yoklama zamanı:

Madde 130 – Yoklama her zaman yapılabilir.

Yoklamanın ne zaman yapılacağı ilgiliye haber verilmez.

Yoklama fişi:

Madde 131 – Yoklama neticeleri tutanak mahiyetinde olan "yoklama fişine" geçirilir.

Bu fişler yoklama yerinde iki nüsha tanzim olunarak tarihlenir, bulunursa nezdinde yoklama yapılan veya yetkili adamına imza ettirilir; bunlar bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyet fişe yazılır ve yoklama fişi polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılır.

Yoklama neticelerinin bildirilmesi:

Madde 132 – Yoklama fişlerinin birinci nüshası yoklaması yapılan şahıs veya yetkili adamına bırakılır. Bunlar bulunmazsa bilinen adresine 7 gün içinde posta ile gönderilir.

Vergi karnesi alanlar hakkında yapılan yoklamalar ayrıca bu karneye işaret olunur.

Yoklama fişlerinin ikinci nüshaları vergi dairesine tevdi olunur.

*Elektronik yoklama***Madde 132/A– (Ek: 27/3/2015-6637/6 md.)**

Yoklama neticeleri, yoklama yerinde bu Kanunun 131 inci maddesinde yer alan yoklama fişi ile aynı mahiyette olan, elektronik ortamda tanzim olunan “yoklama fişi” ile de kayıt altına alınabilir. Bu fiş, nezdinde yoklama yapılan veya yetkilisi tarafından elektronik imza araçlarıyla imzalanır. Yoklama fişinin elektronik imza araçlarıyla imzalanmaması durumunda yoklama fişini temsil eden ve yoklama fiş muhteviyatının değiştirilemeyeceğini güvence altına alan benzersiz bir kodun üzerine yazıldığı bir form imzalanır.

Maliye Bakanlığı elektronik ortamda kayıt altına alınan yoklama fişleri ile birinci fıkrada belirtilen formların şekil ve muhteviyatını tespit etmeye, bunların şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle imzalanması usul ve esaslarını belirlemeye, bunları internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında ilgili kişilere göndermeye ve elektronik ortamda yürütülecek yoklama faaliyetlerine ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Toplu yoklama:

Madde 133 – Vergi uygulamalarının gerektirdiği hallerde münferit fiş yerine yoklama cetvellerinin kullanılması ve neticelerin toplu olarak bu cetvellerde gösterilmesi caizdir.

Yoklama cetvellerinin kullanılacağı halleri Maliye Bakanlığı belli eder.

Yoklama cetveli kullanılan hallerde ihtilaflı olaylar yoklama fişi mahiyetinde ayarı bir tutanakla tesbit olunur.

İKİNCİ BÖLÜM*Vergi İncelemeleri**Maksat:*

Madde 134 – (Değişik birinci fıkra : 30/12/1980 - 2365/22 md.) Vergi incelemesinden maksat, ödenmesi gereken vergilerin doğruluğunu araştırmak tespit etmek ve sağlamaktır.

İncelemeye yetkili olanlar tarafından lüzum görüldüğü takdirde inceleme, işletmeye dahil iktisadi kıymetlerin fiili envanterinin yapılmasına ve beyannamelerde gösterilmesi gereken unsurların tetkikına da teşmil edilebilir. Fiili envanterin yapılmasının gerektirdiği ve incelemeyi yapan tarafından tasdik edilen giderler Hazinece mükellefe ödenir.

*İncelemeye yetkililer:***Madde 135 – (Değişik: 7/7/2011-KHK-646/4 md.)**

Vergi incelemesi; Vergi Müfettişleri, Vergi Müfettiş Yardımcıları, ilin en büyük mal memuru veya vergi dairesi müdürleri tarafından yapılır.

Gelir İdaresi Başkanlığının merkez ve taşra teşkilatında müdür kadrolarında görev yapanlar her hal ve takdirde vergi inceleme yetkisini haizdir.

Hüviyet ibrazı:

Madde 136 – Vergi incelemesi yapanlar yanlarında memuriyet sıfatlarını ve inceleme yetkisini gösteren fotoğraflı resmi bir vesika bulundurlar ve gittikleri yerde işe başlamadan evvel bu vesikayı ilgililere gösterirler.

İncelemeye tabi olanlar:

Madde 137 – Bu kanuna veya diğer kanunlara göre defter ve hesap tutmak, evrak ve vesikaları muhafaza ve ibraz etmek mecburiyetinde olan gerçek ve tüzel kişiler vergi incelemelerine tabidirler.

İnceleme zamanı:

Madde 138 – Vergi incelemesinin ne zaman yapılacağına evvelden haber verilmesi mecburi değildir.

İnceleme, neticesi alınmamış hesap dönemi de dahil olmak üzere, tarh zamanaşımı süresi sonuna kadar her zaman yapılabilir.

Evvelce inceleme yapılmış veya matrahın re'sen takdir edilmiş olması yeniden inceleme yapılmasına ve gerekirse tarhiyatın ikmaline mani değildir.

İncelemenin yapılacağı yer:

Madde 139 – Vergi incelemeleri, esas itibariyle incelemeye tabi olanın iş yerinde yapılır.

İş yerinin müsait olmaması, ölüm, işin terk edilmesi gibi zaruri sebeplerle incelemenin yerinde yapılması imkansız olur veya mükellef ve vergi sorumluları isterlerse inceleme dairede yapılabilir.

Bu takdirde incelemeye tabi olanın lüzumlu defter ve vesikalarını daireye getirmesi kendisinden yazılı olarak istenilir.

İncelemenin dairede yapılması halinde istenilen defter veya vesikaları belli edilen zamanda mazeretsiz olarak getirmiyenler, bunları ibraz etmemiş sayılırlar. Haklı bir mazeret gösterenlere, defter ve vesikalarını daireye getirmesi için münasip bir mühlet verilir.

İncelemede uyulacak esaslar: ⁽¹⁾

Madde 140 – Vergi incelemesi yapanlar, yaptıkları inceleme sırasında aşağıdaki esaslara uymaya mecburdurlar:

1. İncelemeye tabi olana, bunun mevzuunu işe başlamadan evvel açık olarak izah ederler;
2. **(Ek: 23/7/2010-6009/9 md.)** Vergi incelemesine başlanıldığı hususunu bir tutanağa bağlayarak bir örneğini nezdinde vergi incelemesi yapılana verirler. Ayrıca, tutanağın bir örneğini bağlı olduğu birime, diğer örneğini de ilgili vergi dairesine gönderirler.
3. Nezdinde inceleme yapılanın muvafakatı olmadıkça resmi çalışma saatleri dışında inceleme yapamazlar veya buna devam edemezler (Tutanak düzenlenmesi ve inceleme ile ilgili emniyet tedbirlerinin alınması bu hükmün dışındadır. Ancak bu gibi tedbirler, incelemelerin yapıldığı yerdeki faaliyeti sekteye uğratmıyacak şekilde yapılır);
4. İnceleme bitince, bunun yapıldığını gösteren bir vesika nezdinde inceleme yapılana verilir.
5. **(Ek: 23/7/2010-6009/9 md.)** Vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varırlarsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına düzenleyecekleri bir rapor ile bildirirler.

(1) 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 9 uncu maddesiyle, bu maddeye (2) numaralı bent eklenmiş, mevcut (2) ve (3) numaralı bentler (3) ve (4) numaralı bentler olarak teselsül ettirilmiştir.

6. **(Ek: 23/7/2010-6009/9 md.)** İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme yapılması halinde ise en fazla altı ay içinde incelemeleri bitirmeleri esastır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilir ve altı ayı geçmemek üzere ek süre verilebilir. Bu durumda, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından incelemenin bitirilememe nedenleri yazılı olarak nezdinde inceleme yapılana bildirilir. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birimler vergi incelemesinin öngörülen süreler içinde bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.; Değişik ikinci fıkra: 7/7/2011-KHK-646/4 md.) Vergi Müfettişleri ile Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, işleme konulmak üzere ilgili vergi dairesine tevdi edilmeden önce, meslekte on yılını tamamlamış en az üç Vergi Müfettişinden oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanla komisyon arasında uyuşmazlık oluşması halinde uyuşmazlığa konu vergi inceleme raporları üst değerlendirme mercii olarak, Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarları aşan tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporları ise doğrudan, Vergi Denetim Kurulu Başkanlığı bünyesinde bir Başkan Yardımcısının başkanlığında dört grup başkanından oluşan beş kişilik merkezi rapor değerlendirme komisyonu tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanlar, bu komisyon tarafından yapılacak değerlendirmeye uygun olarak düzenleyecekleri vergi inceleme raporlarını işleme konulmak üzere bağlı oldukları birime tevdi ederler.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) 135 inci madde ile vergi incelemesi yapmaya yetkili kılınan diğer memurlar tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, Gelir İdaresi Başkanlığı merkez ve taşra birimlerinde oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından değerlendirilir.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu ile diğer rapor değerlendirme komisyonları yaptıkları değerlendirme sırasında, verilmiş bir özelgenin 369 uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında olduğu kanaatine varmaları halinde, söz konusu özelge, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonundan üç üye ile 413 üncü maddeye göre oluşturulan komisyondan iki üyenin katılımıyla oluşturulacak beş kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilir. Bu komisyonca verilen kararlar, ilgili rapor değerlendirme komisyonu ile incelemeye yetkili olanı bağlar.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) Bu maddede yazılı komisyonların başkan ve üyelerine her toplantı günü için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu şekilde ödenecek toplantı ücretinin bir aylık tutarı (5000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşamaz.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) Bu maddede belirlenen esaslar çerçevesinde, vergi incelemelerinde uyulacak diğer usul ve esaslar, komisyonların teşekkülü ile çalışma usul ve esasları ve Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu tarafından doğrudan değerlendirmeye tabi tutulacak vergi inceleme raporlarının tutarları, (...) ⁽¹⁾ Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir. ⁽¹⁾

İnceleme tutanakları:

Madde 141 – İnceleme esnasında lüzum görülen hallerde, vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları ayrıca tutanaklar ile tesbit ve tevsik olunabilir. İlgililerin itiraz ve mülahazaları varsa bunlar da tutanağa geçirilir. Bu suretle düzenlenen tutanakların bir nüshasının mükellefe veya nezdinde inceleme yapılan kimseye bırakılması mecburidir.

İlgililer tutanakları imzalamaktan çekindikleri takdirde tutanakta bahis konusu edilen olaylar ve hesap durumlarını ihtiva eden defter veya vesikalar, nezdinde inceleme yapılandan rızasına bakılmaksızın alınır ve inceleme neticesinde tarh edilen vergiler ve kesilen cezalar kesinleşinceye kadar geri verilmez. İlgililer her zaman bu tutanakları imzalıyarak defter ve vesikaları geri alabilirler. Ancak bu defterlerin suç delili olmaması şarttır.

143 üncü madde hükmü, yukarki şekilde alınan defter ve vesikalar hakkında da uygulanır.

144 üncü maddenin dördüncü ve son fıkraları hükümleri yukarki şekilde defter ve vesikalar alınan mükellefler hakkında da caridir.

Yeminli mali müşavirlik:

Ek Madde – (Ek : 4/12/1985 - 3239/13 md.; İptal : Ana.Mh. 19/3/1987 tarih ve E. 1986/5, K. 1987/7 sayılı kararı ile.)

(1) 7/7/2011 tarihli ve 646 sayılı KHK'nin 4 üncü maddesiyle, bu fıkroda yer alan "Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Arama

Arama yapılabilecek haller:

Madde 142 – İhbar veya yapılan incelemeler dolayısıyla, bir mükellefin vergi kaçırdığına delalet eden emareler bulunursa, bu mükellef veya kaçakçılıkla ilgisi görülen diğer şahıslar nezdinde ve bunların üzerinde arama yapılabilir.

Aramanın yapılabilmesi için:

1. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların buna lüzum göstermesi ve gerekçeli bir yazı ile arama kararı vermeye yetkili sulh yargıcından bunu istemesi;

2. Sulh yargıcının istenilen yerlerde arama yapılmasına karar vermesi;
şarttır.

İrtibatları sebebiyle muhtelif şahıslar nezdinde ve mahallerde yapılmasına lüzum gösterilen aramalardan birine karar vermeye yetkili olan sulh yargıcı bunlardan diğer sulh yargıçlarının salahiyyetine dahil bulunanlar hakkında da karar vermeye yetkilidir.

İhbar üzerine yapılan aramada ihbar sabit olmazsa nezdinde arama yapılan kimse muhbirin adının bildirilmesini isteyebilir, bu takdirde, vergi dairesi muhbirin ismini bildirmeye mecburdur.

Aramada bulunan defter ve vesikalar:

Madde 143 – Aramada bulunan ve incelemesine lüzum görülen defter ve vesikalar müfredatlı olarak bir tutanakla tesbit olunur.

Vesikaların dosya ve dosya içinde sayı itibariyle tesbit olunması müfredatlı tesbit demektir.

Arama yapıldığı sırada zaman müsaadesizliği ve sair sebeplerle bu tutanağın tanzimi mümkün olmazsa, bulunan ve incelemesine lüzum görülen defter ve vesikalar, mükellef nezdinde emin bir yere konur veya kablarda içinde daireye nakledilir. Bu defter ve vesikaların konulduğu yerlerin veya kablaların aramayı yapan tarafından mühürlenmesi ve mümkün olan ahvalde mükellefin mühürünün de vaz'ı şarttır. Bilahare, mükellefin huzuriyle kablalar ve yerler açılarak müfredatlı tutanaklar tanzim olunur. Mühürleme ve mühürün fekki halleri de birer tutanakla tesbit edilir ve müfredatlı tutanağın bir nüshası da defter ve vesikaların sahibine veya adamına verilir.

Bu işler:

a) Mükellefin, aramada hazır bulunmakta veya mühür vaz'ından imtinai hallerinde aramada hazır bulunanlar marifetiyle;

b) Mükellefin, mühürün fekki veya tutanağın tanzimi sırasında hazır bulunmaktan imtinai hallerinde de aramayı yapan tarafından iki memurla birlikte;

tamamlanır.

Aramada bulunup mükellef nezdinde emin bir yere konulmuş veya kablarda içinde daireye nakledilmiş olan ve incelemesine lüzum görülen defter ve vesikalar, arama kararında açıkça yazılmamış olsa bile, inceleme yapanın çalıştığı yere sevk veya celp edilebilir.

Yukardaki hükümlere göre alınan defter ve vesikaların iyi saklanması şarttır.

Bunların iyi saklanmamasından doğacak zararı idare tazmine mecburdur.

İncelemede usul:

Madde 144 – Arama yapılan hallerde inceleme çabukça ve her işten önce yapılır.

İnceleme sırasında vergi ile ilgisi olmayan şahsi ve özel mektup ve diğer evrak makbuz karşılığında sahiplerine geri verilir.

Mükellef, ilgili memurun huzuriyle, bu defterler ve vesikalar üzerinde incelemeler yapmaya ve bunlardan suret ve kayıtlar çıkarmaya yetkilidir.

Defter ve vesikaların muhafaza altına alınmış olması, süresi gelen vergi beyannamelerinin verilmesi ödevini kaldırmaz. Mükellef beyannamesini tanzim için gerekli bilgileri defter ve vesikalardan yukarıdaki fıkra hükmü dairesinde çıkarabilir. Mükellefin bu husustaki yazılı isteği yetkililerce derhal yerine getirilir.

Şu kadar ki, defter ve vesikaların muhafaza altına alındığı tarihten vergi beyannamesinin verileceği tarihe kadar olan süre bir aydan az ise beyanname verme süresi kendiliğinden bir ay uzar ve ek süre bu müddetin sonundan başlar. (13 üncü maddenin 1 - 3 üncü fıkralarıyla 17 inci madde hükümleri saklıdır.)

İncelemenin bitmesi:

Madde 145 – Arama neticesinde alınan defter ve vesikalar üzerindeki incelemeler en geç üç ay içinde bitirilerek sahibine bir tutanakla geri verilir.

İncelemelerin haklı sebeplere binaen üç ay içinde bitirilmesine imkan olmayan hallerde sulh yargıcının vereceği karar üzerine bu süre uzatılabilir.

Defter ve vesikaların incelenmesi sırasında kanuna aykırı görülen olaylar ve hesap durumları tutanakla tesbit olunur. Mükellef bu tutanakları imzadan çekindiği takdirde, bahis mevzu olayları ve hesap durumlarını ihtiva eden defter veya vesikalar aramanın mevzuu ile ilgili vergi ve cezalar kesinleşinceye kadar kendisine geri verilmez.

İlgililer tutanaklara diledikleri itiraz ve mülahazaları kaydedebilirler.

İlgililer bu tutanakları her zaman imzalayarak defter ve vesikalarını geri alabilirler. Ancak, bu defter ve vesikaların suç delili teşkil etmemesi şarttır.

Kayıtların yeniden işlenmesi:

Madde 146 – Arama neticesinde bulunan defter ve vesikaların muhafaza altına alınması sebebiyle 219 uncu madde gereğince yapılamayan kayıtlar defterlerin geri verilmesinden sonra idare ile mükellef arasında kararlaştırılan münasip bir süre içinde ikmal edilir. Bu süre bir aydan az olamaz.

Mükellef dilerse defterlerinin muhafaza altına alındığında işlemlerini yeniden tasdik ettireceği defterlere kayıt ve iadesi halinde iade edilen defterlere intikal ettirebilir.

Genel hükümlerin uygulanması:

Madde 147 – Bu bölümde açıkça yazılı olmıyan hallerde Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun arama ile ilgili bulunan hükümleri uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM*Bilgi Toplama**Bilgi verme:*

Madde 148 – Kamu idare ve müesseseleri, mükellefler veya mükelleflerle muamelede bulunan diğer gerçek ve tüzel kişiler, Maliye Bakanlığının veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların isteyecekleri bilgileri vermeye mecburdurlar.

Bilgiler yazı veya sözle istenilir. Sözle istenen bilgileri vermeyenlere keyfiyet yazı ile tekit ve cevap vermeleri için kendilerine münasip bir mühlet tayin olunur. Bilgi istenmek üzere ilgililer vergi dairesine zorla getirilemez.

Memleket dışı imtiyazlarından faydalanan yabancı Devlet memurları bilgi verme mecburiyetine tabi olamazlar.

*Devamlı bilgi verme:***Madde 149 – (Değişik : 4/12/1985 - 3239/14 md.)**

Kamu idare ve müesseseleri (Kamu hizmeti ifa eden kurum ve kuruluşlar dahil) ile gerçek ve tüzel kişiler vergilendirmeye ilişkin olaylarla ilgili olarak Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve vergi dairesince kendilerinden yazı ile istenecek bilgileri belli fasılalarla ve devamlı olarak yazı ile vermeye mecburdurlar.

Ölüm vakalarını ve intikalleri bildirme:

Madde 150 – Aşağıda yazılı resmi makamlarla gerçek ve tüzel kişiler, her ay muttali oldukları ölüm vakaları ile intikalleri ertesi ayın 15 inci günü akşamına kadar vergi dairesine yazı ile bildirmeye mecburdurlar.

1. Sulh yargıçları, icra, nüfus ve tapu memurları;
2. Yabancı memleketlerdeki Türk konsolosları veya konsolosluk görevini yapanlar (Memur oldukları yerde ölen Türk tebaasının soyadı, adı ve sıfatları ile Türkiye'deki ikametgahlarını Maliye Bakanlığına bildirirler);
3. Mahalle ve köy muhtarları (Kendi mahalle veya köylerinde ölenleri bildirirler);
4. Banka, bankerler ve şirketler ile emanet kabul eden gerçek ve tüzel kişiler (Mevduat, şirket hissesi, emanet para ve eşya veya sair suretle alacak sahiplerinden birinin ölümü halinde, ölenin soyadını, adını, alacağının nev'ini ve miktarını bildirirler).

Bilgi vermekten imtina edememek:

Madde 151 – Kendilerinden bilgi istenilen gerçek ve tüzel kişiler, özel kanunlarda yazılı mahremiyet hükümlerini ileri sürerek, bilgi vermekten imtina edemezler. Ancak:

1. Posta, Telgraf ve Telefon İdaresinin muhaberele hakkında tutmaya mecbur olduğu mahremiyet saklıdır;
2. Hekimlerden, diş hekimlerinden, dişçilerden, ebelerden ve sağlık memurlarından hastaların hastalıklarının nevi'ine mütaallik bilgiler istenemez.
3. Avukatlardan ve dava vekillerinden kendilerine tevdi olunan işler veya görevleri dolayısıyla muttali oldukları ahval ve hususların bildirilmesi istenemez; şu kadar ki, bu yasak müvekkil adlariyle vekalet ücretlerine ve giderlerine ayrıca avukatlık veya dava vekilliği sıfatı dışındaki sıfatları dolayısıyla muttali oldukları ahval ve hususlara şamil değildir.⁽¹⁾
4. Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 88 inci maddesi gereğince gösterilmesi veya teslimi caiz olmıyan evrakin muhteviyatı hakkında bilgi istenemez. Şu kadar ki, doğrudan doğruya vergi ile ilgili olmak üzere, bu gibi evraka müsteniden doğan borçların miktarlarına ve alacaklıların adlarına bilgiler istenebilir.

İstihbarat arşivi:

Madde 152 – 150 nci maddedekiler hariç olmak üzere bu bölümde yazılı kaynaklardan toplanacak bilgiler istihbarat arşivlerinde gizli olarak saklanır.

Bu arşivlerden kimlerin ve ne suretle faydalanabileceği Maliye Bakanlığınca tesbit olunur.

Uluslararası anlaşmalar gereğince bilgi değişimi:

Madde 152/A – (Ek: 24/5/2013 - 6487/9 md.)

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlar, usulüne uygun olarak yürürlüğe girmiş uluslararası anlaşmalarda yer alan bilgi değişimi hükümleri çerçevesinde, Maliye Bakanlığınca tespit edilecek usullere göre bu Kanunun 1 inci maddesinde belirlenen şümulle sınırlı olmaksızın bilgi toplayabilir.

İKİNCİ KİTAP

Mükellefin Ödevleri

BİRİNCİ KISIM

Bildirmeler

BİRİNCİ BÖLÜM

İşe Başlama

İşe başlamayı bildirme:

Madde 153 – Aşağıda yazılı mükelleflerden işe başlayanlar keyfiyeti vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar:

1. Vergiye tabi ticaret ve sanat erbabı;
2. Serbest meslek erbabı;
3. Kurumlar Vergisi mükellefleri;
4. Kolektif ve adi şirket ortaklarıyla komandit şirketlerin komandite ortakları.

(Ek fıkra: 11/6/2003 - 4884/12 md.) Ticaret sicili memurlukları, kurumlar vergisi mükellefi olup da Türk Ticaret Kanununun 30 uncu maddesi uyarınca tescil için başvuran mükelleflerin başvuru evraklarının bir suretini ilgili vergi dairesine intikal ettirir. Bu mükelleflerin işe başlamayı bildirme yükümlülükleri yerine getirilmiş sayılır. Bildirim yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyen ticaret sicili memurları hakkında işe başlamanın zamanında bildirilmemesine ilişkin usulsüzlük cezası hükümleri uygulanır.

(İkinci fıkra mülga: 22/7/2003 - 4369/82 md.)

(1) 24/5/2013 tarihli ve 6487 sayılı Kanunun 8 inci maddesiyle bu bentte yer alan “giderlerine” ibaresinden sonra gelmek üzere “ayrıca avukatlık veya dava vekilliği sıfatı dışındaki sıfatları dolayısıyla muttali oldukları ahval ve hususlara” ibaresi eklenmiştir.

Teminat uygulaması:

Madde 153/A- (Ek: 28/3/2013-6455/1 md.)

Başkaca bir ticari, zirai ve mesleki faaliyeti olmadığı halde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis ettirdiğinin vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen rapor ile tespit edilmesi ve mükellefiyet kaydının devamına gerek görülmediğinin raporda belirtilmesi üzerine işi bırakmış addolunan ve mükellefiyet kayıtları vergi dairesince terkin edilenlerden, serbest meslek erbabının, şahıs işletmelerinde işletme sahibinin, adi ortaklıklarda ortaklardan her birinin, ticaret şirketlerinde; şirketin, kanuni temsilcilerinin, yönetim kurulu üyelerinin, şirket sermayesinin asgari % 10'una sahip olan gerçek veya tüzel kişilerin ya da bunların asgari % 10 ortağı olduğu veya yönetiminde bulundukları teşebbüslerin, tüzel kişiliği olmayan teşekküllerde bunları idare edenlerin veya düzenlenen raporda fiillerin işlenmesinde bilfiil bulundukları tespit edilenlerin işe başlama bildiriminin alınması halinde, bunlar adına mükellefiyet tesis edilebilmesi için işe başlama bildiriminde bulunanların ve mükellefiyeti terkin edilenlerin tüm vergi borçlarının ödenmiş ve 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılan nev'iden 75.000 **(84.000)** Türk Lirasından ve düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'undan az olmamak üzere teminat verilmiş olması şarttır. ⁽¹⁾

Birinci fıkra da sayılanların ortağı oldukları adi ortaklıkların, kanuni temsilcisi, yönetim kurulu üyesi, şirket sermayesinin asgari % 10'una sahip oldukları ticaret şirketlerinin veya idare ettikleri tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin işe başlama bildiriminde bulunması halinde de birinci fıkra hükmü uygulanır.

Birinci fıkra da sayılanların, mükellefiyeti bulunan adi ortaklık, ticaret şirketleri ve tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin kanuni temsilcisi, yönetim kurulu üyesi, idarecisi, asgari % 10 ortağı olması, bunları devralması, kısmen veya tamamen bunlara devrolunması halinde, keyfiyetin vergi dairesinin itilâına girdiği tarihten itibaren bir ay içinde birinci fıkra da yer alan şartların yerine getirilmesi bu mükelleflerden yazılı olarak istenir. Otuz günlük süre içinde şartların yerine getirilmemesi ve sayılan kişilerin statülerinin devam ettirilmesi halinde, istenilen teminat tutarı verilen sürenin son günü vade tarihi olarak kabul edilmek suretiyle mükellef adına teminat alacağı olarak tahakkuk ettirilir. Tahakkuk ettirilen teminat alacağı, gecikme zammı tatbik edilerek mükelleften, birinci fıkra da sayılan kişilerin teminat isteme tarihi itibarıyla tahakkuk etmiş tüm vergi borçları ise mükellef müşterek ve müteselsil sorumlu olmak üzere, bu kişilerden 6183 sayılı Kanun uyarınca takip ve tahsil edilir.

Birinci fıkra da sayılanlar hariç olmak üzere, 359 uncu maddede yer alan sahte belge düzenleme fiilini işledikleri vergi incelemesine yetkili olanlarca mükellef hakkında yapılan inceleme neticesinde düzenlenen raporla tespit edilenlerden bu durumları kesinleşenlerin, keyfiyetin vergi dairesinin itilâına girdiği tarihten itibaren bir ay içinde 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılan nev'iden 75.000 **(84.000)** Türk Lirasından ve düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'undan az olmamak üzere yazıyla otuz gün içinde teminat göstermesi istenir. Fiil tüzel kişilik veya tüzel kişiliği olmayan teşekkül bünyesinde işlenmişse teminat bunlardan istenir. Verilen sürede şartların yerine getirilmemesi halinde, istenilen teminat tutarı verilen sürenin son günü vade tarihi olarak kabul edilmek suretiyle mükellef adına teminat alacağı olarak tahakkuk ettirilir. Tahakkuk ettirilen teminat alacağı, mükelleften 6183 sayılı Kanun uyarınca gecikme zammı tatbik edilerek takip ve tahsil edilir. ⁽¹⁾

(1) Bu fıkra da yeralan miktar 28/3/2013 tarihli ve 6455 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle düzenlenen miktar aynen bırakılmış olup, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No. 'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktar ise metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir.

3568 sayılı Kanun kapsamında faaliyette bulunan meslek mensuplarından bu maddenin birinci fıkrasında sayılan haller dolayısıyla mükellefiyeti terkin edilenlerin bu fiillerine iştirak ettiği inceleme raporuyla tespit edilenler ve bu durumu kesinleşenler hakkında üç yıl süreyle geçici olarak mesleki faaliyetten alıkoyma cezası uygulanır. Bu cezanın uygulanmasında 3568 sayılı Kanunda yer alan usuller tatbik edilir. Sürenin sonunda, meslek mensubunun tekrar faaliyete başlamak istemesi halinde kendisinden bir ay içinde 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılan nev’iden 75.000 **(84.000)** Türk Lirasından ve düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10’undan az olmamak üzere yazıyla teminat istenir. Verilen sürede teminatın gösterilmemesi halinde dördüncü fıkranın ilgili hükmüne göre işlem yapılır. ⁽¹⁾

3568 sayılı Kanun kapsamında faaliyette bulunan meslek mensuplarından dördüncü fıkra da sayılan fiile iştirak ettiği inceleme raporu ile tespit edilen ve bu durumu kesinleşenlerden beşinci fıkra da yer verilen esaslar dahilinde teminat istenir. Verilen sürede teminatın gösterilmemesi halinde dördüncü fıkranın ilgili hükmüne göre işlem yapılır.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarda sayılan hallerde teminat alınmasını takip eden takvim yılının başından itibaren üç yıl içinde, sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiillerden herhangi birinin işlenmediğinin tespit edilmesi halinde; dördüncü fıkra da sayılan hallerde ise teminat alınmasını takip eden takvim yılının başından itibaren beş yıl içinde sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiillerden herhangi birinin işlendiğinin tespit edilmemesi halinde alınmış olan teminat başkaca vergi borcu bulunmaması kaydıyla mükellefe iade edilir. Söz konusu fiillerin işlenmiş olduğunun tespit edilmesi halinde; fiil birinci fıkra kapsamında ise mükellefiyet 160 ıncı maddenin üçüncü fıkrasına göre terkin edilir, terkin tarihi itibarıyla ödenmemiş vergi borçları ile işlenmiş olan fiillerden doğan vergi borcu alınan teminattan mahsup edilir, artan tutar mükellefe iade edilir. Fiil dördüncü fıkra kapsamında ise vergi borçları ile işlenen fiilden doğan vergi borçları teminattan mahsup edilir, ayrıca mükelleften mezkûr fıkra hükmünce yeniden teminat istenir. Verilen sürede teminatın gösterilmemesi halinde dördüncü fıkranın ilgili hükmüne göre işlem yapılır.

Beşinci ve altıncı fıkralarda belirtilen hallerde, teminat alınmasını takip eden takvim yılının başından itibaren beş yıl içinde mezkûr fıkralarda yer alan fiillerin işlendiğinin veya bu fiillere iştirak edildiğinin tespit edilmemiş olması halinde alınmış olan teminat başkaca vergi borcu bulunmaması durumunda meslek mensubuna iade edilir. Söz konusu fiillerin işlendiğinin veya bunlara iştirak edildiğinin tespit edilmesi halinde, fiil beşinci fıkra kapsamında ise meslek mensubu hakkında meslekten çıkarma cezası uygulanır. Bu cezanın uygulanmasında 3568 sayılı Kanunda yer alan usuller tatbik edilir. Fiil altıncı fıkra kapsamında ise mezkûr fıkra uyarınca işlem tesis edilir.

Bu madde uyarınca teminat alınan mükelleflerin, teminatın alındığı tarihten sonra tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergi borçlarının tutarı alınan teminat tutarının %10’unu aşması halinde, teminat paraya çevrilerek 6183 sayılı Kanunun 47 nci maddesi uyarınca mükellefin borçlarına mahsup edilir ve mükelleften teminat tutarının tamamlanması istenir. Teminatın tamamlanmaması halinde dördüncü fıkranın ilgili hükmüne göre işlem yapılır.

(1) Bu fıkra da yeralan miktar 28/3/2013 tarihli ve 6455 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle düzenlenen miktar aynen bırakılmış olup, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No. ’lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktar ise metne parantez içinde şiyah punto ile işlenmiştir.

359 uncu maddede sayılan fiilleri işledikleri veya bu fiillere iştirak ettikleri vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen raporla tespit edilenlerden bu durumları kesinleşenler ile birinci, ikinci ve üçüncü fıkraların kapsamına girenler veya bu fiillere iştirak edenler, fiilin işlendiği tarihten itibaren altı yıl süreyle hiçbir surette vergi teşvik ve desteklerinden yararlanamazlar.

Bu madde hükümlerine göre istenecek teminat tutarı; düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan tutarların toplamı, faaliyet alanı, mükellefin hukuki statüsü, faaliyette bulunulan il veya bölge, vergi borcu toplamı, fiilin tekrar edip etmediği gibi kıstaslar esas alınarak Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre, vergi dairesi müdürünün yazılı talebine istinaden defterdar ve/veya vergi dairesi başkanı tarafından tayin edilir.

Birinci fıkrada sayılanlar ile sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiilleri işleyenler Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre duyurulur. Bu kapsamda yapılan duyurular vergi mahremiyetinin ihlâli sayılmaz. Fiil tüzel kişilik veya tüzel kişiliği olmayan teşekkül bünyesinde işlenmişse, bunlar da duyurulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Tüccarlarda işe başlamanın belirtileri:

Madde 154 – Tüccarlar için aşağıdaki hallerden her hangi biri "İşe başlama" yı gösterir:

1. Bir iş yeri açmak (İş yeri açmaktan maksat, belli bir yerde bilfiil ticari veya sınai faaliyete geçmek demektir. Bir yerin ne maksatla olursa olsun sadece tutulmuş olması veya içinde tertibat ve tesisat yapılmakta bulunması iş yerinin açıldığını göstermez);

2. İş yeri açılmamış olsa bile ticaret siciline veya mesleki bir teşekkülle kaydolunmak;

3. Kazançları basit usulde tesbit edilen tüccarlar için işle bilfiil uğraşmaya başlamak. ⁽¹⁾

Serbest meslek erbabında işe başlamanın belirtileri:

Madde 155 – Serbest meslek erbabı için aşağıdaki hallerden her hangi biri "işe başlama" yı gösterir:

1. Muayenehane, yazıhane, atelye gibi özel iş yerleri açmak;

2. Çalışılan yere tabela, levha gibi mesleki faaliyette bulunulduğunu ifade eden alametleri asmak;

3. Her ne şekilde olursa olsun devamlı olarak mesleki faaliyette bulunduğunu gösteren ilanlar yapmak;

4. Serbest olarak mesleki faaliyette bulunmak üzere mesleki teşekküllere kaydolunmak.

Mesleki teşekküllere kaydolunanlardan görevleri veya durumları icabı bilfiil mesleki faaliyette bulunmayacak olanlar bildirmelerinde bu ciheti de açıklarlar.

(1) Bu bendde yeralan "götürü usulde" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

İş yeri:

Madde 156 – Ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yeri; mağaza, yazıhane, idarehane, muayenehane, imalathane, şube, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bağ, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat şantiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yerdir.⁽¹⁾

İKİNCİ BÖLÜM

Değişiklikler

Adres değişikliklerinin bildirilmesi :

Madde 157 – 101 inci maddede yazılı bilinen iş veya ikamet yeri adreslerini değiştiren mükellefler, yeni adreslerini vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

(İkinci fıkra Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

İş değişikliklerinin bildirilmesi:

Madde 158 – İşe başladıklarını bildiren mükelleflerden:

a) Yeni bir vergiye tabi olmayı;

b) Mükellefiyet şeklinde değişikliği;

c) Mükellefiyetten muaflığa geçmeyi;

gerektirecek surette işlerinde değişiklik olanlar, bu değişiklikleri vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

İşletmede değişikliğin bildirilmesi :

Madde 159 – Aynı teşebbüs veya işletmeye dahil bulunan iş yerlerinin sayısında vukua gelen artış veya azalışları mükellefler vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

(1) Bu madde ile ilgili olarak 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun Geçici 5 inci maddesine bakınız.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

*İşi Bırakma**İşi bırakmanın bildirilmesi:*

Madde 160 – 153 üncü maddede yazılı mükelleflerden işi bırakanlar, keyfiyet vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

(Mülga ikinci fıkra : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

(Ek fıkra: 22/7/1998 - 4369/3 md.; Değişik üçüncü fıkra: 16/7/2004-5228/6 md.) İş bırakma bildiriminde bulunmayan bir mükellefin işi bıraktığının tespit edilmesi veya yapılan araştırma ve yoklamalar sonucunda bilinen adreslerinde bulunamaması ve başka bir adreste faaliyetine devam ettiğine dair bilgi edinilememesi veya başkaca bir ticarî, ziraî ve meslekî faaliyeti olmadığı halde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis ettirdiğinin vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen rapor ile tespit edilmesi ve mükellefiyet kaydının devamına gerek görülmediğinin raporda belirtilmesi halinde, mükellef (matrahlı veya matrahsız beyanname verenler dahil) işi bırakmış addolunur ve mükellefiyet kaydı vergi dairesince terkin edilir. Bu durum, ilgili kamu kurum ve kuruluşu ile kamu kurumu niteliğindeki meslek üst kuruluşuna da bildirilir.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/6 md.) Mükellefiyet kaydının terkin edilmesi, mükellefin işi bırakmasından önceki döneme ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmayacağı gibi bu tarihten sonra faaliyette bulunduğunun tespiti halinde bu dönemlere ilişkin vergilendirmeye ve sahte belge düzenleme fiilini işleyenler hakkında kovuşturma yapılmasına ve ceza uygulanmasına da engel teşkil etmez.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/6 md.) Bu madde kapsamında mükellefiyet kayıtları terkin edilenlerin kimlik bilgileri ile bunların bastırmış veya tasdik ettirmiş oldukları belgeler ve kullanmış oldukları ödeme kaydedici cihazlara ilişkin bilgiler Maliye Bakanlığınca belirlenecek araçlarla duyurulur.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/6 md.) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

İşi bırakmanın tarifi:

Madde 161 – Vergiye tabi olmayı gerektiren muamelelerin tamamen durdurulması ve sona ermesi işi bırakmayı ifade eder.

İşlerin her hangi bir sebep yüzünden geçici bir süre için durdurulması işi bırakma sayılmaz.

Tasfiye ve iflas:

Madde 162 – Tasfiye ve iflas hallerinde, mükellefiyet vergi ile ilgili muamelelerin tamamen sona ermesine kadar devam eder.

Bu hallerde tasfiye memurları veya iflas dairesi:

1. Tasfiye veya iflas kararlarını;
 2. Tasfiyenin veya iflasın kapandığını;
- vergi dairesine ayrı ayrı bildirmeye mecburdurlar.

Nakil:

Madde 163 – (Değişik : 25/5/1995 - 4108/3 md.)

İş ve teşebbüsün bir yerden diğer bir yere nakledilmesi adres değişikliği sayılır.

Ölüm:

Madde 164 – Ölüm işi bırakma hükmündedir. Ölüm mükellefin mirası reddetmemiş mirasçıları tarafından vergi dairesine bildirilir.

Mirasçılardan her hangi birinin ölümü bildirmesi diğer mirasçıları bu ödevden kurtarır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bina ve Arazi Değişiklikleri

Tahrirde unutulmuş bina ve arazi:

Madde 165 – Mükellefler, genel tahrirde unutulmuş yazılmamış olan bina ve araziye tahrir neticelerine göre verginin alınmaya başlandığı mali yılın sonuna kadar vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Yeni İnşaat:

Madde 166 – Mükellefler, şehir ve kasabalarda yeni inşa ettirdikleri binaları ve inşaat bitmeden kullanılmaya başlanan kısımlarını vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Mevcut binalara yapılan ilaveler ve konulan sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesisleri yeni inşaat hükmündedir.

Bina ve arazideki değişikliklerin bildirilmesi:

Madde 167 – Mükellefler, bina ve arazide vukubulan 63 üncü maddenin 4 - 10 uncu bentlerinde yazılı değişiklikleri ve iratsız arsanın iratlı arsa veya iratlı arsanın iratsız arsa haline geldiğini vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Bildirmelerde Süre ve Şekil

Süre:

Madde 168 – Bildirmeler aşağıda yazılı süre içinde yapılır:

1. **(Değişik:11/6/2003-4884/6 md.)** Gerçek kişilerde işe başlama bildirimleri, işe başlama tarihinden itibaren on gün içinde kendilerince veya 1136 sayılı Avukatlık Kanununa göre ruhsat almış avukatlar veya 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensuplarınca, şirketlerin kuruluş aşamasında işe başlama bildirimleri ise işe başlama tarihinden itibaren on gün içinde ticaret sicili memurluğunca ilgili vergi dairesine yapılır. Şirketlerin işe başlama bildirimleri dışında yapılacak bildirimler ile işi bırakma ve değişiklik bildirimleri, bildirilecek olayın vukuu tarihinden itibaren bir ay içerisinde mükellef tarafından vergi dairesine yapılır.

2. Bina ve arazi değışikliklerinde bildirme;

Yeni inşaatta inşatın bittiği ve kısmen kullanılmaya başlanılmışsa her kısmın kullanılmaya başlandığı ve diğer değışikliklerde (Müstesnalığın sukutu dahil) tadili gerektiren halin vukuu tarihinden başlayarak iki ay.

Yazılı bildirme esası:

Madde 169 – Bildirmeler yazılı olur; yalnız defter tutmaya mecbur olmıyan mükelleflerden okuma ve yazması olmıyanlar, bildirmeleri sözle yapabilirler. Sözlü bildirmeler tutanakla tesbit olunur.

Posta ile gönderme:

Madde 170 – Yazılı bildirmelerin posta ile taahhütlü olarak gönderilmesi caizdir. Bu takdirde bildirmenin postaya verildiği tarih vergi dairesine verilme tarihi yerine geçer.

Bu maddenin hükümleri vergi beyannameleri hakkında da cari olur.

İKİNCİ KISIM

Defter Tutma

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Esaslar

Maksat:

Madde 171 – Mükellefler bu kanuna göre tutacakları defterleri vergi uygulaması bakımından aşağıdaki maksatları sağlayacak şekilde tutarlar:

1. Mükellefin vergi ile ilgili servet, sermaye ve hesap durumunu tesbit etmek;
2. Vergi ile ilgili faaliyet ve hesap neticelerini tesbit etmek;
3. Vergi ile ilgili muameleleri belli etmek;
4. Mükellefin vergi karşısındaki durumunu hesap üzerinden kontrol etmek ve incelemek;
5. **(Değişik : 30/12/1980 - 2365/23 md.)** Mükellefin hesap ve kayıtlarının yardımıyla üçüncü şahısların vergi karşısındaki durumlarını (emanet mahiyetindeki değerler dahil) kontrol etmek ve incelemek.

Defter tutacaklar:

Madde 172 – Aşağıda yazılı gerçek ve tüzel kişiler bu kanunun esaslarına göre defter tutmaya mecburdurlar:

1. Ticaret ve sanat erbabı;
2. Ticaret şirketleri;
3. İktisadi kamu müesseseleri;
4. **(Değişik : 30/12/1980 - 2365/24 md.)** Dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler.
5. Serbest meslek erbabı;
6. Çiftçiler.

(Değişik : 30/12/1980 - 2365/24 md.) iktisadi kamu müesseseleriyle dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler defter tutma bakımından tüccarların tabi oldukları hükümlere tabidirler.

İstisnalar:

Madde 173 – Defter tutma mecburiyeti aşağıda yazılı gerçek ve tüzel kişiler hakkında uygulanmaz:

1. Gelir vergisinden muaf olan esnaf ve gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçiler⁽¹⁾
2. Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları basit usulde tesbit edilenler ⁽¹⁾

(1) Bu bentlerde yeralan "muaf olan esnaf ve çiftçiler" ve "Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları götürü olarak tespit edilenler ile götürü gider usulüne tabi olan çiftçiler" ibareleri 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değıştirilmiştir.

3. Kurumlar vergisinden muaf olan:

a) İktisadi kamu müesseseleri;

b) (**Değişik : 30/12/1980 - 2365/25 md.**) Dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler.

Yukardaki istisna hükümlerinin gelir veya kurumlar vergilerinden muaf olmakla beraber diğer vergilerden birine tabi olan ve bu vergileri götürü usulde tesbit edilmeyen mükelleflerin muaf olmadıkları vergiler için tutacakları defterlere şümulü yoktur.

Hesap dönemi:

Madde 174 – Defterler hesap dönemi itibariyle tutulur. Kayıtlar her hesap dönemi sonunda kapatılır ve ertesi dönem başında yeniden açılır.

Hesap dönemi normal olarak takvim yılıdır.

Şu kadar ki, takvim yılı dönemi faaliyet ve muamelelerinin mahiyetine uygun bulunmayanlar için, bunların müracaatı üzerine Maliye Bakanlığı 12 şer aylık özel hesap dönemleri belli edebilir.

Yeniden işe başlama veya işi bırakma hallerinde, hesap dönemi içinde bir yıldan eksik olan faaliyet süresi, hesap dönemi sayılır.

Bu maddeye göre özel hesap dönemi tayin edilenlerin ticari ve zirai kazançları, hesap dönemlerinin kapandığı takvim yılının kazancı sayılır.

Muhasebe usulünü seçmekte serbestlik:

Madde 175 – Mükellefler bu kısmında yazılı maksat ve esaslara uymak şartıyla, defterlerini ve muhasebelerini işlerinin bünyesine uygun olarak diledikleri usulu ve tarzda tanzim etmekte serbesttirler. (**Ek: 28/8/1991-3762/1 md.**) Ancak, Maliye ve Gümrük Bakanlığı; muhasebe standartları, tek düzen hesap planı ve mali tabloların çıkarılmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bunları mükellef, şirket ve işletme türleri itibariyle uygulamaya ve buna ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Ticaret Kanununun ticari defterler hakkındaki hükümleri mahfuzdur.

(**Ek : 25/5/1995 - 4108/4 md.**) Maliye Bakanlığı, muhasebe kayıtlarını bilgisayar programları aracılığıyla izleyen mükellefler ile bu bilgisayar programlarını üreten gerçek ve tüzel kişilerce uyulması gereken kuralları ve bilgisayar programlarının içermesi gereken asgari hususlar ile standartları ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

İKİNCİ BÖLÜM

Defter Tutma Bakımından Tüccarlar

Tüccar sınıfları:

Madde 176 – Tüccarlar, defter tutma bakımından iki sınıfa ayrılır:

I inci sınıf tüccarlar, bilanço esasına göre;

II nci sınıf tüccarlar, işletme hesabı esasına göre;

defter tutarlar.

Birinci sınıf tüccarlar:

Madde 177 – (**Değişik 30/12/1980 - 2365/26 md.**)

Aşağıda yazılı tüccarlar, I inci sınıfa dahildirler:⁽¹⁾

1. Satın aldıkları malları olduğu gibi veya işledikten sonra satan ve yıllık alımlarının tutarı 7.200.000.000 (**160.000 TL**) lirayı veya satışlarının tutarı 8.640.000.000 (**220.000 TL**) lirayı aşanlar;

2. Birinci bentte yazılı olanların dışındaki işlerle uğraşıp da bir yıl içinde elde ettikleri gayri safi iş hasılatı 3.600.000.000 (**88.000 TL**) lirayı aşanlar;

3. 1 ve 2 numaralı bentlerde yazılı, işlerin birlikte yapılması halinde 2 numaralı bentte yazılı iş hasılatının beş katı ile yıllık satış tutarının toplamı 7.200.000.000 (**160.000 TL**) lirayı aşanlar;

(1) Bu maddede yeralan miktarlar 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle değiştirilen Mükerrer 414 üncü madde hükmüne istinaden 1/1/1998 tarihi itibariyle uygulanmakta olan miktarlara (9/12/1997 tarihli ve 97/10346 sayılı Kararname ile getirilen miktar) yükseltilmiş, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No. 'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar ise metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

4. Her türlü ticaret şirketleri (Adi şirketler iştigal nevileri yukardaki bentlerden hangisine giriyorsa o bent hükmüne tabidir.);

5. Kurumlar Vergisine tabi olan diğer tüzelkişiler (Bunlardan işlerinin icabı bilanço esasına göre defter tutmalarına imkan veya lüzum görülmeyenlerin, işletme hesabına göre defter tutmalarına Maliye Bakanlığınca müsaade edilir.);

6. İhtiyari olarak bilanço esasına göre defter tutmayı tercih edenler.

(Ek fıkra : 21/1/1983 - 2791/4 md.; Mülga : 4/12/1985 - 3239/136 md.)

İkinci sınıf tüccarlar:

Madde 178 – Aşağıda yazılı tüccarlar II nci sınıfa dahildirler:

1. 177 nci maddede yazılı olanların dışında kalanlar;

2. Kurumlar Vergisi mükelleflerinden işletme hesabı esasına göre defter tutmalarına Maliye Bakanlığınca müsaade edilenler.

Yeniden işe başlayan tüccarlar yıllık iş hacımlarına göre sınıflandırılınca kadar II nci sınıf tüccarlar gibi hareket edebilirler.

Sınıf değiştirme:

Madde 179 – a) (I) inciden (II) nciye geçiş: İş hacmı bakımından I inci sınıfa dahil olan tüccarların durumları aşağıdaki şartlara uyduğu takdirde, bunlar, bu şartların tahakkukunu takip eden hesap döneminden başlayarak, II nci sınıfa geçebilirler:

1. Bir hesap döneminin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlerden % 20 yi aşan bir nispette düşük olursa, veya;

2. Arka arkaya üç dönemin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlere nazaran % 20 ye kadar bir düşüklük gösterirse.

Sınıf değiştirme:

Madde 180 – b) (II) nciden (I) inciye geçiş: İş hacmı bakımından II nci sınıfa dahil tüccarların durumları aşağıda yazılı şartlara uyduğu takdirde bunlar bu şartların tahakkukunu takip eden hesap döneminden başlayarak I inci sınıfa geçerler.

1. Bir hesap döneminin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlerden % 20 yi aşan bir nispette fazla olursa, veya;

2. Arka arkaya 2 dönemin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlere nazaran % 20 ye kadar bir fazlalık gösterirse.

İhtiyari sınıf değiştirme:

Madde 181 – II nci sınıf tüccarlar diledikleri takdirde bilanço esasına göre defter tutabilirler.

Bu suretle I inci sınıfa dahil olanlar hakkında da evvelki maddenin hükümleri cari olur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bilanço Esasına Göre Defter Tutma

Bilanço esasında tutulacak defterler:

Madde 182 – Bilanço esasında aşağıdaki defterler tutulur:

1. Yevmiye defteri;
2. Defterikebir;
3. Envanter defteri (Mevcudat ve muazene defteri);
4. **(Ek : 30/12/1980 - 2365/27 md. Mülga: 22/7/1998 - 4369/82 md.)**

Yevmiye defteri:

Madde 183 – Yevmiye defteri, kayda geçirilmesi icabeden muamelelerin tarih sırasıyla ve madde halinde tertipli olarak yazıldığı defterdir.

(Değişik : 4/12/1985 - 3239/16 md.) Yevmiye defteri ciltli ve sayfeleri müteselsil sıra numaralı olur. Mükellefler diledikleri takdirde yevmiye defteri ve tutulması zorunlu diğer defterlerini müteharrik yapraklı olarak kullanabilirler.

(Üçüncü fıkra mülga : 4/12/1985 - 3239/16 md.)

Defterikebir:

Madde 184 – Defterikebir, yevmiye defterine geçirilmiş olan muameleleri buradan alarak usulüne göre hesaplara dağıtan ve tasnifli olarak bu hesaplarda toplanan defterdir.

Envanter defteri ve bilanço günü:

Madde 185 – Envanter defterine işe başlama tarihinde ve metaakıben her hesap döneminin sonunda çıkarılan envanterler ve bilançolar kaydolunur ve bu tarihe "bilanço günü" denir. Envanter defteri ciltli ve sayfaları müteselsil sıra numaralı olur.

Günlük kasa defteri:

Mükerrer Madde 185 – **(Ek : 30/12/1980 - 2365/28 md. Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**

Envanter çıkarmak:

Madde 186 – Envanter çıkarmak, bilanço günündeki mevcutları, alacakları ve borçları saymak, ölçmek, tartmak ve değerlemek suretiyle kesin bir şekilde ve müfredatlı olarak tesbit etmektir.

Şu kadar ki, ticari teamüle göre tartılması, sayılması ve ölçülmesi mutata olmıyan malların değerleri tahminen tesbit olunur.

Mevcutlar, alacaklar ve borçlar işletmeye dahil iktisadi kıymetleri ifade eder.

Bina ve arazinin envantere alınması:

Madde 187 – Ferdi teşebbüslerde, mükellefin sahip olduğu bina ve arazi hakkında aşağıda yazılı esaslar cari olur:

1. Fabrika, ambar, atelye, dükkan, mağaza ve arazi-işletmede ister kısmen, ister tamamen kullanılınsınlar - değerlerinin tamamı üzerinden envantere alınır.
2. Ticaret hanları gibi oda oda veya kısım kısım kullanılabilen binalarla evlerin ve apartmanların yarısından fazlası işletmede kullanıldığı takdirde envantere ithal edilir.
3. Envantere alınan gayrimenkullerin kullanım tarzlarında sonradan vakı olacak değişiklikler, hesap yılı içinde nazara alınmaz.

Bilançonun tanziminde envanter listeleri:

Madde 188 – Envanter esas itibarıyla defter üzerine çıkarılır.

Şu kadar ki, işlerinde geniş ölçüde ve çeşitli mal kullanan büyük müesseseler envanterlerini listeler halinde tanzim edebilir.

Bu takdirde envanter listelerinin:

1. Sayfa üzerinden numaralanarak sıralanması;
2. Envanterin tanzim tarihine göre tarihlenmesi;
3. Envanteri çıkaran memur ile teşebbüs sahibi veya vekili tarafından imzalanması;
4. Aynen envanter defteri gibi saklanması;

şarttır.

Yukardaki esaslara göre envanter listeleri tanzim edenler envanter defterine listeler muhteviyatını icmalen kaydederler.

Envanterde amortisman kayıtları:

Madde 189 – Üzerinden amortisman yapılan kıymetler ve bunların amortismanları aşağıda yazılı şekillerden her hangi biri ile gösterilir:

1. Envanter defterinin ayrı bir yerinde;
2. Özel bir amortisman defterinde;
3. Amortisman listelerinde.

Amortisman kayıtları, amortismanla başlandığı tarihten itibaren her yılın amortismanı ayrı ayrı gösterilmek şartıyla birbirine bağlanır. İşletmeye yeniden giren iktisadi kıymetlerle bunların amortismanlarının evvelki yıllara ait kayıtlarda devam ettirilmesi caizdir.

Amortisman defteri veya listelerinin kayıtları envanter kaydı hükmündedir. Yukarıdaki esaslara göre kayıtlarda gösterilen iktisadi kıymetlere ait değerler envanter defterine toplu olarak geçirilebilir.

Büyük mağazalarda envanter:

Madde 190 – Büyük mağazalar ve eczaneler emtia mevcutlarının envanterlerini üç yılda bir çıkarabilirler. Bu takdirde envanter çıkarılmıyan yıllarda hesaben mevcut iktisadi kıymetleri envanter defterlerine kaydederler.

Büyük mağazalardan maksat, çeşitli mal üzerine geniş ölçüde ve perakende iş yapan ticarethanelerdir.

Maliye Bakanlığı büyük sınai işletmelerin, icabına göre, iki veya üç yılda bir envanter çıkarmalarına müsaade edebilir. Bu takdirde yukarıki hüküm uygulanır.

Envantere alınan kıymetleri değerlendirme:

Madde 191 – Envantere alınan iktisadi kıymetler bu kanunun "değerleme"ye ait üçüncü kitabında yazılı esaslara göre değerlendirilir.

Bilanço:

Madde 192 – Bilanço, envantere gösterilen kıymetlerin tasnifli ve karşılıklı olarak değerleri itibarıyla tertiplenmiş hulasasıdır.

Bilanço aktif ve pasif olmak üzere iki tabloyu ihtiva eder.

Aktif tablosunda mevcutlar ile alacaklar (ve varsa zarar), pasif tablosunda borçlar gösterilir.

Aktif toplamı ile borçlar arasındaki fark, müteşebbisin işletmeye mevzu varlığını (Öz sermayeyi) teşkil eder.

Öz sermaye pasif tablosuna kaydolunur ve bu suretle aktif ve pasif tablolarının toplamaları denkleştir. İhtiyatlar ve kar ayrı gösterilseler dahi öz sermayenin cüzüleri sayılırlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İşletme Hesabı Esasına Göre Defter Tutma

İşletme hesabı esasında tutulacak defterler:

Madde 193 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/29 md.)

İşletme hesabı esasında aşağıdaki defterler tutulur:

1. İşletme hesabı defteri (İşletme hesabını ihtiva eden);

2. (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

İşletme hesabı:

Madde 194 – İşletme hesabının sol tarafını gider, sağ tarafını hasılat kısmı teşkil eder.

1. Gider kısmına: Satın alınan mallar veya yaptırılan hizmetler karşılığında ödenen veya borçlanılan paralar ve işletme ile ilgili diğer bütün giderler;

2. Hasılat kısmına: Satılan mal bedeli veya yapılan hizmet karşılığı olarak tahsil edilen paralarla tahakkuk eden alacaklar ve işletme faaliyetinden elde edilen diğer bütün hasılat;

kaydolunur.

Gayrimenkuller ve tesisat gibi amortismanla tabi olan kıymetler işletme hesabına intikal ettirilmez. Şu kadar ki, 189 uncu maddeye göre amortisman kaydı tutulmak şartıyla bu kıymetler üzerinden her yıl ayrılan amortismanlar gider kaydolunabilir. Gider ve hasılat kayıtlarının en az aşağıdaki malûmatı ihtiva etmesi şarttır.

1. Sıra numarası;

2. Kayıt tarihi;

3. Muamelenin nev'i;

4. Meblağ.

Günlük perakende satış ve hasılat defteri:

Mükerrer Madde 194 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/30 md.; Mülga: 22/7/1998 - 4369/82 md.)

İşletme hesabı esasında envanter:

Madde 195 – İşletme hesabı esasına göre defter tutanlardan emtia üzerine iş yapanlar, emtia envanteri çıkarmaya mecburdurlar.

Emtiaya, satmak maksadiyle alınan veya imal edilen mallarla iptidai ve ham maddeler ve yardımcı malzeme dahildir. Emtia envanteri, muamelelere ait kayıtlarla karıştırılmamak şartıyla yeniden işe başlama halinde işletme defterinin baş tarafına, mütaakiben de her hesap dönemi kapandıktan sonra muamele kayıtlarını takip eden sayfalara yazılır. İstiyenler ayrı bir envanter defteri tutarak emtia envanterlerini bu deftere kaydedebilirler.

İşletme hesabı hulasası:

Madde 196 – İşletme hesabı esasına göre defter tutanlar her hesap döneminin sonunda (İşletme hesabı hulasası) çıkarırlar. İşletme hesabı hulasasına aşağıdaki maddeler birer kalemde ayrı ayrı yazılır:

A) Gider tablosuna:

1. Çıkarılan envantere göre hesap dönemi başındaki emtia mevcudunun değeri;
2. Hesap dönemi zarfında satın alınan emtianın değeri ile yapılan bilümun giderler.

B) Hasılat tablosuna:

1. Hesap dönemi zarfında satılan emtianın değeri ile hizmet karşılığı ve sair suretle alınan paralar;
2. Çıkarılan envantere göre hesap dönemi sonundaki emtia mevcudunun değeri.

Kambiyo Senetleri Defteri:

Mükerrer Madde 196 – (Ek: 24/6/1994 - 4008/4 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

BEŞİNCİ BÖLÜM

*Sınai Müesseselerin Tutacakları Özel Kayıtlar**İmalat defteri:*

Madde 197 – I inci sınıf tüccarlardan devamlı olarak imalat ile uğraşanlar yukarda yazılı defterlerden gayrı bir (İmalat defteri) tutarlar.

İmalat defterine, aşağıda yazılı emtianın giriş ve çıkış hareketleri, emtianın cinsi ve miktarı itibariyle ve tarih sırasıyla yazılır.

1. Satın alınan ve müşteri tarafından imalat yapılmak üzere tevdi olunan her nevi iptidai ve ham maddeler, başlıca yardımcı malzeme (Doğrudan doğruya imal ile ilgili yakıtlar gibi);
2. Yukarda yazılı maddelerden imalata sarf olunan veya aynen satılanlar;

3. İmal edilen mamul maddeler;

4. Teslim edilen mamul maddeler;

Teslimden maksat, gider vergileri kanununa göre bu mahiyette olan muamelelerdir. Yarı mamuller teslim edildiği takdirde, bunlar tam mamul hükmüne girer.

İmalat artıkları ve tali maddeler de imalat defterine geçirilir. Ancak bunlardan imal esnasında miktarlarının tesbitine imkan ve lüzum olmıyanlar yalnız teslim sırasında kayıtlarda gösterilir.

Kombine imalat:

Madde 198 – Ham maddeden tam mamul vücuda getirilinceye kadar geçen müstakil imal safhalarında ayrı ayrı emtia mahiyetini arz eden maddeler elde edildiği (İplik - dokuma, yağ - sabun, kereste - mobilya, un - makarna münasebetlerinde olduğu gibi) ve bu imal işleri birbirine bağlanarak aynı teşebbüs dahilinde yapıldığı takdirde, kombine imalat yapılmış olur.

Boyama, kasarlama, apre, cilalama gibi bitim işleri kombine imalatı tazammun etmez.

Kombine imalatta imalat defterleri:

Madde 199 – Kombine imalat yapanlar her müstakil imal işini imalat defterinin ayrı ayrı kısımlarında gösterirler. Bu takdirde bir safhanın mamulü mütaakıp safhaya teslim gösterilmek suretiyle bu safhanın iptidai maddesini teşkil eder.

Kombine imalatta istenildiği takdirde her müstakil imal safhası için ayrı bir imalat defteri kullanılması caizdir.

Bitim işleri defteri:

Madde 200 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlardan boyama, basma, yazma, kasarlama, apre, cilalama gibi ücretle yapılan bitim işleriyle uğraşanlar, imalat defteri yerine, bir "Bitim işleri defteri" tutarlar.

Bu deftere müşterilerden alınan ve işlendikten sonra geri verilen emtianın cinsi ve miktarı tarih sırasıyla yazılır.

Madde 201 – (Mülga : 4/12/1985 - 3239/136 md.)

Madde 202 – (Mülga : 4/12/1985 - 3239/136 md.)

Sınai müesseselerde kayıt serbestliği:

Madde 203 – Sınai müesseseler, bu bölümde yazılı defterleri işlerinin icaplarına ve hususiyetlerine göre diledikleri şekilde tutabilirler; iptidai ve mamul maddeler için ayrı defter kullanabilirler; bunları cins ve nevi itibarıyla ayrı sayfalarda gösterebilirler.

Bitim işleri defteri tutmıyarak buraya yazılması gereken malûmatı, imalat defterine kaydedebilirler. İstihsal Vergisi defteri tutmıyarak bunlara ait kayıtları defterikebirde açacakları özel bir hesapta veya satışlarını kaydettikleri hesabın ayrı bir sütununda gösterebilirler.

(Üçüncü fıkra mülga : 4/12/1985 - 3239/136 md.)

İmalat defterine kaydolunan malûmatı ihtiva edecek şekilde sınai muhasebe tutanlar, Maliye Bakanlığından müsaade almak şartıyla ayrıca imalat defteri tutmazlar.

(Beşinci fıkra mülga : 4/12/1985 - 3239/136 md.)

ALTINCI BÖLÜM

Diğer Müesseselerin Tutacakları Özel Kayıtlar

Banka, banker ve sigorta şirketlerinin gider vergisine ait kayıtları:

Madde 204 – Banka (vergi kanunları uygulamasında özel belirleme yapılmadığı sürece, özel finans kurumları banka olarak addolunur), banker ve sigorta şirketleri banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinin mevzuuna giren işlemleri müfredatlı veya bordrolar üzerinden toplu olarak kendi muhasebe defterlerinde veyahut isterlerse ayrı bir banka ve sigorta muameleleri vergisi defterinde, diğer işlemlerinden ayırmak suretiyle gösterilir. ⁽¹⁾

(1) Bu fıkra yer alan "Banka, banker ve sigorta şirketleri" ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesiyle "Banka (vergi kanunları uygulamasında özel belirleme yapılmadığı sürece, özel finans kurumları banka olarak addolunur), banker ve sigorta şirketleri" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(Ek : 30/12/1980 - 2365/31 md.) Bankalar ile mevduat faizi ödeyen bankerler yukarıda belirtilen defter kayıtlarında bu hususlara ilişkin bilgileri müfredatlı olarak göstermeye mecburdurlar.

Damga resmi kayıtlar:

Madde 205 – Damga Resmi Kanununa göre yolcu bilet ücretleri, sigorta primleri ve ilan ücretleri gibi mevzular üzerinden resim istifa etmeye mecbur olan gerçek ve tüzel kişiler bu ücret ve primlerle istifa ettikleri Damga Resimleri için tarih sırasıyla bir kayıt tutmaya mecburdurlar.

Tüccarlar bu kayıtları muhasebe defterlerinde tuttukları hesaplarda gösterebilirler. Kayıtların muhasebe defterinde gösterilmemesi halinde ayrı bir "Damga Resmi defteri" tutulur. Devlet müesseselerinin resmi defter ve kayıtları Damga Resmi defteri yerine geçer. ⁽¹⁾

Madde 206 – (Mülga: 4/12/1985 - 3239/136 md.)

Yabancı nakliyat kurumlarının hasılat defteri:

Madde 207 – Yabancı nakliyat kurumları veya bunları Türkiye'de temsil eden şube veya acentaları bir "Hasılat defteri" tutmaya ve bu deftere Türkiye'de elde ettikleri hasılatı tarih sırasıyla ve müfredatlı olarak kaydetmeye mecburdurlar. Bu madde gereğince hasılat defteri tutan yabancı nakliyat kurumları bu işleri için ayrıca muhasebe defteri tutmaya mecbur değildirler.

Menkul ve gayrimenkul sermaye iradlarına ait kayıtlar:

Madde 208 – Bu kanuna göre defter tutmaya mecbur olan gerçek kişiler Gelir Vergisine tabi menkul ve gayrimenkul sermayelerle bunlardan elde edilen iratları ve bunlara mütâallik giderleri defterikebir veya işletme hesabının veya serbest meslek erbabı kazanç defterinin ayrı bir sayfasına veya ayrı bir deftere veyahut bir cetvele ayrı ayrı kaydetmeye mecburdurlar.

Şu kadar ki, bu hesap mükellefin diğer kazançlarını tesbit için tuttuğu hesaplara karıştırılmaz ve onlar ile birleştirilmez.

Ambar defteri:

Madde 209 – Depo (Ardiyeler dahil) işletenlerle nakliye ambarları ayrıca bir ambar defteri tutarlar. Bu deftere en az aşağıda yazılı malumat kaydolunur:

1. Malın ambara giriş tarihi;
2. Malın cinsi (Malın cinsi belli değilse sadece balya, kasa, sandık gibi ambalaj nevinin kaydedilmesiyle iktifa edilir);
3. Malın miktarı (Ticari teamüle göre parça, sandık veya sıklet);
4. Malın kimin tarafından tevdi edildiği;
5. Malın nereye ve kime gönderildiği;
6. Alınan nakliye ücreti tutarı.

Kendi işlerinin icabı olarak yukarıdaki malumatı ihtiva edecek şekilde defter tutanlar ayrıca ambar defteri tutmazlar.

YEDİNCİ BÖLÜM

Serbest Mesleklerde Defter Tutma

Serbest meslek kazanç defteri:

Madde 210 – Serbest meslek erbabı bir (Kazanç defteri) tutarlar.

Bu defterin bir tarafına giderler, diğer tarafına da hasılat kaydolunur.

Defterin gider tarafına, yapılan giderlerin nevi ile yapıldığı tarih ve hasılat tarafına ise ücretin alındığı tarih ve miktarı ile kimden alındığı yazılır.

Hekimler diledikleri takdirde, yukarıda yazılı malumatı protokol defterinde göstermek şartıyla ayrı kazanç defteri tutmayabilirler.

(1) Bu maddenin yolcu biletleri ve sigorta primleri üzerinden alınacak damga resmi kayıtlarıyla ilgili hükümleri, 1/7/1964 tarih ve 488 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin 7 numaralı bendi ile kaldırılmıştır.

Amortisman kayıtları:

Madde 211 – Serbest meslek erbabı, işlerinde bir yıldan fazla kullandıkları ve amortismanına tabi tuttukları tesisat ve demirbaş eşyanın kıymetleri ile amortismanlarını 189 uncu maddede yazılı şekilde tutulan "Amortisman kayıtlarında" gösterirler.

Özel defterler:

Madde 212 – Noterlerin ve noterlik görevini ifa ile mükellef olanların ve borsa acentalarının resmi defteri "kazanç defteri" yerine geçer.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

*Zirai Kazançlarda Defter Tutma**Çiftçi işletme defteri:*

Madde 213 – (Değişik : 19/2/1963 - 205/13 md.)

Zirai işletme hesabını ihtiva eden çiftçi işletme defterinin sol tarafına Gelir Vergisi Kanununun ilgili maddelerinde gösterilen giderler, sağ tarafına da aynı kanunda gösterilen hasılat kaydolunur.

Gider ve hasılat kayıtlarının en az aşağıdaki bilgileri ihtiva etmesi lazımdır.

1. Sıra numarası,
2. Kayıt tarihi,
3. Muamelenin nev'i
4. Meblağ.

Amortisman kayıtları:

Madde 214 – Çiftçi işletme defteri tutanlar, amortismanına tabi kıymetleri ve bunların amortismanlarını 189 uncu maddede yazılı şekilde tutulan amortisman kayıtlarında gösterebilecekleri gibi bu kayıtları çiftçi işletme defterinin ayrı bir yerine de geçirebilirler.

DOKUZUNCU BÖLÜM

*Kayıt Nizamı**Türkçe tutma ve Türk Parası kullanma zorunluluğu ⁽¹⁾*

Madde 215- (Değişik: 16/7/2004-5228/7 md.) 1. Bu Kanuna göre tutulacak defter ve kayıtların Türkçe tutulması zorunludur. Ancak, Türkçe kayıtlar bulunmak kaydıyla defterlerde başka dilden kayıt da yapılabilir. Bu kayıtlar vergi matrahını değiştirmeyecek şekilde tasdik ettirilecek diğer defterlere de yapılabilir.

2. a) Kayıt ve belgelerde Türk para birimi kullanılır. Belgeler, Türk parası karşılığı gösterilmek şartıyla, yabancı para birimine göre de düzenlenebilir. Şu kadar ki yurt dışındaki müşteriler adına düzenlenen belgelerde Türk parası karşılığı gösterilme şartı aranmaz.

b) İlgili dönem defter tasdik tarihi itibarıyla ödenmiş sermayesi (yurt dışında kurulan şirketlerin Türkiye'ye ayrılan ödenmiş sermayesi) en az 100 milyon ABD Doları ya da muadili yabancı para karşılığı Türk Lirası ve sermayesinin en az % 40'ı ikametgâhı, kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kişilere ait olan işletmelere, kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına Bakanlar Kurulunca izin verilebilir. Bakanlar Kurulu, bu had ve nispeti sektörler itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirmeye veya iki katına kadar artırmaya yetkilidir. Bu şartların ihlâl edildiği hesap dönemini izleyen hesap döneminden itibaren Türk para birimine göre kayıt tutma zorunluluğu başlar.

ba) Türk para birimiyle yapılan işlemler, işlemin gerçekleştiği günün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası döviz alış kuruyla ilgili para birimine çevrilir. İktisadî kıymetlerin değerleri ile vergi matrahı kayıt yapılan para birimine göre tespit edilir, beyannamenin verilmesi gereken ayın ilk gününün kuruyla Türk parasına çevrilerek beyan edilir. Vergi ödeme, mahsup ve iade işlemlerinde de Türk Lirası tutarlar kullanılır.

bb) Bu mükellefler, diğer para birimleriyle kayıt tuttukları sürece mükerrer 298 inci maddenin (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesi yapamazlar. Türk para birimiyle kayıt yapmaya başlamaları halinde ise üç yıl süreyle anılan madde hükmünden yararlanamazlar.

Defterlerin mürekkeple yazılacağı:

Madde 216 – Bu kanuna göre tutulması mecburi defterler mürekkeple veya makina ile yazılır. Kopye kağıdı kullanılması ve ıstampa ve sair damga aletleriyle kopye konulması da caizdir.

Bilumum defterlerde hesaplar kapatılıncaya kadar toplamlar geçici olarak kurşun kalem ile yapılabilir.

Yanlış kayıtların düzeltilmesi:

Madde 217 – Yevmiye detferi madelerinde yapılan yanlışlar ancak muhasebe kaidelerine göre düzeltilir. Diğer bilumum defter ve kayıtlara rakam ve

(1) Bu madde başlığı " Türkçe tutma mecburiyeti:" iken, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

yazılar yanlış yazıldığı takdirde düzeltmeler ancak yanlış rakam ve yazı okunacak şekilde çizilmek, üst veya yan tarafına veya ilgili bulunduğu hesaba doğrusu yazılmak suretiyle yapılabilir.

Defterlere geçirilen bir kaydı kazımak, çizmek veya silmek suretiyle okunamaz bir hale getirmek yasaktır.

Boş satır bırakılmıyacağı, sayfaların yok edilmeyeceği:

Madde 218 – Defterlerde kayıtlar arasında usulen yazılmaya mahsus olan satırlar, çizilmeksizin boş bırakılamaz ve atlanamaz.

Ciltli defterlerde, defter sayfaları ciltten koparılamaz. Tasdikli müteharrik yapraklarda bu yaprakların sırası bozulamaz ve bunlar yırtılamaz.

Kayıt zamanı:

Madde 219 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/32 md.)

Muameleler defterlere zamanında kaydedilir. Şöyleki:

a) Muamelelerin işin hacmine ve icabına uygun olarak muhasebenin intizam ve vuzuhunu bozmayacak bir zaman zarfında kaydedilmesi şarttır. Bu gibi kayıtların on günden fazla geciktirilmesi caiz değildir.

b) Kayıtlarını devamlı olarak muhasebe fişleri, primanota ve bordro gibi yetkili amirlerin imza ve parafını taşıyan mazbut vesikalara dayanarak yürüten müesseselerde, muamelelerin bunlara işlenmesi, deftere işlenmesi hükmündedir. Ancak bu kayıtlar, muamelelerin esas defterlere 45 günden daha geç intikal ettirilmesine cevap vermez.

c) Günlük kasa, günlük, parakende satış ve hasılat defterleri ile serbest meslek kazanç defterine muameleler günü gününe kaydedilir.

ONUNCU BÖLÜM

Defterlerin Tasdiki

Tasdike tabi defterler:

Madde 220 – Aşağıda yazılı defterlerin bu bölümdeki esaslara göre tasdik ettirilmesi mecburidir:

1. Yevmiye ve envanter defterleri;
2. İşletme defteri;
3. Çiftçi işletme defteri;
4. İmalat ve İstihsal Vergisi defterleri; (Basit İstihsal Vergisi defteri dahil)
5. **(Mülga : 1/7/1964 - 488/31 md.)**
6. Nakliyat Vergisi defteri;
7. Yabancı nakliyat kurumlarının hasılat defteri;
8. Serbest meslek kazanç defteri.
9. **(Ek : 30/12/1980 - 2365/33 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**
10. **(Ek : 30/12/1980 - 2365/33 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**
11. **(Ek : 24/6/1994 - 4008/5 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**

Bu kanunla cevaz verilen hallerde yukarıda yazılı olanların yerine kullanılacak olan defterler de tasdike tabi tutulur.

Tasdik zamanı:

Madde 221 – Bu kanunda yazılı defterleri kullanacak olanlar, bunları aşağıda yazılı zamanlarda tasdik ettirmeye mecburdurlar:

1. Ötedenberi işe devam etmekte olanlar defterin kullanılacağı yıldan önce gelen son ayda;
2. Hesap dönemleri Maliye Bakanlığı tarafından tesbit edilenler, defterin kullanılacağı hesap döneminden önce gelen son ayda;

3. **(Değişik : 4/12/1985 - 3239/17 md.)** Yeniden işe başlayanlar, sınıf değiştirenler ve yeni bir mükellefiyete girenler, işe başlama, sınıf değiştirme ve yeni mükellefiyete girme tarihinden önce; vergi muafiyeti kalkanlar, muafıktan çıkma tarihinden başlayarak on gün içinde;

4. Tasdike tabi defterlerin dolması dolayısıyla veya sair sebeplerle yıl içinde yeni defter kullanmaya mecbur olanlar bunları kullanmaya başlamadan önce.

Tasdiki yenileme:

Madde 222 – Defterlerini ertesi yılda da kullanmak isteyenler Ocak ayı, hesap dönemleri Maliye Bakanlığınca tesbit edilenler bu dönemin ilk ayı içinde tasdiki yeniletmeye mecburdurlar.

Tasdik makamı:

Madde 223 – Defterler, iş yerinin, iş yeri olmıyanlar için ikametgahın bulunduğu yerdeki noter veya noterlik görevini ifa ile mükellef olanlar, menkul kıymet ve kambiyo borsasındaki acentaları için borsa komiserliği tarafından tasdik olunur.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/18 md.) Tasdik makamı, bu Kanuna göre tasdike getirilen defterleri sosyal güvenlik ile ilgili kuruluşların mevzuat hükümlerine bağlı kalmaksızın tasdik eder.

(Ek:11/6/2003-4884/7 md.) Defterler anonim ve limited şirketlerin kuruluş aşamasında, şirket merkezinin bulunduğu yer ticaret sicili memuru veya noter tarafından tasdik edilir.

Tasdik şerhi:

Madde 224 – (Değişik birinci fıkra birinci cümle:11/6/2003-4884/8 md.)Noterlerin yapacağı tasdik şerhleri ile anonim ve limited şirketlerin kuruluşu aşamasında ticaret sicili memurlarınca da yapılacak tasdik şerhleri defterin ilk sayfasına yazılır ve aşağıdaki malûmatı ihtiva eder.

1. Defter sahibinin;
 - a) Gerçek kişilerde başta soyadı sonra öz adı (Müessesesin varsa maruf unvanı da ayrıca ilave olunur);
 - b) Tüzel kişilerde unvanı;
2. İş adresi;
3. İş veya meslekin nev'i;
4. Defterin nev'i;
5. Defterin kaç sayfadan ibaret olduğu;
6. Defterin kullanılacağı hesap dönemi;
7. Defter sahibinin bağlı olduğu vergi dairesi;
8. Tasdik tarihi;
9. Tasdik numarası;
- 10.Tasdiki yapan makamın resmi mühür ve imzası.

Tasdik şekli:

Madde 225 – Defterler aşağıdaki şekilde tasdik olunur:

a) Ciltli defterlerin tasdik esnasında sayfalarının sıra numarasıyla teselsül ettiğine bakılarak, bu sayfalar teker teker tasdik makamının resmi mühürü ile mühürlenir.

b) Mütahharrik yapraklı yevmiye defteri kullanmalarına Maliye Bakanlığınca müsaade edilen müesseseler bir yıl içinde kullanacaklarını tahmin ettikleri sayıda yaprağı yukardaki esaslara göre tasdik ettirirler. Tasdikli yapraklar bittiği takdirde, yeni yapraklar kullanılmadan evvel tasdike arz olunur.

Bunların sayfa numaraları tasdikli yaprakların sayfa numaralarını takiben teselsül ettirilir. Tasdik makamı, ilave yaprakların sayısını ilk tasdik şerhinin altına kaydeder ve bu kaydı usulüne göre tasdik eder.

Defter tasdikine ait bordrolar:

Madde 226 – Tasdik makamları tasdik ettikleri defterlere ait aşağıda yazılı malûmatı tarih sırasıyla, üçer aylık bordrolara derç ve bunları en geç bir ay içinde bulundukları yerin en büyük malmemuruna tevdi ederler:

1. Tasdik numarası ve tarihi;
2. Defter sahibinin soyadı, adı (Veya unvanı);
3. İşi veya mesleki;
4. Defterin nev'i;
5. Defterin hangi yıl için tasdik edildiği;
6. Defter sahibinin bağlı olduğu vergi dairesi.

Tasdik makamları yukardaki bilgileri münferit fişlerle de bildirebilirler.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Vesikalar

BİRİNCİ BÖLÜM

Kayıtların Tevsiki

İspat edici kağıtlar:

Madde 227 – Bu kanunda aksine hüküm olmadıkça, bu kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve muamelelere ait olan kayıtların tevsiki mecburidir.

(Ek : 19/2/1963 - 205/14 md.) Defter tutmak mecburiyetinde olmayan mükellefler vergi matrahlarının tesbiti ile ilgili giderlerini tesvike mecburdurlar. (Götürü usulde tesbit edilen giderler hariç.)

(Ek : 3/12/1988 - 3505/3 md.) Bu Kanuna göre kullanılan veya bu Kanunun Maliye ve Gümrük Bakanlığına verdiği yetkiye dayanarak, kullanma mecburiyeti getirilen belgelerin, öngörülen zorunlu bilgileri taşınamaması halinde bu belgeler vergi kanunları bakımından hiç düzenlenmemiş sayılır.

(Ek : 3/12/1988 - 3505/3 md.) Maliye ve Gümrük Bakanlığı, düzenlenmesi mecburi olan belgelerde bulunması gereken zorunlu bilgileri belirlemeye ve bu belgelerden uygun gördüklerine, düzenlenme saatinin yazılması mecburiyetini getirmeye yetkilidir.

Vergi Beyannamelerinin İmzalanması ve Yeminli Mali Müşavir Tasdik Raporları:

Mükerrer Madde 227 – (24/6/1994 - 4008/6 md.)

Maliye Bakanlığı:

1. Vergi beyannamelerinin 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış serbest muhasebeci, serbest muhasebeci mali müşavir veya yeminli mali müşavirler tarafından da imzalanması mecburiyetini getirmeye, bu mecburiyeti beyanname çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulamaya,

2. Vergi kanunlarında yer alan muafiyet, istisna, yeniden değerlendirme, zarar mahsubu ve benzeri hükümlerden yararlanılmasını Maliye Bakanlığınca belirlenen şartlara uygun olarak yeminli mali müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibraz edilmesi şartına bağlamaya,

3. **(Ek: 23/7/2010-6009/10 md.)** Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulamaya,

Bu uygulamalara ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Yukarıdaki fıkra hükümlerine göre beyannameyi imzalayan veya tasdik raporunu düzenleyen meslek mensupları, imzaladıkları beyannamelerde veya düzenledikleri tasdik raporlarında yer alan bilgilerin defter kayıtlarına ve bu kayıtların dayanağını teşkil eden belgelere uygun olmamasından dolayı ortaya çıkan vergi ziyanına bağlı olarak salınacak vergi, ceza, gecikme faizlerinden mükellefle birlikte müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulurlar.

2 numaralı bent hükmüne göre yararlanılması yeminli mali müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibraz şartına bağlanan konularda, tasdik raporunu zamanında ibraz etmeyen mükellefler tasdiğe konu hakdan yararlanamazlar. Ancak, Maliye Bakanlığı tasdik raporlarının ibraz süresini iki aya kadar uzatmaya yetkilidir.

(Ek : 25/5/1995 - 4108/5 md.) 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi olan Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile bunlara ait müesseseler hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz.

Tevsiki zaruri olmıyan kayıtlar:

Madde 228 – Aşağıdaki giderler için ispat edici kağıt aranmaz:

1. Örf ve teamüle göre bir vesikaya istinat ettirilmesi mütat olmıyan müteferrik giderler;
2. Vesikasının teminine imkan olmıyan giderler;
3. Vergi kanunlarına göre götürü olarak tesbit edilen giderler.

1 ve 2 numaralı fıkralarda yazılı giderlerin gerçek miktarları üzerinden kayıtlara geçirilmesi ve miktarlarının işin genişliğine ve mahiyetine uygun bulunması şarttır.

İKİNCİ BÖLÜM

Fatura ve Fatura Yerine Geçen Vesikalar

Faturanın tarifi:

Madde 229 – Fatura, satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesikadır.

Faturanın şekli:

Madde 230 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/34 md.)

Faturada en az aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. Faturanın düzenlenme tarihi seri ve sıra numarası;
2. Faturayı düzenleyeninin adı, varsa ticaret unvanı, iş adresi, bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarası;
3. Müşterinin adı, ticaret unvanı, adresi, varsa vergi dairesi ve hesap numarası;
4. Malın veya işin nev'i, miktarı, fiyatı ve tutarı;
5. **(Değişik : 4/12/1985 - 3239/19 md.)** Satılan malların teslim tarihi ve irsaliye numarası, (Malın alıcıya teslim edilmek üzere satıcı tarafından taşındığı veya taşıtırıldığı hallerde satıcının, teslim edilen malın alıcı tarafından taşınması veya taşıtırılması halinde alıcının taşınan veya taşıtırılan mallar için sevk irsaliyesi düzenlemesi ve taşıtta bulundurulması şarttır.

Malın, bir mükellefin birden çok iş yerleri ile şubeleri arasında taşındığı veya satılmak üzere bir komisyoncu veya diğer bir aracıya gönderildiği hallerde de, malın gönderen tarafından sevk irsaliyesine bağlanması gereklidir. Bu bentte yazılı irsaliyeler hakkında fiyat ve bedel ile ilgili bilgiler hariç olmak üzere, bu madde hükmü ile 231 inci madde hükmü uygulanır. İrsaliyelerde malın nereye ve kime gönderildiği ayrıca belirtilir.

Şu kadar ki nihai tüketicilerin tüketim amacıyla perakende olarak satın aldıkları malları kendilerinin taşıması veya taşıtırması halinde bu mallara ait fatura veya perakende satış fişinin bulunması şartıyla sevk irsaliyesi aranmaz.)

Fatura nizamı:

Madde 231 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/35 md.)

Faturanın düzenlenmesinde aşağıdaki kaidelere uyulur:

1. Faturalar sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir. Aynı müessesenin muhtelif şube ve kısımlarında her biri aynı numara ile başlamak üzere ayrı ayrı fatura kullanıldığı takdirde bu faturalara şube ve kısımlarına göre şube veya kısmın isimlerinin yazılması veya özel işaretle seri tefriki yapılması mecburidir.
2. Faturalar mürekkeple, makine ile veya kopya kurşun kalem ile doldurulur.
3. Faturalar en az bir asıl ve bir örnek olarak düzenlenir. Birden fazla örnek düzenlendiği takdirde her birine kaçınıcı örnek olduğu işaret edilir.
4. Faturaların baş tarafında iş sahibinin veya namına imzaya mezun olanların imzası bulunur.
5. **(Değişik : 4/12/1985 - 3239/20 md.)** Fatura, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyen faturalar hiç düzenlenmemiş sayılır.⁽¹⁾
6. **(Ek : 4/12/1985 - 3239/20 md.)** Bu Kanunun 232 nci maddesinin birinci fıkrasına göre fatura düzenlemek zorunda olanlar, müşterinin adı ve soyadı ile bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarasının doğruluğundan sorumludur. (Ancak bu sorumluluk, aynı maddenin 2 nci fıkrasının uygulandığı halleri kapsamaz.) Fatura düzenleyenin istemesi halinde müşteri kimliğini ve vergi dairesi hesap numarasını gösterir belgeyi ibraz etmek zorundadır.

(1) Bu bentte yer alan "on gün" ibaresi, 25/12/2003 tarihli ve 5035 sayılı Kanunun 48 inci maddesiyle "yedi gün" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Fatura kullanma mecburiyeti:

Madde 232 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar kazancı basit usulde tespit edilenlerle ⁽¹⁾ defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçiler:

1. Birinci ve ikinci sınıf tüccarlara;
2. Serbest meslek erbabına;
3. Kazançları basit usulde tesbit olunan tüccarlara ⁽¹⁾
4. Defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilere;
5. Vergiden muaf esnafa.

Sattıkları emtia veya yaptıkları işler için fatura vermek ve bunlara da fatura istemek ve almak mecburiyetindedirler.

(Değişik : 23/6/1982 - 2686/28 md.) Yukarıdakiler dışında kalanların, birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile kazancı basit usulde tespit edilenlerden ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerden satın aldıkları emtia veya onlara yaptırdıkları iş bedelinin 50.000.000 (880 TL) lirayı geçmesi veya bedeli 50.000.000 (880 TL) liradan az olsa dahi istemleri halinde emtiayı satanın veya işi yapanın fatura vermesi mecburidir.⁽²⁾

(Dördüncü fıkra mülga: 4/12/1985 - 3239/136 md.)

Perakende satış vesikaları:

Madde 233 – (Değişik: 23/6/1982 - 2686/29 md.)

Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle ⁽¹⁾ defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerin fatura vermek mecburiyetinde olmadıkları satışları ve yaptıkları işlerin bedelleri aşağıdaki vesikalardan herhangi biri ile tevsik olunur.

1. Perakende satış fişleri;
2. Makineli kasaların kayıt ruloları;
3. Giriş ve yolcu taşıma biletleri.

Perakende satış fişi, makineli kasaların kayıt ruloları ve biletlerde, işletme veya mükellefin adı, düzenlenme tarihi ve alınan paranın miktarı gösterilir.

Perakende satış fişi ile giriş ve yolcu taşıma biletleri seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir. Bu fiş ve biletler kopyalı iki nüsha olarak tanzim edilir ve bir nüshası müşteriye verilir. Makineli kasa kullanılıp da müşteriye fiş (makineli kasanın önceki fıkrada belirtilen malumatı ihtiva eden fişi) verilmemesi halinde, perakende satış fişi tanzimi ve müşteriye verilmesi mecburidir.

(Dördüncü fıkra mülga : 4/12/1985 - 3239/136 md.)

Gider pusulası:

Madde 234 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle ⁽¹⁾ defter tutmak mecburiyetinde olan serbest meslek erbabının ve çiftçilerin:

1. (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)
2. (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

3. Vergiden muaf esnafa; yaptırdıkları işler veya onlardan satın aldıkları emtia içinde tanzim edip işi yapana veya emtiayı satana imza ettirecekleri gider pusulası vergiden muaf esnaf ⁽¹⁾ tarafından verilmiş fatura hükmündedir. Bu belge birinci ve ikinci sınıf tüccarların, zati eşyalarını satan kimselerden satın aldıkları altın, mücevher gibi kıymetli eşya için de tanzim edilir.

(1) Bu maddelerde yeralan, "ikinci sınıf tüccarlarla", "kazançları götürü usulde tespit olunan tüccarlara", "götürü usulde vergiye tabi tüccar ve serbest meslek erbabı ile vergiden muaf esnaf" ibareleri, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(2) Bu fıkrada yeralan "Yukarıdakiler dışında kalanların, birinci ve ikinci sınıf tüccarlardan ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerden" ve "15.000.000 lirayı geçmesi veya bedeli 15.000.000 liradan" ibareleri, 11/8/1999 tarihli ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir. 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar ise metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

Gider pusulası, işin mahiyeti, emtianın cins ve nev'i ile miktar ve bedelini ve iş ücretini ve işi yaptıran ile yapanın veya emtiayı satın alan ile satanın adlarıyla soyadlarını (Tüzel kişilerde unvanlarını) ve adreslerini ve tarihi ihtiva eder ve iki nüsha olarak tanzim ve bir nüshası işi yapana veya malı satana tevdi olunur.

(Ek : 30/12/1980 - 2365/37 md.) Gider pusulaları, seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir.

Müstahsil makbuzu:

Madde 235 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile kazancı basit usulde tespit edilenler ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçiler gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçilerden satın aldıkları malların bedelini ödedikleri sırada iki nüsha makbuz tanzim etmeye ve bunlardan birini imzalıyarak satıcı çiftçiye vermeye ve diğerini ona imzalatarak almaya mecburdurlar. Mal tüccar veya çiftçi adına bir adamı veya mutavassıt tarafından alındığı takdirde makbuz bunlar tarafından tanzim ve imza olunur.⁽¹⁾

Çiftçiden avans üzerine yapılan mubayaalarda, makbuz, malın teslimi sırasında verilir.

Müstahsil makbuzunun tüccar veya alıcı çiftçi nezdinde kalan nüshası fatura yerine geçer.

Müstahsil makbuzunda en az aşağıda yazılı bilgiler bulunur:

1. Makbuzun tarihi;
2. **(Değişik : 30/12/1980 - 2365/38 md.)** Malı satın alan tüccar veya çiftçinin soyadı, adı, unvanı ve adresi;
3. Malı satan çiftçinin soyadı, adı ve ikametgahı adresi;
4. Satın alınan malın cinsi, miktarı ve bedeli.

Bu maddede yazılı makbuzlar hiçbir resim ve harca tabi değildir.

(Ek : 30/12/1980 - 2365/38 md.) Müstahsil makbuzları seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Serbest Meslek Makbuzları

Makbuz mecburiyeti:

Madde 236 – **(Değişik : 30/12/1980 - 2365/39 md.)**

Serbest meslek erbabı, mesleki faaliyetlerine ilişkin her türlü tahsilatı için iki nüsha serbest meslek makbuzu tanzim etmek ve bir nüshasını müşteriye vermek, müşteri de bu makbuzu istemek ve almak mecburiyetindedir.

Makbuz muhteviyatı:

Madde 237 – **(Değişik : 30/12/1980 - 2365/40 md.)**

Serbest meslek makbuzlarına:

1. Makbuzu verenin soyadı adı veya unvanı, adresi, vergi dairesi ve hesap numarası;
2. Müşterinin soyadı, adı veya unvanı ve adresi;
3. Alınan paranın miktarı;
4. Paranın alındığı tarih;

Yazılır ve bu makbuzlar serbest meslek erbabı tarafından imzalanır.

Serbest meslek makbuzları seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir.

(1) Bu fıkra yeralan "götürü usule tabi veya vergiden muaf çiftçilerden" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle, "Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile" olarak daha sonra, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle de metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Ücretlere Ait Kayıt ve Vesikalar

Ücret bordrosu:

Madde 238 – İşverenler her ay ödedikleri ücretler için (Ücret bordrosu) tutmaya mecburdurlar. Gelir Vergisi Kanununa göre vergiden muaf olan ücretlerle diğer ücret (...) ⁽¹⁾ üzerinden vergiye tabi hizmet erbabına yapılan ücret ödemeleri için bordro tutulmaz.

Ücret bordrolarına en az aşağıdaki malumat yazılır.

1. Hizmet erbabının soyadı, adı; ücretin alındığına dair imzası veya mührü (Ücretin ödenmesinde ayrıca makbuz alan iş verenlerin tutacakları ücret bordrosuna imza veya mühür konulması mecburi değildir.);

2. Varsa vergi karnesinin tarih ve numarası;

3. Birim ücreti (Aylık, haftalık, gündelik, saat veya parça başı ücreti);

4. Çalışma süresi veya ücretin ilgili olduğu süre;

5. Ücret üzerinden hesaplanan vergilerin tutarı.

Bordronun hangi aya ait olduğu baş tarafından gösterilir. Bir aya ait bordro ertesi ayın yirminci gününe kadar hazırlanıp tarihlenerek, müessese sahibi veya müdürü ile bordroyu tanzim eden memur tarafından imzalanır.

İş verenler ücret bordrolarını, yukarıki esaslara uymak şartıyla diledikleri şekilde tanzim edebilirler.

Bordro yerine geçen vesikalar:

Madde 239 – Genel, katma, özel bütçeli daire ve müesseselerle belediyelerin ve 3659 sayılı Kanuna tabi müesseselerin ücret ödemelerinde kullandıkları vesikalar ücret bordrosu yerine geçer.

BEŞİNCİ BÖLÜM
Diğer Evrak ve Vesikalar

Taşıma ve otel işletmelerine ait belgeler:

Madde 240 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/41 md.)

Taşıma işletmeleri ile otel motel ve pansiyon gibi konaklama yerleri (kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) (...) ⁽¹⁾ aşağıda yazılı belgeleri düzenlemek zorundadırlar.

A) Taşıma İrsaliyeleri: Ücret karşılığında eşya nakleden bütün gerçek ve tüzelkişiler naklettikleri eşya için, 209 ncü maddede yazılı bilgilerle, sürücünün ad ve soyadı ve aracın plaka numarasını ihtiva eden ve seri ve sıra numarası dahilinde teselsül eden irsaliye kullanmak zorundadırlar. Bu irsaliyenin bir nüshası eşyayı taşıttırana, bir nüshası eşyayı taşıyana aracın sürücüsüne veya kaptanına verilir ve bir nüshası da taşımayı yapan nezdinde saklanır. Bu bent hükmü nakliye komisyoncuları ile acenteleri de kapsar.

B) Yolcu listeleri: Şehirler arasında yapılan yolcu taşımalarında 233 ncü madde gereğince yolcu taşıma bileti kesmeye mecbur olan mükellefler, (T.C. Devlet Demiryolları hariç) taşıtların her seferi için müteselsil seri ve sıra numaralı ve oturma yerlerini planlı şekilde gösteren iki nüsha yolcu listesi düzenlerler ve bu listenin bir nüshasını sefer sonuna kadar taşıtta ve diğer nüshasını işyerinde bulundurlar. Yolcu taşıma biletlerinin komisyoncu veya acenteler tarafından kesilmesi halinde yolcu listeleri 3 nüsha olarak düzenlenir ve bir nüshası bu kimseler tarafından saklanır.

(1) Bu fıkralarda yeralan "götürü ücret" ve "(götürü usulde vergiye tabi olanlar dahil)" ibareleri, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Yolcu listelerinde aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. Yolcu listesini düzenleyen işletmenin adı veya unvanı ile adresi,
2. Taşıtı işleten mükellefin adı, soyadı varsa unvanı, adresi, vergi dairesi ve hesap numarası.
3. Taşıtın plaka numarası, sefer tarihi ve hareket saati.
4. Bilet numaraları işaretlenmek suretiyle yolcu sayısı ve toplam hasılat tutarı.

C) Günlük müşteri listeleri: Otel, motel ve pansiyon gibi konaklama yerleri, odalar, bölmeler ve yatak planlarına uygun olarak müteselsil seri ve sıra numaralı günlük müşteri listeleri düzenlerler ve işletmede bulundurulur.

Bu listelerde aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. Mükellefin adı, soyadı, varsa unvanı ve adresi,
2. Oda numaraları yazılmak suretiyle müşterinin adı, soyadı ve oda ücreti,
3. Düzenleme tarihi.

Muhabere evrakı:

Madde 241 – Tüccarların her nevi ticari muameleleri dolayısıyla yazdıkları ve aldıkları mektuplar (Telgraflar ve hesap hulasaları dahil) muhabere evrakını teşkil eder. Gönderilen ve gelen muhabere evrakının, işlerinin icabına göre dosyada muhafaza edilmesi mecburidir.

Mükerrer Madde 241 – (Ek : 28/8/1991 - 3762/2 md.)

Mükelleflerin sattıkları emtia veya yaptıkları işler nedeniyle ortaya çıkan alacak ve borçları için bono veya poliçe düzenlemeleri halinde, bu poliçe veya bonoların Türk Ticaret Kanunu uyarınca bulunması gereken bilgilerin yanısıra aşağıdaki hususları da ihtiva etmesi zorunludur.

1. Müteselsil seri ve sıra numarası.
2. Alacaklı ve borçlunun adı, adresi, bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarası.

Bono, poliçe, çek, senet, tahvil, hisse senedi, finansman bonosu, kar ortaklığı belgesi ve benzeri kıymetli evrakın vergi belge düzenini sağlamak açısından ihtiva edeceği bilgileri belirlemeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Diğer vesikalar:

Madde 242 – Tüccarlar evvelki maddelerin dışında kalan ve bir hüküm ifade eden veya icabında bir hakkın ispatına delil olarak kullanılabilen mukavelename, taahhütname, kefaletname, mahkeme ilamları gibi hukuki vesikalarla ihbarname, karar örnekleri, vergi makbuzları gibi vergi evrakını dosyada muhafaza etmeye mecburdurlar.

Damga resmi mükellefleri, gazete ve sair neşriyatın pul yapıştırılan koleksiyon nüshalarını ve Türkiye'de tanzim edilip doğrudan doğruya ecnebi memleketlere gönderilen evrak ile çekilen telgrafların Türkiye'de kalan kopyalarını aynı suretle muhafaza etmek mecburiyetindedirler.

(Ek fıkralar : 19/2/1963 - 205/15 md.)

Gelir Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinin 2 numaralı bendine göre vergi matrahlarının tesbitinde gerçek giderleri nazara alınan mükellefler, bu giderlerini tevsik edecek vesikaları saklamaya mecburdurlar.

Gelir Vergisi Kanununa göre diğer kazanç ve iratları üzerinden vergilendirilecek mükellefler, vergi matrahının tesbitinde nazara alınacak giderlerini isbat edecek vesikaları muhafaza etmek mecburiyetindedirler.⁽¹⁾

(1) Bu fıkra yeralan "Gelir Vergisi Kanununa göre sair kazanç ve iratları üzerinden" ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Elektronik ortamdaki kayıtlar ve elektronik cihazla belge düzenleme:⁽¹⁾

Mükerrer Madde 242 – (Ek: 28/8/1991 - 3762/3 md.)

1. Maliye ve Gümrük Bakanlığı; mükelleflere, niteliklerini belirlediği elektronik cihazları kullanırmak suretiyle belge düzenlettirmeye ve kullanılacak özel cihazlardan çıkarılan pulları belgelere ekletmeye yetkilidir. Elektronik cihazlarla düzenlenen belgeler ile özel cihazlardan çıkarılan pulları ihtiva eden belgeler bu Kanun hükümlerine uygun olarak düzenlenmiş belge hükmündedir.⁽²⁾

Elektronik cihazların belirlenen niteliklere uygunluğu 6.12.1984 gün ve 3100 sayılı Kanunun 5 inci maddesine göre kurulan komisyonun görüşü alınarak Maliye ve Gümrük Bakanlığınca onaylanır.

Maliye ve Gümrük Bakanlığı, elektronik cihazlarla veya kullanılacak özel cihazlardan çıkarılan pulları ekletmek suretiyle belge düzenleme yetkisini; iş grupları, sektörler, bölgeler, yerleşim birimleri, yıllık hasılat tutarları itibariyle veya sabit bir işyerinde faaliyet gösterilip gösterilmediğine göre ayrı ayrı veya topluca kullanabilir.

Mükellefler, 3100 sayılı Kanuna göre nitelikleri belirlenen ödeme kaydedici cihazlar ile birinci fıkrada belirtilen cihazları piyasadan temin edebilecekleri gibi, Maliye ve Gümrük Bakanlığından da temin edebilirler. Maliye ve Gümrük Bakanlığı bu cihazları temin etmeye, zimmet karşılığı vermeye bu konularla ilgili bütçe işlemlerini yapmaya ve diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Bakanlıkça zimmet karşılığı verilen cihazların bozulması, çalınması gibi nedenlerle kullanılamaz hale gelmesi halinde cihaz bedelinin 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre mükelleften tahsili yoluna gidilir.

2. **(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.)** Elektronik defter, şekil hükümlerinden bağımsız olarak bu Kanuna göre tutulması zorunlu olan defterlerde yer alması gereken bilgileri kapsayan elektronik kayıtlar bütünüdür.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Elektronik belge, şekil hükümlerinden bağımsız olarak bu Kanuna göre düzenlenmesi zorunlu olan belgelerde yer alan bilgileri içeren elektronik kayıtlar bütünüdür.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Elektronik kayıt, elektronik ortamda tutulan ve elektronik defter ve belgeleri oluşturan, elektronik yöntemlerle erişimi ve işlenmesi mümkün olan en küçük bilgi ögesini ifade eder.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Bu Kanunda ve diğer vergi kanunlarında defter, kayıt ve belgelere ilişkin olarak yer alan hükümler elektronik defter, kayıt ve belgeler için de geçerlidir. Maliye Bakanlığı, elektronik defter, belge ve kayıtlar için diğer defter, belge ve kayıtlara ilişkin usul ve esaslardan farklı usul ve esaslar belirlemeye yetkilidir.

(1) Bu madde başlığı; "Elektronik Cihazla veya Tayin Olunacak Usulle Belge Düzenleme:" iken 28/12/2001 tarihli ve 4731 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(2) Bu fıkranın başında bulunan "1." ibaresi, 28/12/2001 tarihli ve 4731 sayılı Kanunla eklenmiştir.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.; Değişik: 4/6/2008-5766/17 md.) Maliye Bakanlığı; elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, kaydedilmesi, iletilmesi, muhafaza ve ibrazı ile defter ve belgelerin elektronik ortamda tutulması ve düzenlenmesi uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, elektronik ortamda tutulmasına ve düzenlenmesine izin verilen defter ve belgelerde yer alması gereken bilgileri internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında Maliye Bakanlığına veya Maliye Bakanlığının gözetim ve denetimine tabi olup, kuruluşu, faaliyetleri, çalışma ve denetim esasları Bakanlar Kurulunca çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenecek olan özel hukuk tüzel kişiliğini haiz bir şirkete aktarma zorunluluğu getirmeye, bilgi aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu Kanun kapsamına giren işlemlerde elektronik imza kullanım usul ve esaslarını düzenlemeye ve denetlemeye yetkilidir. Bu Kanunun vergi mahremiyetine ilişkin hükümleri, bu kapsamda kurulan şirketin ortak, yönetici ve çalışanları hakkında da uygulanır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Ekim ve Sayım Beyanı

Ekim sayım beyanı:

Madde 243 – (Değişik : 19/2/1963 - 205/16 md.)

Zirai işletmeleri, Gelir Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinde yazılı işletme büyüklüklerinin üstünde bulunan çiftçiler,zirai işletmelerinin (Gezici hayvancılıkta kışlaklarının) bulundukları köy ve mahallelerin muhtarlıklarına müracaatla ekim sayım beyanında bulunurlar.⁽¹⁾

(1) Bu maddede yeralan, "Zirai işletmeleri, Gelir Vergisi Kanununun 12 nci maddesine göre hasılat bildirimine esas alınan ölçülerin üstünde bulunan çiftçiler,..." ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

1. Çiftçinin soyadı ve adı;
2. Çiftçinin ikametgah adresi;
3. Zirai işletmenin (Gezici hayvancılıkta kışlaklarının) bulunduğu yer;
4. Ekimde: Geçen yılın Ekim ayı sonundan beyanın yapıldığı yılın Kasım ayı başına kadar ekilen arazinin genişliği ve ekimin nev'i;
5. Hayvancılıkta: Beslenen hayvanların cins ve miktarları;
6. Meyvacılıkta: İcabına göre, meyva verebilecek hale gelmiş ağaç sayısı veya bunların dikili bulunduğu arazinin genişliği;

Adi ortaklıklarda beyanın ortaklardan biri aile reisi beyanında aile rsisi tarafından yapılması kafidir. Bu takdirde diğer ortaklarla eş ve çocukların ad ve soyadları, ikametgah adresleri ve hisseleri beyanda bulunan tarafından deftere yazdırılır.

Ekim ve sayım beyanı her yılın Kasım ayında yapılır.

Maliye Bakanlığı iklim şartları bakımından özellik gösteren illerde beyan süresini değiştirebilir.

Ekim ve sayım beyanları sözlü veya yazılı olabilir. Beyanlar, beyanı yapanlar tarafından imza veya mühürle tasdik edilir.

Beyan varakaları iki nüsha olarak tanzim ve bir nüshası beyan süresinin sonundan itibaren 15 gün içinde ilgili vergi dairesine makbuz karşılığında teslim edilir.

Kayıt işlerini kendi imkanları ile tekemmül ettiremeyecek durumda olan muhtarlıklara valiliklerce gerekli yardımda bulunulur.

Ekim ve sayım ilmühaberi:

Madde 244 – İhtiyar heyetleri, ekim ve sayım defterlerine kaydedilen bilgilere dayanarak, beyanda bulunan çiftçilere tasdikli bir ekim ve sayım ilmühaberi verirler.

Muhtar ve ihtiyar heyetlerince verilen ilmühaberler için ücret alınmaz. Ekim ve sayım beyanları ile ilmühaberler hiçbir resim ve harca tabi değildir.

Tahkik ve ihbar ödevi:

Madde 245 – (Değişik birinci fıkra : 19/2/1963 - 205/17 md.) Muhtar ve ihtiyar heyetleri 243 üncü madde hükümlerine göre yapılan beyanların doğruluğunu tahkik ederler.

Muhtar ve ihtiyar heyetleri, hiç beyanda bulunmamış olanları beyanda bulunmağa, yanlış veya hakikate aykırı beyanda bulunmuş olanları beyanlarını düzeltmeğe davet ederler. Buna rağmen beyanda bulunmayanların veya beyanlarını düzeltmiyenleri verilen sürenin sonundan başlayarak 15 gün içinde, mütalaaları ile birlikte ve yazılı olarak vergi dairesine bildirirler. Bu ihbar üzerine vergi dairesince yapılacak tahkikat neticesine göre işlem yapılır.

Ücret ve sorumluluk:

Madde 246 – Muhtar ve ihtiyar heyetleri üyelerine Maliye Bakanlığınca takdir ve tayin edilecek miktarda ücret verilir. Görevlerini kısmen veya tamamen yerine getirmeyen muhtar ve ihtiyar heyetleri ücrete müstahak olmazlar.

(Değişik ikinci fıkra: 23/1/2008-5728/274 md.) Görevini ihmal veya suiistimal eden muhtar ve ihtiyar heyeti üyeleri Türk Ceza Kanununun görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

BEŞİNCİ KISIM
Vergi Karnesi

Vergi karnesi:

Karne mecburiyeti:

Madde 247 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/42 md.)

Aşağıda yazılı olanlar vergi karnesi almaya mecburdurlar:

1. Gelir Vergisi Kanununa göre diğer ücret kapsamında vergilendirilenler; (...) ⁽¹⁾
2. Gelir Vergisi Kanununa göre indirimden faydalanmak isteyenler;
3. Gelir Vergisi Kanununun 35 nci maddesinin (B) bendi uyarınca karne almak zorunda olanlar.

Durumu yukarıdaki şartların birden fazlasına girse bile, bir mükellef tek vergi karnesi alır

Karne alınması:

Madde 248 – Mükellefler vergi karnelerinin kendileri tarafından yazılması gereken kısımlarını doldurduktan sonra, vergi bakımından durumlarını kayıt ve tescil ve karneye işaret ettirmek üzere, bunları bağlı oldukları vergi dairesine ibraz ederler.

Mükellefiyete müessir olacak değişiklikler de yukarıki esaslara göre karneye işaret ettirilir.

247 nci maddenin 1 inci bendinde yazılı mükelleflerin doldurdukları karneyi vergi dairesine ibraz etmeleri veya değişikliği karneye işaret ettirmeleri süresi işe başladıkları veya değişikliğin vukubulduğu tarihten başlayarak bir aydır.

(Değişik : 23/6/1982 - 2686/30 md.) Gelir Vergisi Kanununa göre indirimlerin uygulanmasında, karnedeki kayıtlar, bunların vergi dairesine tescil ettirildiği tarihten evvelki zamanlar için nazara alınmaz.

Hüviyet tasdiki:

Madde 249 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/31 md.)

Gelir Vergisinden indirimlerden faydalanabilmek için karne almak mecburiyetinde olanlar, medeni hal ve aile durumu hakkında vergi karnesine yazılmış olan bilgiler ve bunlarda vaki olan değişiklikler mükellefin ikamet ettiği veya çalıştığı mahallenin muhtarına tasdik ettirilir.

Buna imkan olmayan hallerde mükellefin karneye yazdığı bilgilerin doğruluğu idari tahkikatla tespit olunur ve karnenin tescili tahkikat neticesinde yapılır.

Doğruluk Sorumluluğu:

Madde 250 – Vergi karnelerine yazdıkları bilgilerin doğruluğundan mükellefler; iş verenler tarafından bu karnelere ilave olunan kayıtlardan da iş verenler sorumludur.

Karnesiz hizmet erbabı çalışanların sorumluluğu:

Madde 251 – Kazançları basit usulde tesbit edilen ticaret erbabı ile götürü gider usulünü (...) ⁽¹⁾ kabul eden gayrimenkul sermaye iradı sahipleri, yanlarında çalışan hizmet erbabının, kanunun tayin ettiği süre içinde karne almalarını ve karnelerinde yazılı vergilerini ödemelerini temin etmeye mecburdurlar. Bu mecburiyete riayet edilmediği takdirde:

a) Zamanında karne almamış veya vergisini tarh ettirmemiş olan hizmet erbabının vergisi iş veren kimse adına tarh edilir ve vergi cezası da aynı kimse

(1) Bu maddelerde yeralan, "Vergi matrahları tamamen veya kısmen götürü usulde tespit olunanlar" ve "Kazançları götürü usulde tespit edilen ticaret, sanat ve serbest meslek erbabı ile götürü gider usulünü" ibareleri, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

adına kesilerek ondan tahsili olunur. Bu fıkra hükmüne göre tarh edilen vergi ve kesilen ceza, iş verene birer ihbarname ile tebliğ edilir. Kullanılacak ihbarnamelerin şeklini ve muhteviyatını Maliye Bakanlığı tayin eder.

Karnesiz tesbit edilen şahsa karnesi verilir ve vergisinin ödendiği karneye yazılır.

b) Karnesini zamanında almış ve vergisini tarh ettirmiş olan hizmet erbabının zamanında ödenmemiş olan vergisi ve gecikme zammı, yanında çalıştığı tesbit edilen iş verenden tahsil olunur.

İş verenler, yukarıki hükümlere göre ödedikleri vergiler için asıl mükelleflere rücu edebilirler.

Karnelerin şekli, resim ve harçlardan muaf olduğu:

Madde 252 – Vergi karnesinin şekli ve ihtiva edeceği bilgiler Maliye Bakanlığınca tesbit olunur.

Gerek karneler, gerek bunların ihtiva ettiği kayıtlar hiçbir resme ve harca tabi değildir. Tasdik dolayısıyla muhtarların yüzbin (2,30 TL) lirayı geçmemek şartıyla harç almaları caizdir. ⁽¹⁾

ALTINCI KISIM

Muhafaza ve İbraz Ödevleri

Defter ve vesikaları muhafaza:

Madde 253 – Bu Kanuna göre defter tutmak mecburiyetinde olanlar, tuttıkları defterlerle üçüncü kısımda yazılı vesikaları, ilgili bulundukları yılı takibeden takvim yılından başlayarak beş yıl süre ile muhafaza etmeye mecburdurlar.

Defter tutma mecburiyetinde olmıyanların muhafaza ödevi:

Madde 254 – Bu kanuna göre defter tutmak mecburiyetinde olmıyanlar, 232, 234 ve 235 inci maddeler mucibince almaya mecbur oldukları fatura ve gider pusulası ve müstahsil makbuzlarını tarih sırası ile tanzim tarihlerini takip eden takvim yılından başlayarak beş yıl süre ile muhafaza etmeye mecburdurlar.

Karnelerin muhafazası:

Madde 255 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/32 md.)

Mükellefler bu Kanuna göre aldıkları vergi karnelerini, işin devam ettiği, Gelir Vergisi Kanununa göre indirimlerle ilgili olanlar bu indirimlerden faydalandıkları sürece muhafaza ederler.

Defter ve belgelerle diğer kayıtların ibraz mecburiyeti ⁽²⁾

Madde 256 – (Değişik : 22/7/1998 - 4369/4 md.)

Geçen maddelerde yazılı gerçek ve tüzel kişiler ile mükerrer 257 nci madde ile getirilen zorunluluklara tabi olanlar, muhafaza etmek zorunda oldukları her türlü defter, belge ve karneler ile vermek zorunda bulundukları bilgilere ilişkin mikro fiş, mikro film, manyetik teyp, disket ve benzeri ortamlardaki kayıtlarını ve bu kayıtlara erişim veya kayıtları okunabilir hale getirmek için gerekli tüm bilgi ve şifreleri muhafaza süresi içerisinde yetkili makam ve memurların talebi üzerine ibraz ve inceleme için arz etmek zorundadırlar. Bu zorunluluk Maliye Bakanlığınca belirlenecek usule uygun olarak, tasdike konu hesap ve işlemlerin doğrulanması için gerekli kayıt ve belgelerle sınırlı olmak üzere, bu hesap ve işlemlere doğrudan ya da silsile yoluyla taraf olanlara, defter ve belgelerin tetkiki amacıyla yeminli mali müşavirler tarafından yapılan talepler için de geçerlidir.

Diğer ödevler:

Madde 257 – (Değişik birinci fıkra : 30/12/1980 - 2365/44 md.) Vergi inceleme ve kontrolleri ile gayrimenkullerin rayiç bedelinin tespiti sırasında, mükellefler aşağıda yazılı ödevleri yerine getirmeye mecburdurlar.

1. İncelemeye yetkili memura müessesenin durumuna göre, çalışma yeri göstermek ve resmi çalışma saatlerinde memurun müessesede çalışmasını sağlamak;

2. İnceleme ile ilgili her türlü izahatı vermek (Bu mecburiyet hem iş sahibine, hem de işletmede çalışan memurlara şamildir);

3. İncelemeye yetkili memurun, lüzumunda iş yerinin her tarafını gezip görmesini sağlamak;

(1) Bu fıkra da yer alan miktar, 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle değiştirilen Mükerrer 414 üncü maddesiyle “yüzbin”e yükseltilmiş, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No. ’lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktar ise, metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir.

(2) Madde başlığı, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanun ile metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

4. (Değişik : 23/6/1982 - 2686/33 md.) Bina ve arazinin rayiç bedelinin tespitinde değeri tespit edilecek bina ve araziye Emlak Vergisi Kanununun 31 nci maddesine göre Maliye Bakanlığınca yetkili kılınan memurlara gösterip gezdirmek, bu gibi gayrimenkullerin genel ahvaline, kullanılış tarzına ve kirada ise kiranın miktarına müteallik her türlü bilgileri vermek (Bu fıkra yazılı mecburiyetler kiracılara da şamildir);

5. (Ek : 30/12/1980 - 2365/44 md.) İşletmede 134 ncü madde gereğince envanter yapılması halinde araç, gereç ve personeliyle bu işlemlerin intacına gerekli yardım ve kolaylığı göstermek.

Yetki:

Mükerrer Madde 257 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/45 md.)

(Değişik birinci fıkra : 22/7/1998 - 4369/5 md.) Maliye Bakanlığı;

1. Mükellef ve meslek grupları itibarıyla muhasebe usul ve esaslarını tespit etmeye, bu Kanuna göre tutulmakta olan defter ve belgeler ile bunlara ilaveten tutulmasını veya düzenlenmesini uygun gördüğü defter ve belgelerin mahiyet, şekil ve ihtiva etmesi zorunlu bilgileri belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya; bedeli karşılığında basıp dağıtmaya veya üçüncü kişilere bastırıp dağıtmaya veya dağıttırmaya, bunların kayıtlarını tutturmaya, bu defter ve belgelere tasdik, muhafaza ve ibraz zorunluluğu getirmeye veya kaldırmaya, bu Kanuna göre tutulacak defter ve düzenlenecek belgelerin tutulması ve düzenlenmesi zorunluluğunu kaldırmaya,

2. Mükelleflere muameleleri ile ilgili tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etmeleri zorunluluğunu getirmeye ve bu zorunluluğun kapsamını ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslarını belirlemeye,⁽¹⁾

3. Tutulması ve düzenlenmesi zorunlu defter, kayıt ve belgelerin mikro film, mikro fiş veya elektronik bilgi ve kayıt araçlarıyla yapılması veya bu kayıt ortamlarında saklanması hususunda izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, bu şekilde tutulacak defter ve kayıtların kopyalarının Maliye Bakanlığında veya Muhafaza etmekle görevlendireceği kurumlarda saklanması zorunluluğu getirmeye, bu konuda uygulama usul ve esaslarını belirlemeye,

4. (Değişik: 16/7/2004-5228/8 md.) Bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgiler ile vergi beyannameleri ve bildirimlerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesi, beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracılığıyla gönderilmesi hususlarında izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim ve bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluğu beyanname, bildirim veya bilgi çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulatmaya, (Ek ibare: 3/7/2005 - 5398/23 md.) kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannameler üzerine düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameleri mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda tebliğ etmeye ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye,⁽²⁾

(1) 30/7/2003 tarihli ve 4962 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle, bu fıkra da yer alan "banka veya benzeri finans kurumlarınca" ibaresi, "banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu bendin sonuna, 3/7/2005 tarihli ve 5398 sayılı Kanunun 23 üncü maddesiyle "kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannameler üzerine düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameleri mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda tebliğ etmeye ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye," ibaresi eklenmiş ve metne işlenmiştir.

5. Vergi kanunlarının uygulanmasıyla ilgili olarak levha kullandırma ve asma zorunluluğu getirmeye ve kaldırmaya,

6. **(Ek: 3/7/2005 – 5398/23 md.; Değişik: 6/2/2014 – 6518/8 md.)** Vergi güvenliğini sağlamak amacıyla niteliklerini belirleyip onayladığı elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemleri kullandırmaya, bu cihaz ve sistemler vasıtasıyla bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin kullanılmasına ilişkin zorunluluk getirmeye, mükelleflere bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin verilmesinde, mükelleflerin Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine vadesi geçmiş borcu bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluluğu getirmeye, bu zorunluluk kapsamına girecek amme alacaklarını tür ve tutar itibarıyla tespit etmeye ve hangi hâllerde bu zorunluluğun aranılmayacağına, bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin basımı, dağıtımı ile sistemin kurulması ve işletilmesi hizmetlerinin, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi olmaksızın, süresi 5 yılı geçmemek üzere ve 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu (5 inci maddesinin beşinci fıkrası hariç) hükümleri çerçevesinde; yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişiler tarafından yerine getirilmesine, bu hizmetlerde ve yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerde bulunması gereken özellikleri, yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerin faaliyetlerinin yönlendirilmesi, izlenmesi, denetlenmesi, yetkilendirmenin sonlandırılması ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,

Yetkilidir.

(Değişik : 21/1/1983 - 2791/5 md.) Bu Kanuna göre düzenlenecek belgelerle bunlara ek olarak düzenlenecek belgelerin, üçüncü şahıslara basım ve dağıtım işlerinin yaptırılması ile ilgili şekil, şart, usul ve esaslar ve bunlara uyulmaması halinde uygulanacak cezai şartlar Maliye Bakanlığınca hazırlanacak ve Resmi Gazete'de yayınlanacak yönetmelikle belirlenir.

(Ek : 24/6/1994 - 4008/7 md.) Maliye Bakanlığı, birinci fıkrada yazılı belge tasdik işlemini; noterlere, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlara veya uygun göreceği diğer mercilere yaptırmaya, ticari kazançları (basit usulde) tespit edilen gelir vergisi mükelleflerine özel bir defter tutturmaya ve bu konulara ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. ⁽¹⁾

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/8 md.) Birinci fıkranın (4) numaralı bendi uyarınca Maliye Bakanlığının beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususunda izin vermesi veya zorunluluk getirmesi halinde, (mükellef veya vergi sorumlusu ile gönderme işini yapacak kişiler arasında özel sözleşme düzenlenmek kaydıyla) elektronik ortamda gönderilen beyanname ve bildirimler, mükellef veya vergi sorumlusu tarafından verilmiş addolunur.

(Ek fıkra: 3/7/2005 – 5398/23 md.) Kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannamelerin elektronik ortamda gönderilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler mükellef, vergi sorumlusu veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilir. Bu ileti tahakkuk fişi ve/veya ihbarnamenin muhatabına tebliği yerine geçer.

(1) 22/7/1998 tarih ve 4369 Sayılı Kanunun 5 nci maddesi ile "götürü usulde" ibaresi metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

ÜÇÜNCÜ KİTAP
Değerleme
BİRİNCİ KISIM
İktisadi Kıymet Değerleri
BİRİNCİ BÖLÜM
Değerleme Esasları

Değerlemenin tanımı:

Madde 258 – Değerleme, vergi matrahlarının hesaplanmasıyla ilgili iktisadi kıymetlerin takdir ve tesbitidir.

Değerleme günü:

Madde 259 – Değerlemede, iktisadi kıymetlerin vergi kanunlarında gösterilen gün ve zamanlarda haiz oldukları kıymetler esas tutulur.

Değerlemede esas:

Madde 260 – Değerlemede, iktisadi kıymetlerden her biri tek başına nazara alınır. Teamülen aynı cinsten sayılan malları ve düşük kıymetli müteferik eşyayı toplu olarak değerlemek caizdir.

Değerleme ölçüleri:

Madde 261 – Değerleme, iktisadi kıymetin nevi ve mahiyetine göre, aşağıdaki ölçülerden biri ile yapılır:

1. Maliyet bedeli;
2. Borsa rayici;
3. Tasarruf değeri;
4. Mukayyet değer;
5. İtibari değer;
6. Vergi değeri;
7. **(Ek : 30/12/1980 - 2365/46 md.)** Rayiç bedel,
8. Emsal bedeli ve ücreti. ⁽¹⁾

Maliyet bedeli:

Madde 262 – Maliyet bedeli, iktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi veyahut değerinin artırılması münasebetiyle yapılan ödemelerle bunlara müteferri bilümun giderlerin toplamını ifade eder.

Borsa rayici:

Madde 263 – Borsa rayici, gerek menkul kıymetler ve kambiyo borsasına, gerekse ticaret borsalarına kayıtlı olan iktisadi kıymetlerin değerlemeden evvelki son muamele gününde borsadaki muamelelerinin ortalama değerlerini ifade eder.

Normal temevvüçler dışında fiyatlarda bariz kararsızlıklar görülen hallerde, son muamele günü yerine değerlemeye takaddüm eden 30 gün içindeki ortalama rayici esas olarak aldirmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Tasarruf değeri:

Madde 264 – Tasarruf değeri, bir iktisadi kıymetin değerlendirme gününde sahibi için arz ettiği gerçek değerdir.

Mukayyet değer:

Madde 265 – Mukayyet değer, bir iktisadi kıymetin muhasebe kayıtlarında gösterilen hesap değeridir.

İtibari değer:

Madde 266 – İtibari değer, her nevi senetlerle esham ve tahvillerin üzerinde yazılı olan değerlerdir.

Rayiç bedel:

Mükerrer Madde 266 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/47 md.)

Rayiç bedel, bir iktisadi kıymetin değerlendirme günündeki normal alım satım değeridir.

(1) Bentteki sıra numarası, 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi ile değiştirilmiştir.

Emsal bedeli ve emsal ücreti:

Madde 267 – Emsal bedeli, gerçek bedeli olmıyan, veya bilinmiyen veyahut doğru olarak tesbit edilemiyen bir malın, değerleme gününde satılması halinde emsaline nazaran haiz olacağı değerdir.

Emsal bedeli sıra ile, aşağıdaki esaslara göre tayin olunur:

Birinci sıra: (Ortalama fiyat esası) aynı cins ve nevideki mallardan sıra ile değerlemenin yapılacağı ayda veya bir evvelki veya bir daha evvelki aylarda satış yapılmışsa, emsal bedeli bu satışların miktar ve tutarına göre mükellef tarafından çıkarılacak olan "Ortalama satış fiyatı" ile hesaplanır. Bu esasın uygulanması için, aylık satış miktarının, emsal bedeli tayin olunacak her bir malın miktarına nazaran % 25 ten az olmaması şarttır.

İkinci sıra: (Maliyet bedeli esası) Emsal bedeli belli edilecek malın, maliyet bedeli bilinir veya çıkarılması mümkün olursa, bu takdirde mükellef bu maliyet bedeline, toptan satışlar için % 5, perakende satışlar için % 10 ilave etmek suretiyle emsal bedelini bizzat belli eder.

(Değişik : 23/6/1982 - 2686/35 md.) Üçüncü sıra: (Takdir esası) Yukarıda yazılı esaslara göre belli edilemeyen emsal bedelleri ilgililerin müracaatı üzerine takdir komisyonunca takdir yolu ile belli edilir. Takdirler, maliyet bedeli ve piyasa kıymetleri araştırılmak ve kullanılmış eşya için ayrıca yıpranma dereceleri nazara alınmak suretiyle yapılır. Takdir edilen bedellere mükelleflerin vergi mahkemesinde dava açma hakkı mahfuzdur. Ancak, dava açılması verginin tahakkuk ve tahsilini durdurmaz.

Emsal bedelinin mükellef tarafından bizzat hesaplandığı hallerde, bu hesaplara ait kayıt ve cetveller ispat edici kağıtlar olarak muhafaza edilir.

Yukarıdaki esaslara mukayyet olmaksızın kaza mercilerinin re'sen biçtikleri değerler ile zirai kazanç ölçülerini tesbit eden kararnamelede yer alan unsurlar emsal bedeli yerine geçer.

Ücretle yapılan imalatla ücretin gerçek miktarının bilinmemesi veya doğru olarak tayin edilememesi hallerinde tesbit edilecek emsal ücret de aynı esaslara göre tayin olunur.

Vergi değeri:

Madde 268 – (Değişik : 3/4/2002-4751/1 md.)

Vergi değeri, bina ve arazinin Emlâk Vergisi Kanununun 29 uncu maddesine göre tespit edilen değeridir.

İKİNCİ BÖLÜM

İktisadi İşletmelere Dahil Kıymetleri Değerleme

Gayrimenkuller:

Madde 269 – İktisadi işletmelere dahil bilümm gayrimenkuller maliyet bedelleri ile değerlenir.

Bu kanuna göre, aşağıda yazılı kıymetler gayrimenkuller gibi değerlenir:

1. Gayrimenkullerin mütemmim cüzüleri ve teferruatı;
2. Tesisat ve makinalar;
3. Gemiler ve diğer taşıtlar;
4. Gayrimaddi haklar.

Gayrimenkullerde maliyet bedeline giren giderler:

Madde 270 – Gayrimenkullerde, maliyet bedeline, satınalma bedelinden başka, aşağıda yazılı giderler girer:

1. Makina ve tesisatta gümrük vergileri, nakliye ve montaj giderleri;
2. Mevcut bir binanın satın alınarak yıkılmasından ve arsasının tesviyesinden mütevellit giderler.

(Değişik : 30/12/1980 - 2365/49 md.) Noter, mahkeme, kıymet takdiri, komisyon ve tellaliye giderleri ile Emlak Alım ve Özel Tüketim Vergilerini maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.⁽¹⁾

İnşa ve imal giderleri:

Madde 271 – İnşa edilen binalarda ve gemilerde, imal edilen makina ve tesisatta bunların inşa ve imal giderleri, satın alma bedeli yerine geçer.

Gayrimenkullerde veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarında maliyet bedelinin artması:⁽²⁾

Madde 272 – (Değişik: 3/7/2005 – 5398/24 md.)

Normal bakım, tamir ve temizleme giderleri dışında, gayrimenkulü veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarını genişletmek veya iktisadi kıymetini devamlı olarak artırmak maksadıyla yapılan giderler, gayrimenkulün veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının maliyet bedeline eklenir.

(Bir geminin iktisap tarihindeki süratini fazlaştırmak, yolcu ve eşya yükleme ve barındırma tertibatını genişletmek veya değiştirmek suretiyle iktisadi kıymetini devamlı olarak artıran giderlerle bir motorlu kara nakil vasıtasının kasa veya motorunun yenisi ile değiştirilmesi veya alımında mevcut olmayan yeni bir tertibatın eklenmesi için yapılan giderler maliyet bedeline eklenmesi gereken giderlerdendir.)

Gayrimenkuller kira ile tutulmuş ise veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının işletme hakkı verilmiş ise, kiracı veya işletme hakkına sahip tüzel kişi tarafından yapılan bir ve ikinci fıkralardaki giderler bunların özel maliyet bedeli olarak ayrıca değerlendirilir. Kiracının veya işletme hakkına sahip tüzel kişinin faaliyetini icra için vücuda getirdiği tesisata ait giderler de bu hükümdedir.

Gayrimenkuller veya elektrik üretim ve dağıtım varlıkları için yapılan giderler hem tamir, hem de kıymet artırma giderlerinden terekküp ettiği takdirde, mükellef bu giderlerden maliyet bedeline eklenecek kısmı ayrı göstermek mecburiyetindedir.

Demirbaş eşya:

Madde 273 – Alat, edevat, mefruşat ve demirbaş eşya maliyet bedeli ile değerlendirilir. Bunların maliyet bedeline giren giderler, satınalma bedelinden gayri komisyon ve nakliye giderleri gibi özel giderlerdir.

İmal edilen alat, edevat, mefruşat ve demirbaşlarda imal giderleri satınalma bedeli yerine geçer.

Emtia ⁽³⁾

Madde 274 – (Değişik : 17/12/2003-5024/1 md.)

Emtia, maliyet bedeliyle değerlendirilir. Emtianın maliyet bedeline nazaran değerlendirme günündeki satış bedelleri % 10 ve daha fazla bir düşüklük gösterdiği hallerde mükellef, maliyet bedeli yerine 267 nci maddenin ikinci sırasındaki usul hariç olmak üzere, emsal bedeli ölçüsünü tatbik edebilir. Bu hüküm 275 inci maddede yazılı mamuller için de uygulanabilir.

İmal edilen emtia:

Madde 275 – İmal edilen emtianın (Tam ve yarı mamul mallar) maliyet bedeli aşağıda yazılı unsurları ihtiva eder:

1. Mamulün vücuda getirilmesinde sarf olunan iptidai ve ham maddelerin bedeli;
2. Mamule isabet eden işçilik;
3. Genel imal giderlerinden mamule düşen hisse;
4. Genel idare giderlerinden mamule düşen hisse; (Bu hissenin mamulün maliyetine katılması ihtiyaridir.)

(1) Bu fıkra yer alan "Taahhüt Alım Vergilerini" ibaresi, 25/12/2003 tarihli ve 5035 sayılı Kanunun 48 inci maddesiyle "Özel Tüketim Vergilerini" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu maddenin başlığı "Gayrimenkullerde maliyet bedelinin artması" iken 3/7/2005 tarihli ve 5398 sayılı Kanunun 24 üncü maddesiyle metne işlendiği şekliyle değiştirilmiştir.

(3) Bu madde başlığı, 24/6/1994 tarih ve 4008 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

5. Ambalajlı olarak piyasaya arz edilmesi zaruri olan mamullerde ambalaj malzemesinin bedeli.

Mükellefler, imal ettikleri emtianın maliyet bedellerini yukarıki unsurları ihtiva etmek şartıyla diledikleri usulde tayin edebilirler.

(Üçüncü fıkra mülga: 30/12/1980 - 2365/51 md.)

Zirai mahsuller:

Madde 276 – Zirai mahsuller maliyet bedeli ile değerenir. Maliyet bedeli, zirai mahsullerin hususiyetlerine göre 275 inci maddede yazılı unsurlara mütenazır olarak Maliye Bakanlığınca tesbit edilecek esaslar dairesinde hesaplanır.

Hayvanlar:

Madde 277 – (Değişik : 19/2/1963 - 205/18 md.)

Zirai işletmelere dahil hayvanlar maliyet bedeli ile değerenir. Maliyet bedelinin tesbiti mümkün olmıyan ahvalde maliyet bedeli yerine emsal bedeli alınır. Bu hükmün tatbikında emsal bedeli, işletmenin bulunduğu mahal (Gezici hayvancılıkta kışlak) için zirai kazanç komisyonlarının tesbit edilmiş olan ortalama maliyet bedelidir.

Kıymeti düşen mallar:

Madde 278 – Yangın, deprem ve su basması gibi afetler yüzünden veyahut bozulmak, çürümek, kırılmak, çatlamak, paslanmak gibi haller neticesinde iktisadi kıymetlerinde önemli bir azalış vakı olan emtia ile maliyetlerinin hesaplanması mütat olmıyan hurdalar ve döküntüler, üstüğü, deşe ve ıskartalar emsal bedeli ile değerenir.

Menkul kıymetler:

Madde 279 – (Değişik : 22/7/1998 - 4369/6 md.)

Hisse senetleri ile fon portföyünün en az % 51'i Türkiye'de kurulmuş bulunan şirketlerin hisse senetlerinden oluşan yatırım fonu katılma belgeleri alış bedeliyle, bunlar dışında kalan her türlü menkul kıymet borsa rayici ile değerenir. Borsa rayici yoksa veya borsa rayicinin muvazaalı bir şekilde oluştuğı anlaşılırsa değermeye esas bedel, menkul kıymetin alış bedeline vadesinde elde edilecek gelirin (kur farkları dahil) iktisap tarihinden değermeye gününe kadar geçen süreye isabet eden kısmının eklenmesi suretiyle hesaplanır. Ancak, borsa rayici bulunmayan, getirisi ihraç edenin kar ve zararına bağılı olarak doğan ve değermeye günü itibariyle hesaplanması mümkün olmayan menkul kıymetler, alış bedeli ile değerenir.

Yabancı paralar: ⁽¹⁾

Madde 280 – (Değişik birinci fıkra : 26/6/1964 - 485/7 md.) Yabancı paralar borsa rayici ile değerenir. Borsa rayicinin takarrüründe muvazaa olduğu anlaşılırsa bu rayiç yerine alış bedeli esas alınır.

Yabancı paranın borsada rayici yoksa, değermeye uygulanacak kur Maliye Bakanlığınca tesbit olunur.

(Değişik : 22/7/1998 - 4369/7 md.) Bu madde hükmü yabancı para ile olan senetli veya senetsiz alacaklar ve borçlar hakkında da caridir. Bunlardan vadesi gelmemiş senede bağılı alacak ve borçlar, bu Kanunun 281 ve 285 inci maddeleri uyarınca değermeye günü kıymetine irca edilebilir. Ancak senette faiz oranının yazılı olmadığı durumlarda değermeye gününde geçerli olan Londra Bankalar Arası Faiz Oranı (LİBOR) esas alınır.

(Ek fıkra: 22/7/1998 - 4369/7 md. ; Mülga : 17/12/2003-5024/9 md.)

(1) Bu maddede yer alan kur tespiti ile ilgili olarak, 31/1/2015 tarihli ve 29253 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının (Sıra No: 445) numaralı Tebliğine bakınız.

Alacaklar:

Madde 281 – Alacaklar mukayyet değerleriyle değeri. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit alacaklar değerleme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır. ⁽¹⁾

Vadesi gelmemiş olan senede bağlı alacaklar değerleme gününün kıymetine irca olunabilir. Bu takdirde, senette faiz nispeti açıklanmış ise bu nispet, açıklanmamışsa Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddi uygulanır.

Bankalar ve bankerler ile sigorta şirketleri alacaklarını ya Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddi veya muamelelerinde uyguladıkları faiz haddi ile, değerleme günü kıymetine irca ederler.

İlk tesis ve taazzuv giderleri ve peştemallıklar:

Madde 282 – Kurumlarda aktifleştirilen ilk tesis ve taazzuv giderleri mukayyet değeri ile değeri.

Bu değer, ilk tesis ve taazzuv için yapılan giderlerden fazla olamaz.

Kurumun tesis olunması veya yeni bir şubenin açılması veyahut da işlerin devamlı bir surette genişletilmesi için yapılan ve karşılığında maddi bir kıymet iktisap olunmayan giderler bu cümledir.

İlk tesis ve taazzuv giderlerinin aktifleştirilmesi ihtiyaridir.

Gerçek veya tüzel kişilerde peştemallıklar da mukayyet değerleriyle değeri.

Aktif geçici hesap kıymetleri:

Madde 283 – Gelecek bir hesap dönemine ait olarak peşin ödenen giderler ile cari hesap dönemine ait olup da henüz tahsil edilmemiş olan hasılat, mukayyet değerleri üzerinden aktifleştirilmek suretiyle değeri.

Zirai işletmelerde henüz idrak edilmemiş olan mahsuller için yapılan giderler (Hazırlık işleri giderleri gibi) de bu madde hükmüne göre aktifleştirilerek değeri.

Kasa mevcudu:

Madde 284 – Kasa mevcutları itibari kıymetleriyle değeri; yabancı paralar hakkında 280 inci madde hükmü uygulanır.

Borçlar:

Madde 285 – Borçlar mukayyet değerleriyle değeri. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit borçlar değerleme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır. ⁽²⁾

Vadesi gelmemiş olan senede bağlı borçlar değerleme günü kıymetine irca olunabilir. Bu takdirde senette faiz nispeti açıklanmışsa bu nispet, açıklanmamışsa Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddinde bir faiz uygulanır.

Banka ve bankerler ile sigorta şirketleri borçlarını, Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddi veya muamelelerinde uyguladıkları faiz haddiyle, değerleme günü kıymetine irca ederler.

(1) “Alacaklar mukayyet değerleriyle değeri.” şeklindeki bu fıkra; 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesindeki (213 sayılı Kanunun “b) Alacaklar mukayyet değerleriyle değeri.” ibaresi, “Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit alacaklar değerleme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır.” şeklinde değiştirilmiştir.) hükümlerine istinaden metinde yer aldığı şekilde değiştirilmiştir.

(2) “Borçlar mukayyet değerleriyle değeri.” şeklindeki bu fıkra; 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesindeki (213 sayılı Kanunun;... ”c) 285 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Borçlar mukayyet değerleriyle değeri.” ibaresi “Borçlar mukayyet değerleriyle değeri. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit borçlar değerleme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır.” ... şeklinde değiştirilmiştir.) hükümlerine istinaden metinde yer aldığı şekilde değiştirilmiştir.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/22 md.) Alacak senetlerini değerleme gününün kıymetine irca eden mükellefler, borç senetlerini de aynı şekilde işleme tabi tutmak zorundadırlar.

Tahviller:

Madde 286 – Eshamlı şirketlerle iktisadi kamu müesseseleri çıkardıkları tahvilleri itibari değerleriyle değerlemeye mecburdurlar.

Pasif geçici hesap kıymetleri:

Madde 287 – Gelecek hesap dönemlerine ait olarak peşin tahsil olunan hasılat ile cari hesap dönemine ait olup henüz ödenmemiş olan giderler mukayyet değerleri üzerinden pasifleştirilmek suretiyle değerlenir.

Karşılıklar:

Madde 288 – Hasıl olan veya husul beklenen fakat miktarı katiyetle kestirilemiyen ve teşebbüs için bir borç mahiyetini arz eden belli bazı zararları karşılamak maksadiyle hesaben ayrılan meblağlara karşılık denir.

Karşılıklar mukayyet değerleriyle pasifleştirilmek suretiyle değerlenir.

Amortisman kayıtları hakkındaki özel hükümler mahfuzdur.

Özel haller:

Madde 289 – Bu bölümde yazılı olmıyan veyahut yazılı olup da kendi ölçüleriyle değerlenmesine imkan bulunmıyan iktisadi kıymetlerden bina ve arazi vergi değeriyle, diğerleri, varsa borsa rayici, yoksa mukayyet değerleri, o da yoksa emsal bedeliyle değerlenir.

Serbest meslek erbabının tesisleri:

Madde 290 – Serbest meslek erbabının amortismanına tabi tuttıkları tesisat, mefruşat, demirbaş eşyalarını değerlemede de bu bölümün hükümleri uygulanır.

Finansal kiralama işlemlerinde değerleme:

Mükerrer Madde 290- (Ek: 9/4/2003-4842/25 md.)

1. Finansal kiralama işlemlerinde, finansal kiralamaya konu olan iktisadi kıymet ile sözleşmeden doğan hak, borç ve alacakların değerlemesi aşağıdaki esaslara göre yapılır.

Kiracı tarafından finansal kiralama işlemine konu iktisadi kıymeti kullanma hakkı ve sözleşmeden doğan borç, kiralama konusu iktisadi kıymetin rayiç bedeli veya sözleşmeye göre yapılacak kira ödemelerinin bugünkü değerinden düşük olanı ile değerlenir.

Kiralayan tarafından sözleşmeden doğan alacak, kiralama süresi boyunca yapılacak kira ödemelerinin toplam tutarı, kiralama konusu iktisadi kıymet ise, bu iktisadi kıymetin net bilanço aktif değerinden kira ödemelerinin bugünkü değerinin düşülmesi sonucu bulunan tutar ile değerlenir. İktisadi kıymetin net bilanço aktif değerinden kira ödemelerinin bugünkü değerinin düşülmesi sonucu bulunan tutarın sıfır veya negatif olması halinde, iktisadi kıymet iz bedeliyle değerlenir ve aradaki fark iktisadi kıymetin elden çıkarılmasından elde edilen kazançlar gibi işleme tâbi tutulur.

Kiralayan tarafından aktifleştirilen alacak tutarı ile kira ödemelerinin bugünkü değeri arasındaki fark, gelecek dönemlere ait faiz geliri olarak pasifleştirilmek suretiyle değerlenir.

Kiralayanın finansal kiralamaya konu iktisadi kıymetin üretimini veya alım satımını yapması halinde, iktisadi kıymetin net bilanço aktif değeri olarak rayiç bedeli dikkate alınır. Rayiç bedel ile maliyet bedeli arasındaki fark, normal bir satış işleminden elde edilen kâr veya zarar olarak işleme tâbi tutulur.

2. Kiracı tarafından aktifleştirilen finansal kiralamaya konu iktisadi kıymeti kullanma hakkı, bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesi ve üçüncü kitabının üçüncü kısmının birinci bölümünde kiralama konusu iktisadi kıymet için belirlenmiş esaslar çerçevesinde yeniden değerlemeye ve amortismanına tâbi tutulur.

Kiralayan tarafından, finansal kiralamaya konu iktisadî kıymetin bu maddenin (1) numaralı fıkrasının üçüncü paragrafına göre belirlenen değeri üzerinden amortisman ayrılmaya devam olunur.

Bu madde kapsamında değerlendirilen borç ve alacak tutarları reeskonta tâbi tutulmaz.

Kiracı tarafından finansal kiralama sözleşmesine göre yapılan kira ödemeleri, borç anapara ödemesi ve faiz gideri olarak ayrıştırılır. Ayrıştırma işlemi, her bir dönem sonunda kalan borç tutarına sabit bir dönemsel faiz oranı uygulanmasını sağlayacak şekilde yapılır.

Kiralayan tarafından gelecek dönemlere ait faiz gelirleri, kiralanan iktisadî kıymetin finansal kiralama sözleşmesinin yapıldığı tarihteki rayiç bedelinden, her bir dönem sonunda anapara geri ödemelerinin düşülmesi sonucu kalan tutar üzerinden sabit bir dönemsel faiz oranı yaratacak şekilde hesaplanması suretiyle tahakkuk ettirilir.

3. Bu maddenin uygulamasında aşağıda yer alan tanımlar dikkate alınır.

Finansal Kiralama: Kira süresi sonunda mülkiyet hakkının kiracıya devredilip devredilmediğine bakılmaksızın, bir iktisadî kıymetin mülkiyetine sahip olmaktan kaynaklanan tüm riskler ile yararların kiracıya bırakılması sonucunu doğuran kiralamalardır.

Kiralama işlemi: iktisadî kıymetin mülkiyetinin kira süresi sonunda kiracıya devredilmesi, kiracıya kira süresi sonunda iktisadî kıymeti rayiç bedelinden düşük bir bedelle satın alma hakkı tanınması, kiralama süresinin iktisadî kıymetin ekonomik ömrünün % 80'inden daha büyük bir bölümünü kapsaması veya sözleşmeye göre yapılacak kira ödemelerinin bugünkü değerlerinin toplamının iktisadî kıymetin rayiç bedelinin % 90'ından daha büyük bir değeri oluşturması hallerinden herhangi birinin varlığı durumunda kiralama işlemi finansal kiralama kabul edilir.

Doğal kaynakların araştırılması veya kullanılmasına yönelik kiralama sözleşmeleri ile sinema filmleri, video kayıtları, patentler, kopyalama hakları gibi kıymetlerle ilgili lisans sözleşmeleri bu madde kapsamında değerlendirilmez.

Arazi, arsa ve binalarla ilgili kiralama sözleşmeleri, sadece, sözleşmede kira süresi sonunda mülkiyet hakkının kiracıya devri öngörülmüşse veya kiracıya kira süresi sonunda kiralama konusu gayrimenkulu düşük bir bedelle satın alma hakkı tanınmışsa bu madde kapsamında değerlendirilir.

Kira Ödemeleri: Sözleşmeye göre, kira süresi boyunca yapılması gereken kira ödemeleridir. Kira süresi sonunda, kiralama konusu iktisadî kıymetin kalan değerine ilişkin bir taahhüt olması halinde bu değer de kira ödemesi kabul edilir.

Kira süresi sonunda kiracıya düşük bir bedelle iktisadî kıymeti satın alma hakkı tanındığı ve sözleşme tarihinde bu hakkın kullanılma olasılığının yüksek olduğu durumda kira ödemeleri kira süresi boyunca yapılan kira ödemeleri ile satın alma hakkının kullanılması durumunda ödenmesi gereken bedelin toplamıdır.

Kira Ödemelerinin Bugünkü Değeri: Kira ödemelerinin, sözleşme tarihinde, kiralamada kullanılan faiz oranının dikkate alınması suretiyle hesaplanan bugünkü değerlerinin toplamıdır.

Kiralamada kullanılan faiz oranı tespit edilemiyorsa, kiracının kiralamaya konu iktisadî kıymeti satın almak için aynı vade ile alması gereken borç için katlanacağı faiz oranı kullanılır.

Kiralamada Kullanılan Faiz Oranı: Kira ödemeleri ile garanti edilmemiş kalan değer toplamının bugünkü değerini, kiralamaya konu iktisadî kıymetin rayiç bedeline eşitleyen iskonto oranıdır.

4. Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulamasına yönelik usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Servetleri Değerleme

Esaslar:

Madde 291 – Bir vergiye matrah olan servetin veya servet unsurlarının değerlendirilmesinde bu bölümde yazılı esaslar cari olur.

Veraset ve intikal Vergisi Kanununun tatbikında yabancı memleketlerde bulunan malların o memlekette cari usul ve esaslara göre tayin ve tesbit olunacak değerleri aynen nazara alınır.

Ticari sermaye:

Madde 292 – Vergilendirilecek bir servete dahil ticari sermayenin unsurlarından bulunan emtia, gemiler ve taşıtlar, tesisat ve makineler, demirbaş eşya ve diğer menkul mallar, emsal bedelleri ile değerlendirilir.

Menkul mallar ve gemiler:

Madde 293 – Ticari sermayeye dahil olmıyan ev eşyası, mücevherat sanateserleri gibi menkul mallar ve gemiler emsal bedelleri ile değerlendirilir.

Esham, tahvilat ve yabancı paralar:

Madde 294 – (Değişik : 26/6/1964 - 485/8 md.)

Ticari sermayeye dahil olsun olmasın bütün esham ve tahvilat borsa rayici ile borsada kayıtlı olmıyan esham ve tahvilat, emsal bedelleri ile değerlendirilir. Borsa rayicinin takarrüründe muvazaa olduğu anlaşılırsa bu rayiç yerine emsal bedeli esas olur.

Ticari sermayeye dahil olsun olmasın yabancı paraların ve yabancı paralar üzerinden tanzim edilmiş alacak ve borç senetlerinin değerlendirilmesinde ikinci bölümün hükümleri uygulanır.

Alacak ve borçlar:

Madde 295 – Ticari sermayeye dahil olsun veya olmasın senetli ve senetsiz bütün alacak ve borçlar ikinci bölümdeki hükümlere göre değerlendirilir.

Haklar:

Madde 296 – Tescile tabi bilümm hakların değeri, tesisleri sırasında Tapu siciline kaydedilen bedeldir.

Tapu sicilinde bedeli gösterilmıyen haklarla birinci fıkranın dışında kalan bilümm haklar (Sınai ve edebi mülkiyet hakları ile imtiyazlar dahil) emsal bedelleriyle değerlendirilir.

Veraset yoluyla veya sair suretle ivazsız ve bedelsiz bir tarzda intikal eden intifa hakları aşağıdaki şekilde değerlendirilir:

1. İntifa hakkı sahibinin yaşı intikal tarihinde yirmiye doldurmamış olduğu takdirde gayrimenkulün emsal bedelinin onda yedisi intifa hakkının ve onda üçü çıplak mülkiyet hakkının değeri sayılır.
2. İntifa hakkı sahibinin yaşı intikal tarihinde yirmiye aşkın olduğu takdirde yukarıki bendde yazılı nispet, her tam on yıllık bir devre için çıplak mülkiyet hakkı onda bir artırılmak ve intifa hakkı onda bir indirilmek suretiyle değer tayin olunur.
3. İntifa hakkı sahibinin yaşı intikal tarihinde yetmiş aşkın ise gayrimenkulün emsal bedelinin onda biri intifa hakkının ve onda dokuzu çıplak mülkiyet hakkının değeri sayılır.

4. Sabit bir süre için tayin edilmiş olan intifa hakkının değeri yaş kaydı nazara alınmaksızın sürenin her tam on yılı için gayrimenkul emsal bedelinin onda ikisi olarak hesaplanır.

5. Ömür boyunca aylık gelir şeklinde vakı ivazsız intikallerde bu gelirin ödeneceği azami süreye göre balığ olacağı miktar bulunarak intifa hakkı sahibinin ödemenin başladığı tarihteki yaşı elliyi aşmış ise elliden yukarı her yaş yılı için yirmide biri indirilmek suretiyle değeri tayin olunur. Ancak ömür boyunca aylık gelir, muayyen bir sermaye ödenerek tasfiye edilmiş ise bu sermaye aynen değer olarak kabul edilir.

6. Hayat kaydiyle ödenen rant şeklinde vakı ivazsız intikallerde intifa hakkı sahibinin yaşı ödemenin başladığı tarihte kırkı aşmamış ise rantın bir yıllık tutarının yirmi katı değeri sayılır. İntifa hakkı sahibinin yaşı, ödemenin başladığı tarihte kırkı aşmış ise kırktan yukarı her tam on yıllık bir devre için yirmi katın dörtte biri indirilmek suretiyle rantın değeri takdir olunur. İntifa hakkı sahibinin yaşı, ödemenin başladığı tarihte yetmiş aşmış ise rantın değeri bir yıllık tutarıdır.

Bina ve arazi:

Madde 297 – (Değişik : 29/7/1970 - 1318/92 md.)

Ticari sermayeye dahil olsun olmasın bilümm binalarla arazi vergi değeri ile değeri.

(İkinci ve üçüncü fıkralar mülga : 30/12/1980 - 2365/52 md.)

Yetki:

Madde 298 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/36 md.)

Bu bölümde yazılı emsal bedelleri ile alacak ve borçların değerleri 72 nci maddede yazılı Takdir Komisyonu tarafından tespit edilir.

Enflasyon düzeltmesi ve yeniden değerlendirme oranı⁽¹⁾

Mükerrer Madde 298- (19/2/1963 tarih ve 205 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi ile eklenen ve 4/12/1984 tarih ve 3094 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile değiştirilmiş olan geçici 11 inci madde hükmü olup, 25/3/1987 tarih ve 3332 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile madde numarası değiştirilmiştir.)

(Değişik: 17/12/2003-5024/2 md.)

A) Malî tablolarda yer alan parasal olmayan kıymetler aşağıdaki hükümlere göre enflasyon düzeltmesine tâbi tutulur.

1. Kazançlarını bilanço esasına göre tespit eden gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri fiyat endeksindeki artışın, içinde bulunulan dönem dahil son üç hesap döneminde %100'den ve içinde bulunulan hesap döneminde % 10'dan fazla olması halinde malî tablolarını enflasyon düzeltmesine tâbi tutarlar. Enflasyon düzeltmesi uygulaması, her iki şartın birlikte gerçekleşmemesi halinde sona erer.

Kapsama giren mükellefler, geçici vergi dönemlerinin sonu itibarıyla malî tabloları düzenlemek ve enflasyon düzeltmesi yapmak zorundadırlar. Geçici vergi dönemlerinde yukarıda belirtilen oranların tespitinde, son üç hesap dönemi yerine üçer aylık dönemlerin son ayı dahil önceki otuzaltı ay ve içinde bulunulan hesap dönemi yerine son oniki ay dikkate alınır. Bir hesap dönemi içindeki geçici vergi dönemlerinin herhangi birinde düzeltme yapılması halinde takip eden geçici vergi dönemlerinde ve içinde bulunulan hesap dönemi sonunda da düzeltme yapılır.

Bakanlar Kurulu; bu maddede yer alan % 100 oranını % 35'e kadar indirmeye veya tekrar kanunî seviyesine kadar yükseltmeye, % 10 oranını ise % 25'e kadar çıkarmaya veya tekrar kanunî seviyesine kadar indirmeye yetkilidir.

(1) Bu madde başlığı “Yeniden değerlendirme:” iken, 17/12/2003 tarihli ve 5024 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle “Enflasyon düzeltmesi ve yeniden değerlendirme oranı” olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

2. Bu maddenin uygulanmasında;
- a) Parasal olmayan kıymetler; parasal kıymetler dışındaki kıymetleri,
- b) Parasal kıymetler; Türk Lirasının değerindeki değişimler karşısında nominal değerleri aynı kaldığı halde satın alma güçleri fiyat hareketlerine göre ters yönde değişen kıymetleri (Yabancı paralar da parasal kıymet olarak dikkate alınır.),
- c) Enflasyon düzeltmesi; parasal olmayan kıymetlerin enflasyon düzeltmesinde dikkate alınacak tutarlarının düzeltme katsayısı ile çarpılması suretiyle, malî tablonun ait olduğu tarihteki satın alma gücü cinsinden hesaplanmasını,
- d) Düzeltme katsayısı; malî tabloların ait olduğu aya ilişkin fiyat endeksinin, düzeltmeye esas alınan tarihi içeren aya ait fiyat endeksinin bölünmesiyle elde edilen katsayıyı,
- e) Ortalama düzeltme katsayısı; malî tabloların ait olduğu aya ilişkin fiyat endeksinin, bu endeks ile bir önceki dönemin sonundaki fiyat endeksi toplamının ikiye bölünmesi sonucu bulunan endekse bölünmesiyle elde edilen katsayıyı,
- f) **(Değişik: 30/3/2006 – 5479/11 md.)** Fiyat endeksi (ÜFE); Türkiye İstatistik Kurumunca Türkiye geneli için hesaplanan Üretici Fiyatları Genel Endeksini,
- g) Reel olmayan finansman maliyeti; her türlü borçlanmada, borç tutarlarına (yabancı para üzerinden borçlanmalarda borcun alındığı tarihteki Türk Lirası karşılıklarına), borcun kullanıldığı döneme ait TEFE artış oranının uygulanması suretiyle hesaplanan tutarı, ⁽¹⁾
- h) Toplulaştırılmış yöntemler;
- aa) Basit ortalama yöntemi; gelir tablosu kalemleri ile stokların düzeltmede esas alınacak tarihlere bağlı kalınmaksızın dönem ortalama düzeltme katsayısı ile çarpılması suretiyle enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmasını,
- ab) Hareketli ağırlıklı ortalama yöntemi; dönem sonu stok ve dönem içinde satılan mal maliyetinin enflasyon düzeltmesine esas alınacak tutarlarının hareketli ağırlıklı ortalama düzeltme katsayısı ile çarpılması suretiyle enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmasını (Bir önceki döneme ait düzeltilmiş satılan mal maliyeti enflasyon düzeltmesi yapılan dönemin sonuna taşıma katsayısı uygulanarak taşınır. Bu hesaplamalarda amortisman ve reel finansman giderleri, endekslenmeden dikkate alınır.),
- i) Hareketli ağırlıklı ortalama düzeltme katsayısı; enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmuş dönem başı stoğun ilgili dönemin sonuna taşınmış değeri ile dönem içi alış ve giderlerin enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmuş değerleri toplamının, dönem başı stok ile dönem içi alış ve giderlerin enflasyon düzeltmesine esas alınacak tutarlarının toplamına bölünmesi ile bulunan katsayıyı,
- j) Taşıma; malî tablolardaki parasal ve parasal olmayan tutarların, taşıma katsayısı kullanılarak ilgili dönemin sonundaki yeni değerlerinin hesaplanması işlemini,
- k) Taşıma katsayısı; malî tabloların ait olduğu aya ilişkin fiyat endeksinin, bir önceki dönemin sonundaki (yıl içinde işe başlayanlarda, işe başlanılan aya ilişkin) fiyat endeksinin bölünmesiyle elde edilen katsayıyı,
- l) Enflasyon fark hesapları; parasal olmayan kıymetlerin düzeltme işlemi sonrası değeri ile düzeltme öncesi değeri arasındaki farklarının kaydedildiği hesapları,
- m) Enflasyon düzeltme hesabı; parasal olmayan kıymetlerin düzeltilmesi sonucu oluşan farkların kaydedildiği hesabı (Bu hesap enflasyon fark hesapları ile karşılıklı olarak çalışır. Parasal olmayan aktif kıymetlerin enflasyon düzeltmesine tâbi tutulması sonucu oluşan farklar bu hesabın alacağına, parasal olmayan pasif kıymetlerin enflasyon düzeltmesine tâbi tutulması sonucu oluşan farklar ise borcuna kaydedilir. Enflasyon düzeltme hesabının bakiyesi gelir tablosuna aktarılacak suretiyle kapatılır.),
- n) Net parasal pozisyon; parasal varlıklarla parasal yükümlülükler arasındaki farkı, ifade eder.

(1) Bu alt bentte yer alan “düzeltme tarihindeki” ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 9 uncu maddesiyle “borcun alındığı tarihteki” olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

3. Düzeltme işleminde aşağıdaki tarihler esas alınır:

a) Alış bedeli ile değerlendirilen menkul kıymetlerle malî duran varlıklar için; satın alma tarihi.

b) İlk madde ve malzeme, ticari mallar, yarı mamul ve mamul stokların maliyetine dahil edilen unsurlar, yıllara sarf inşaat ve onarım işlerinde maliyeti oluşturan unsurlar, gelecek aylara ve yıllara ait giderler, maddî duran varlıklar ve bu varlıkları oluşturan unsurlar, maddî olmayan duran varlıklar ve bu varlıkları oluşturan unsurlar, özel tükenmeye tâbi varlıklar ve bu varlıkları oluşturan unsurlar, yıllara sarf inşaat ve onarım hakedişleri, haklar ve şerefiyeler için; defterlere kayıt tarihi (Bunlara mahsuben verilen veya alınan parasal olmayan avanslar, ödeme veya tahsil tarihinden mahsup tarihine kadar düzeltilir.).

c) Parasal olmayan alınan depozito ve teminatlar ile avanslar, nakit olarak ödenmiş sermaye, hisse senetleri ihraç primleri, hisse senedi iptal kârları için; tahsil tarihi.

d) Parasal olmayan verilen depozito ve teminatlar ile avanslar için; ödeme tarihi.

e) Aynî sermaye olarak konulan kıymetler için; mülkiyetin intikal ettiği tarih.

f) Kâr yedekleri, geçmiş yıl kârları ve net dönem kârının sermayeye ilave edilmesi dolayısıyla artırılan sermaye için; tescil tarihi.

g) Nakdî sermaye karşılığı alınan hisse senetleri için; ödeme tarihi, aynî sermaye karşılığı alınan hisse senetleri için; sermaye olarak konulan kıymetlerin mülkiyetinin intikal ettiği tarih, temettü karşılığı alınan hisse senetleri için; iştirak edilen şirket sermayesinin tescil tarihi.

h) Parasal olmayan karşılıklar için; ilgili olduğu kıymetin düzeltmeye esas tarihi.

4. Düzeltme işleminde bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen tutarlar esas alınır. Ancak stokların, satılan malın ve maddî duran varlıkların maliyet bedeline ve malî duran varlıkların alış bedeline intikal ettirilen reel olmayan finansman maliyetleri düşüldükten sonra bulunan tutarlar düzeltmeye tâbi tutulur. Toplaştırılmış yöntemlerle düzeltmeye tâbi tutulan kıymetlerin alış veya maliyet bedeline intikal ettirilen reel olmayan finansman maliyetlerinin düşülmesi ihtiyarîdir.

Mükellefler; reel olmayan finansman maliyetini, toplam finansman maliyetlerine, ilgili döneme ait TEFE artış oranının dönem ortalama ticari kredi faiz oranına bölünmesi suretiyle belirlenen oranı uygulayarak da tespit edebilirler. Ancak bu yöntemi seçen mükellefler seçtikleri yöntemden bu seçimi yaptıkları hesap dönemi dahil üçüncü hesap döneminin sonuna kadar dönemezler.

Belgelerde ayrıca gösterilen vade farklarının reel olmayan kısımları ile üç aydan fazla vadeli olan ve vade farkı düzenlenen belge üzerinde ayrıca gösterilmeyen işlemlerde alacak ve borç senetlerinin reeskont işlemine tâbi tutulmasında esas alınan Merkez Bankasıncı uygulanan faiz oranı kullanılarak hesaplanan vade farkı tutarının reel olmayan kısımları bu madde hükümlerine tâbi tutulur.

(Mülga son fıkra:16/7/2004-5228/60 md.)

5. Mükellefler düzeltme işleminde Maliye Bakanlığınca belirlenen toplulaştırılmış yöntemleri uygulayabilirler. Ancak toplulaştırılmış yöntemlerden birini seçen mükellefler seçtikleri yöntemden, bu seçimi yaptıkları hesap dönemi dahil üçüncü hesap döneminin sonuna kadar dönemezler.

Enflasyon düzeltmeleri, ilgili kıymetlere ait fark hesaplarına ve enflasyon düzeltme hesabına kaydedilir.

Yıllara sarf inşaat ve onarma işlerine ait maliyet ve hakedişlere ilişkin düzeltmeler, enflasyon düzeltme hesabı yerine yıllara sarf inşaat enflasyon düzeltme hesabına kaydedilir. Bu hesap işin bitiminde kâr/zarar hesabına intikal ettirilir.

Düzeltilme sonucu bulunan tutarlar, izleyen dönemde enflasyon düzeltmesi yapıp yapılmadığına bakılmaksızın, izleyen dönemin başlangıç değerleri olarak dikkate alınır.

Pasif kalemlere ait enflasyon fark hesapları, herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, bu işlemlerin yapıldığı dönemlerin kazancı ile ilişkilendirilmeksizin, bu dönemde vergiye tâbi tutulur. **(Değişik ikinci cümle : 16/7/2004-5228/9 md.)** Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kâr dağıtımı sayılmaz.

Enflasyon düzeltmesine tâbi tutulan değerlerin elden çıkarılması halinde, bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farkları maliyet addolunur.

Matrahın tespitinde, kanunen kabul edilmeyen giderler, istisnalar ve geçmiş yıl malî zararları enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmuş tutarları ile dikkate alınır.

6. Amortismanlar ve itfa payları, düzeltilmiş değerler üzerinden hesaplanır.

Kazançlarını işletme hesabı esasına göre tespit eden mükellefler ile serbest meslek erbabı da amortismanla tâbi iktisadi kıymetlerini bu maddede belirtilen hükümlere göre düzeltilmiş tutarları üzerinden amortismanla tâbi tutabilirler.

7. Enflasyon düzeltmesi uygulanmayan bir hesap döneminden sonra enflasyon düzeltme şartlarının yeniden oluşması halinde; enflasyon düzeltmesi yapılan en son dönemden başlamak üzere enflasyon düzeltmesi yapılır. Bu şekilde belirlenen geçmiş yıl kârı vergiye tâbi tutulmaz, geçmiş yıl zararı zarar olarak kabul edilmez. Ancak, matrahın tespitinde geçmiş yıl malî zararları mukayyet değerleri ile dikkate alınır. Birikmiş amortismanlar, ait oldukları kıymetin bilanço tarihindeki değerinde düzeltme sonrasında ortaya çıkan artış oranı dikkate alınarak düzeltilir.

Bu işlemlerden doğan pasif kalemlere ait fark hesapları için (5) numaralı bendin beşinci paragraf hükmü uygulanır.

8. Maliye Bakanlığı;

a) Mükellef veya meslek grupları ya da mükelleflerin aktif toplamı veya ciroları itibarıyla; enflasyon düzeltmesinde toplulaştırılmış yöntemler kullanılmasına izin vermeye, toplulaştırılmış yöntem uygulanabilecek kalemleri belirlemeye,

b) Mükellef veya meslek grupları ya da mükelleflerin aktif toplamı veya ciroları itibarıyla hangi tür malî tabloların; enflasyon düzeltmesine tâbi tutulup tutulmayacağını ve geçici vergi dönemlerinde düzeltilip düzeltilmeyeceğini belirlemeye,

c) (3) numaralı bentte yer almayan kıymetler için düzeltmeye esas alınacak tarihi belirlemeye,

d) Ortalama ticarî kredi faiz oranının tespitine ilişkin usul ve esasları tespit etmeye,

e) Bölgeler, sektörler, iş grupları, iş neveleri veya parasal olmayan kıymetler itibarıyla döviz, altın ve benzeri değerleri esas alarak düzeltme yaptırmaya ve günlük olarak belirlenen endeks veya değerleri kullandırmaya,

f) Parasal ve parasal olmayan kıymetleri belirlemeye,

g) Net parasal pozisyon kâr/zarar hesabı yaptırmaya,

h) Enflasyon düzeltmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye,

Yetkilidir.

9. **(Ek: 16/7/2004-5228/9 md.)** Münhasıran sürekli olarak işlenmiş; altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştilgal eden mükellefler bu fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yaparlar.

B) Yeniden değerlendirme oranı, yeniden değerlendirme yapılacak yılın Ekim ayında (Ekim ayı dahil) bir önceki yılın aynı dönemine göre Devlet İstatistik Enstitüsünün Toptan Eşya Fiyatları Genel Endeksinde meydana gelen ortalama fiyat artış oranıdır. Bu oran Maliye Bakanlığınca Resmî Gazete ile ilân edilir.⁽¹⁾

C) **(Ek: 30/3/2006 – 5479/11 md.)** Vergi kanunlarında yer alan "toptan eşya fiyatları genel endeksi" ibaresi "üretici fiyatları genel endeksi" ve "TEFE" ibaresi "ÜFE" olarak uygulanır.

(1) 15/11/2014 tarihli ve 29176 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığı'nın 441 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2014 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 10, 11 (on virgöl on bir) olarak tespit edilmiştir. Aynı Tebliğ ile bu oranın, aynı zamanda 2014 yılına ait son geçici vergi dönemi için de uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

İKİNCİ KISIM
Vergi Değerleri
BİRİNCİ BÖLÜM
Gayrisafi İratların Tesbiti

Tahmin esası:

Madde 299 – Binaların vergi değerine esas tutulan gayrisafi iratları tahrir ve tadilat komisyonlarınca bu bölümde yazılı esaslara göre tahmin olunur.

Gayrisafi irat:

Madde 300 – Bir binanın yıllık gayrisafi iradı, o binanın bulunduğu mahalde cari olan normal kiralara nispetle sahibinin kiraya verdiği takdirde alabileceği kira bedelinden ibarettir.

Gayrisafi iradın takdirinde; bina kiraya verilmiş ve kira bedeli yukardaki fıkra dairesinde emsalinin cari olan normal kiralara uygun bulunmuş ise bu bedel esas tutulur. Aksi halde aşağıda yazılı esaslar gözetilmek suretiyle gayrisafi iradın takdiri yapılır.

1. Normal şartlar dahilinde ve genel surette binanın bulunduğu mahalde cari olan kiralara seviyesi;
2. Aynı neviden bulunan binaların getirdiği irat;
3. Binanın mevki;
4. Binanın büyüklüğü, kat sayısı ve her kattaki oda ve daire adedi;
5. Dahili taksimatı itibarıyla kullanım durumu ve mamurluk derecesi;
6. Asansör, kalorifer tesisatı bulunup bulunmadığı;
7. Kullanış tarzı.

Fabrika, değirmen ve imalathanelerin iratlarının takdirinde içerlerinde bulunan sabit istihsal tesisatı dahi nazara alınır.

Yıllık irat:

Madde 301 – Gayrisafi iratlar yıllık tahmin olunur. Şu kadar ki, mevsimlik olarak kiraya verilmesi veya ikamet edilmesi mütat olan binaların bu süreye ait iratları yıllık sayılır.

Yılın belli zamanlarında işliyeabilen değirmenler ile belli mevsimlerde çalışan fabrika ve imalathanelerin ve mevsimlik işliyen otel, banyo, plaj gibi gayrimenkullerin işletme süresine ait iratları da keza yıllık sayılır.

Rayıç:

Madde 302 – Gayrisafi iratların tahmininde, binanın bulunduğu birlikte genel tahrir veya mevzii tadilata başlandığı, ferdi tadilatta, tadilatın yapıldığı yılda cari rayıçlar esas tutulur.

Giderler:

Madde 303 – Gayrisafi iradın tahmininde, vergi, resim ve harçlar için indirme yapılamaz.

Ancak komisyonlarca kira mukavelelerinin incelenmesi sırasında su ve elektrik sarfiyatı, ısıtma giderleri ve buna benzer giderlerin kiraya veren tarafından deruhde edildiği görülürse, kira bedeli bu gibi giderler çıktıktan sonra nazara alınır.

Döşemesiz tahmin:

Madde 304 – Değirmen, fabrika ve imalathane tesisatı hariç olmak üzere gayrisafi irat döşemesiz binaya göre belli edilir.

Mütemmimat:

Madde 305 – A) Belediye teşkilatı bulunan yerlerde belediye sınırları içindeki binaların ve belediye teşkilatı bulunmayan yerlerde köyü teşkil eden binaların işgal eylediği saha dahilindeki binaların mütemmimatından olan arazi;

B) Her nerede olursa olsun, ticaret ve sanata tahsis edilmiş olan ve bunlarla birlikte aynı işte kullanılan arazi;

İrat takdirinde binaya tabidir.

Bina ile sınırlanmış olup kullanım tarzı itibarıyla de bina ile birlik teşkil eden avlu, bahçe ve sair arazi binanın mütemmimatındandır.

İfraz ve şüyu:

Madde 306 – Aşağıda yazılı bina kısımları için ayrı ayrı irat tahmin olunur:

1. Bir çatı altında bulunup da kullanım tarzı ve kapıları ayrı olan bina kısımları;
2. Sahipleri arasında ifraz ve taksim edilmiş olan binaların müfrez kısımları (İfraz olunmayıp da şayan tasarruf olunan binaların iradı binanın genel heyeti itibarıyla tahmin olunur).

İrat ve kıymet münasebeti:

Madde 307 – Tahrir (Genel tahrir ve tadilat) esnasında, bir binanın gayrisafi iradını tahmin için kafi vasıta ve karine bulunmadığı takdirde, binanın satılması halinde elde edilecek kıymet tahmin olunur ve bu kıymetin % 10 u safi irat olarak kabul edilir.

Safi iradı bu suretle tesbit edilen binalar yılın belli zamanlarında kiraya verilen veya çalıştırılan binalardan olsa dahi safi irattan her hangi bir indirme yapılmaz.

İKİNCİ BÖLÜM

Arazi Kıymetlerinin Tesbiti

Tahmin esası:

Madde 308 – Arazinin vergi değerine esas tutulan kıymetleri, tahrir ve tadilat komisyonlarınca bu bölümde yazılı esaslara göre tahmin olunur.

Arazi kıymeti:

Madde 309 – Arazinin tahmin olunacak kıymeti alelade alım-satım kıymetidir.

Arazi kıymetinin tahmininde aşağıdaki esaslar nazara alınır:

1. Normal şartlar dahilinde ve genel surette arazinin bulunduğu birlikte arazi satış kıymetlerinin seviyesi;
2. Aynı neviden arazinin satış kıymetleri;
3. Arazinin mevki;
4. Tarımda kullanılan arazinin yetiştirme kuvveti, sulaklık derecesi, tarımın nev'i;
5. Arazinin büyüklüğü ve küçüklüğü;
6. Meskün yerlere, iskele ve istasyonlara yakınlığı.

Kıymet rayiçleri:

Madde 310 – Arazi kıymetinin tahmininde genel tahririn veya mevzii tadilatın başladığı, ferdi tadilat halinde tadilatın yapıldığı yılda cari satış kıymetleri esas tutulur.

Kıymet - kira münasebeti:

Madde 311 – Tahrir (Genel tahrir ve tadilat) esnasında arazinin alım, satım kıymetlerinin tayini mümkün olmazsa, o yerin kiraya verilmesi halinde getireceği kira tahmin ve bunun 10 misli arazinin kıymeti olarak kabul edilir.

Arazide kira:

Madde 312 – Bir arazinin getireceği kiranın bilinmesi icabeden hallerde arazi kıymetinin onda biri emsal kirası sayılır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Amortismanlar

BİRİNCİ BÖLÜM

Mevcutlarda Amortisman

Amortisman mevzuu:

Madde 313 – (Değişik birinci fıkra : 21/1/1983 - 2791/6 md.) İşletmede bir yıldan fazla kullanılan ve yıpranmaya, aşınmaya veya kıymetten düşmeye maruz bulunan gayrimenkullerle 269 uncu madde gereğince gayrimenkul gibi değerlendirilen iktisadi kıymetlerin, alet, edevat, mefruşat, demirbaş ve sinema filmlerinin birinci kısımdaki esaslara göre tespit edilen değerinin, bu Kanun hükümlerine göre yok edilmesi amortisman mevzuunu teşkil eder.

(Ek : 22/7/1998 - 4369/8 md.) İlgili mevzuat gereğince sözleşme süresinden sonra bedelsiz olarak Devlete veya Devletçe tensip olunan bir teşekküle veya belediyeye intikali öngörülen amortisman tabi iktisadi kıymetlerden (sözleşme süresinde yenilenmesi gerekenler hariç), sermayenin veya özel maliyet bedellerinin itfası hükümlerine göre amortisman tabi tutulanlar, genel hükümler uyarınca ayrıca amortisman tabi tutulamazlar.

(Ek : 30/12/1980 - 2365/54 md.) Değeri 50.000.000 (880 TL) lirayı aşmayan peştemallıklar ile işletmede kullanılan ve değeri 50.000.000 (880 TL) lirayı aşmayan alet, edevat, mefruşat ve demirbaşlar amortisman tabi tutulmayarak doğrudan doğruya gider yazılabilir. İktisadi ve teknik bakımdan bütünlük arz edenlerde bu had topluca dikkate alınır. ⁽¹⁾

Arazide amortisman:

Madde 314 – Boş arazi ve boş arsalar amortisman tabi değildir.

Ancak:

1. Tarım işletmelerinde vücuda getirilen meyvalık, dutluk, fındıklık, zeytinlik ve güllüklerle incir bahçeleri ve bağlar gibi tarım tesisleri;

2. İşletmede inşa edilmiş olan her nevi yollar ve harklar;

Amortisman tabi tutulur.

(1) Bu fıkrafta yer alan miktarlar 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle değiştirilen Mükerrer 414 üncü madde hükmüne istinaden "50.000.000 "a yükseltilmiş, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktar ise, metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce Kararname ile yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "KARARNAMELER İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ"ne bakınız.

Normal amortisman:

Madde 315 – (Değişik : 17/12/2003-5024/3 md.)

Mükellefler amortismanı tâbi iktisadî kıymetlerini Maliye Bakanlığının tespit ve ilân edeceği oranlar üzerinden itfa ederler. İlân edilecek oranların tespitinde iktisadî kıymetlerin faydalı ömürleri dikkate alınır.

Azalan bakiyeler usulüyle amortisman:

Mükerrer Madde 315 – (Ek : 19/2/1963 - 205/19 md.)

Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerden dileyenler, amortismanı tabi iktisadi değerlerini, azalan bakiyeler üzerinden amortisman usulü ile yok edebilirler.

Bu usulün tatbikinde;

1. Her yıl, üzerinden amortisman hesaplanacak değer, evvelce ayrılmış olan amortismanlar toplamının tenzili suretiyle tesbit olunur. **(Ek hüküm: 17/12/2003-5024/4 md.)** Enflasyon düzeltmesi yapılan dönemlerde, üzerinden amortisman ayrılacak değer, amortismanı tâbi iktisadî kıymetin düzeltilmiş değerinden daha evvel ayrılmış olan amortismanların toplamının taşınmış değerleri indirilmek suretiyle tespit edilir.

2. **(Değişik: 17/12/2003-5024/4 md.)** Bu usulde uygulanacak amortisman oranı % 50'yi geçmemek üzere normal amortisman oranının iki katıdır. ⁽¹⁾

3. Bu usulde amortisman süresi normal amortisman nispetlerine göre hesaplanır.

Bu sürenin son yılına devreden bakiye değer, o yıl tamamen yok edilir.

Madenlerde amortisman:

Madde 316 – İşletme sebebiyle içindeki cevherin azalmasından dolayı maddi değerini kaybeden madenlerin ve taş ocaklarının imtiyaz veya maliyet bedelleri, ilgililerin, müracaatları üzerine bunların büyüklük ve mahiyetleri göz önünde tutulmak ve her maden veya taş ocağı için ayrı ayrı olmak üzere Maliye ve Sanayi Bakanlıklarınca belli edilecek nispetler üzerinden yok edilir.

Fevkalade amortisman:

Madde 317 – Amortismanı tabi olup:

1. Yangın, deprem, su basması gibi afetler neticesinde değerini tamamen veya kısmen kaybeden;
2. Yeni icatlar dolayısıyla teknik verim ve kıymetleri düşerek tamamen veya kısmen kullanılmaz bir hale gelen;
3. Cebri çalışmaya tabi tutuldukları için normalden fazla aşınma ve yıpranmaya maruz kalan;

Menkul ve gayrimenkullerle haklara, mükelleflerin müracaatları üzerine ve ilgili Bakanlıkların mütalaası alınmak suretiyle, Maliye Bakanlığınca her işletme için işin mahiyetine göre ayrı ayrı belli edilen "Fevkalade ekonomik ve teknik amortisman nispetleri" uygulanır.

Amortisman nispetlerinin itibar tarihi:

Madde 318 – Maliye Bakanlığınca tesbit ve ilan olunan amortisman nispetleri ilanların yapıldığı, ayrı ayrı tesbit edilen nispetlerin ilgililerin müracaatta bulunduğu hesap döneminden muteberdir.

(Değişik : 21/1/1983 - 2791/9 md.) Maliye Bakanlığı tespit ve ilan ettiği amortisman nispetlerini gerektiğinde değiştirmeye ve amortismanlarla ilgili diğer hususları tesbite yetkilidir.

(1) Bu bentte yer alan "amortisman oranı normal amortisman oranının iki katıdır." ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesiyle "amortisman oranı % 50'yi geçmemek üzere normal amortisman oranının iki katıdır." olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Amortisman uygulama sureti:

a) Nispet bakımından:

Madde 319 – (Mülga: 17/12/2003-5024/9 md.)

b) Süre bakımından:

Madde 320 – Amortisman süresi, kıymetlerin aktife girdiği yıldan başlar. Bu sürenin yıl olarak hesaplanması için (1) rakamı mükellefçe uygulanan nispete bölünür.

(Ek : 24/6/1994 - 4008/12 md.; Değişik : 25/5/1995 - 4108/6 md.) Faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kullandıkları binek otomobilleri hariç olmak üzere, işletmelere ait binek otomobillerinin aktife girdiği hesap dönemi için ay kesri tam ay sayılmak suretiyle kalan ay süresi kadar amortisman ayrılır. Amortisman ayrılmayan süreye isabet eden bakiye değer, itfa süresinin son yılında tamamen yok edilir.

Her yılın amortismanı ancak o yıla ait değerlemede nazara alınabilir.

Amortismanın her hangi bir yıl yapılmamasından veya ilk uygulanan nispetten düşük bir hadle yapılmasından dolayı amortisman süresi uzatılamaz.

c) Amortisman usulünü seçme bakımından:

Mükerrer Madde 320 - (Ek: 19/2/1963 - 205/20 md.)

1. İktisadi ve teknik bakımdan bir bütün teşkil eden değerler için normal veya azalan bakiyeler usulü ile amortisman usullerinden yalnız birisi uygulanabilir.

2. Bir iktisadi değer üzerinden normal amortisman usulüne göre amortisman ayrılmasına başlandıktan sonra bu usulden dönülemez.

3. Bir iktisadi değer üzerinden azalan bakiyeler usulüne göre amortisman ayrılmaya başlandıktan sonra normal amortisman usulüne geçilebilir. Bu suretle usul değiştirenler keyfiyeti beyannamelerinde veya eki bilançolarda belirtmeye mecburdurlar. Kabul edilen yeni usul bu bildirim yapıldığı beyannamenin taallük ettiği dönemden itibaren nazara alınır. Bu takdirde henüz yok edilmemiş olan değer kısmı, bakiye amortisman süresine bölünmek suretiyle eşit miktarlarla yok edilir.

Amortisman hesapları:

Madde 321 – Bu bölüm gereğince hesaplanan amortismanların, hesaplarda ayrıca gösterilmek şartıyla ilgili bulundukları değerlerden doğrudan doğruya indirilmesi veya pasifte ayrı bir karşılık hesabında toplanması caizdir

İKİNCİ BÖLÜM

Alacaklarda ve Sermayede Amortisman

Değersiz alacaklar:

Madde 322 – Kazai bir hükme veya kanaat verici bir vesikaya göre tahsiline artık imkan kalmıyan alacaklar, değersiz alacaktır.

Değersiz alacaklar, bu mahiyete girdikleri tarihte tasarruf değerlerini kaybederler ve mukayyet kıymetleriyle zarara geçirilerek yok edilirler.

İşletme hesabı esasına göre defter tutan mükelleflerin bu madde hükmüne giren değersiz alacakları, gider kaydedilmek suretiyle yok edilirler.

Şüpheli alacaklar:

Madde 323 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/55 md.)

Ticari ve zirai kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi ile ilgili olmak şartıyla;

1. **(Değişik : 1/5/1981 - 2455/3 md.)** Dava veya icra safhasında bulunan alacaklar;

2. Yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenilmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş bulunan dava ve icra takibine değmeyecek derecede küçük alacaklar;

Şüpheli alacak sayılır.

Yukarıda yazılı şüpheli alacaklar için değerlendirme gününün tasarruf değerine göre pasifte karşılık ayrılabilir.

Bu karşılığın hangi alacaklara ait olduğu karşılık hesabında gösterilir. Teminatlı alacaklarda bu karşılık teminattan geri kalan miktara inhisar eder.

Şüpheli alacakların sonradan tahsil edilen miktarları tahsil edildikleri dönemde kar-zarar hesabına intikal ettirilir.

Vazgeçilen alacaklar:

Madde 324 – Konkordato veya sulh yoluyla alınmasından vazgeçilen alacaklar, borçlunun defterlerinde özel bir karşılık hesabına alınır. Bu hesabın muhteviyatı alacaktan vazgeçildiği yılın sonundan başlayarak üç yıl içinde zararlar itfa edilmediği takdirde kar hesabına naklolunur.

Sermayenin itfası:

Madde 325 – İmtiyazlı işletmelerde, tesisatın imtiyaz süresinden sonra, bedelsiz olarak Devlete veya Devletçe tensip olunan bir teşekküle veya belediyeye intikal etmesi imtiyazname gereğinden bulunduğu, imtiyaz mukavelenamesinde de sermayenin itfası için yıllık belli bir nispet veya miktar ayrılması gösterilmiş olduğu takdirde, bu nispet veya miktar üzerinden sermaye itfa olunur.

Girişim sermayesi fonu:

Madde 325/A – (Ek: 31/5/2012 – 6322/15 md.)

Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye’de kurulmuş veya kurulacak olan girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına sermaye olarak konulması veya girişim sermayesi yatırım fonu paylarının satın alınması amacıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilir. Bu fon, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin %10’unu ve öz sermayenin %20’sini aşamaz.

Girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarlar pasifte geçici bir hesapta tutulur. Mükelleflerce, fonun ayrıldığı yılın sonuna kadar girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına yatırım yapılmaması halinde, zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

Bu fon; amacı dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi, ortaklara dağıtılması, dar mükelleflerce ana merkeze aktarılması veya işin terki, işletmenin tasfiyesi, devredilmesi, bölünmesi ya da girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinin veya girişim sermayesi yatırım fonu katılma paylarının elden çıkarılmasından itibaren altı ay içinde bu maddede belirtilen amaçla yeniden kullanılmaması halinde, bu işlemlerin yapıldığı veya sürenin dolduğu dönemde vergiye tabi tutulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

İlk tesis ve taazzuv giderlerinin ve peştemallıkların itfası:

Madde 326 – Kurumların aktifleştirdikleri ilk tesis ve taazzuv giderleri ile peştemallıklar mukayyet değerleri üzerinden eşit miktarlarda ve beş yıl içinde itfa olunur.

Özel maliyet bedellerinin itfası:

Madde 327 – (Değişik: 3/7/2005 – 5398/24 md.)

Gayrimenkullerin, elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının ve gemilerin iktisadî kıymetlerini artıran ve 272 nci maddede yazılı özel maliyet bedelleri, kira veya işletme hakkı süresine göre eşit yüzdelerle itfa edilir. Kira veya işletme hakkı süresi dolmadan, kiralanan veya işletme hakkı alınan şeyin boşaltılması veya işletme hakkının herhangi bir sebepten sona ermesi halinde henüz itfa edilmemiş olan giderler, boşaltma veya hakkın sona erdiği yılda bir defada gider yazılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Özel Haller

Amortisman tabi malların satılması:

Madde 328 – (Değişik birinci fıkra : 30/12/1980 - 2365/56 md.) Amortisman tabi iktisadi kıymetlerin satılması halinde alınan bedel ile bunların envanter defterinde kayıtlı değerleri arasındaki fark kar ve zarar hesabına geçirilir. İşletme hesabı esasında defter tutan mükelleflerle serbest meslek kazanç defteri tutan mükellefler bu farkı defterlerinde hasılat veya gider kaydederler.

Amortisman ayrılmış olanların değeri ayrılmış amortismanlar düşüldükten sonra kalan meblağdır.

Devir ve trampa satış hükmündedir.

(Ek fıkra: 19/2/1963-205/21 md.; Değişik: 30/12/1980-2365/56 md.) Şu kadarki, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi, işin mahiyetine göre zaruri bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde, satıştan tahassül eden kar, yenileme giderlerini karşılamak üzere, pasifte geçici bir hesapta azami üç yıl süre ile tutulabilir. Her ne sebeple olursa olsun bu süre içinde kullanılmamış olan karlar üçüncü yılın vergi matrahına eklenir. Üç yıldan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi halinde bu karlar o yılın matrahına eklenir.

(Ek : 19/2/1963 - 205/21 md.) Yukarıki esaslar dahilinde yeni değerlerin iktisabında kullanılan kar, yeni değerler üzerinden bu kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlara mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

Amortismanına tabi malların sigorta tazminatı:

Madde 329 – Yangın, deprem, sel, su basması gibi afetler yüzünden tamamen veya kısmen zıyaa, uğrıyan amortismanına tabi iktisadi kıymetler için alınan sigorta tazminatı bunların değerinden (Amortismanlı olanlarda ayrılmış olan amortisman çıktıktan sonra kalan değerden) fazla veya eksik olduğu takdirde farkı kar veya zarar hesabına geçirilir.

Şu kadar ki, alınan sigorta tazminatı ile zıyaa, uğrıyan malların yenilenmesi işin mahiyetine göre zaruri bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde tazminat fazlası, yenileme giderlerini karşılamak üzere, pasifte geçici bir hesapta azami üç yıl süre ile tutulabilir. Bu süre içinde kullanılmamış olan tazminat farkları kara ilave olunur.

(Ek fıkralar : 30/12/1980 - 2365/57 md.)

Üç yıldan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi halinde bu tazminat fazlası, o yılın matrahına eklenir.

Yukarıdaki esaslar dahilinde yeni değerlerin iktisabında kullanılan tazminat fazlası, yeni değerler üzerinden bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlara mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

Emtia sigorta tazminatı:

Madde 330 – Emtia ve zirai mahsul ve hayvan kıymetlerinde vukua gelen zayıat dolayısıyla alınan sigorta tazminatları bunların değerlerinden fazla olursa bu fazlalık kara alınır.

İşletme hesabı esasında tutulan defterde bu tazminat hasılat kaydedilir.

DÖRDÜNCÜ KİTAP

Ceza Hükümleri

BİRİNCİ KISIM

Genel Esaslar

Cezalar:

Madde 331 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/58 md.)

Vergi kanunları hükümlerine aykırı hareket edenler, bu kitapta yazılı vergi cezaları (vergi ziyai cezası ve usulsüzlük cezaları) ve diğer cezalar ile cezalandırılırlar. ⁽¹⁾

Küçüklerin ve kısıtlıların ceza muhatabı olmadığı haller:

Madde 332 – Velayet ve vesayet altında bulunanlar veya işlerinin idaresi bir kayyıma tevdi edilmiş olanlar, kendilerine izafeten veli, vasi veya kayyımın vergi kanunlarına aykırı hareketlerinden dolayı cezaya muhatap tutulmazlar. Bu hallerde cezanın muhatabı, veli, vasi veya kayyımdır.

(1) Bu maddenin parantez içi hükmünde yer alan "kaçakçılık, ağır kusur, kusur" ibaresi, 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "vergi ziyai cezası..." şeklinde değiştirilmiştir.

Tüzel kişilerin sorumluluğu :

Madde 333 – Tüzel kişilerin idare ve tasfiyesinde Vergi Kanununa aykırı hareketlerden tevellüt edecek vergi cezaları tüzel kişiler adına kesilir.

Tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin vergi sorumluluğu hakkındaki bu kanunun 10 uncu maddesi hükmü vergi cezaları hakkında da uygulanır.

(Ek : 30/12/1980 - 2365/59 md.; Değişik : 22/7/1998 - 4369/81 md.) Bu Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı fiillerin işlenmesi halinde bu fiiller için 359 ve 360 ıncı maddelerde öngörülen cezalar bu fiilleri işleyenler hakkında hükümlenir.

Damga vergisi ve damga resminde sorumluluk:

Madde 334 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/60 md.)

Damga Vergisi ve Damga Resmi uygulamalarında gerek nispi, gerek maktu vergi ve resimlerle ilgili cezadan sorumlu olanlar birden fazla olduğu takdirde, yekdiğerine müracaat hakları mahfuz kalmak üzere, müteselsilen sorumlu tutulurlar.

Tek fiil ve çeşitli suç işlenmesi:

a) Muhtelif vergi ziyana sebebiyet verilmesi: ⁽¹⁾

Madde 335 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/61 md.)

Vergi ziyai cezasında cezayı istilzam eden tek bir fiil ile başka neviden birkaç vergi ziyaa uğramış olursa her vergi bakımından ayrı ayrı ceza kesilir.

b) Muhtelif cezayı istilzam etmesi: ⁽²⁾

Madde 336 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/62 md.)

Cezayı istilzam eden tek bir fiil ile vergi ziyai ve usulsüzlük birlikte işlenmiş olursa bunlara ait cezalardan sadece miktar itibarıyla en ağır kesilir.

Usulsüzlük cezası kesilen bir fiil ile vergi ziyana da sebebiyet verildiği sonradan anlaşıldığı takdirde, evvelce usulsüzlük cezası kesilmiş olması, bu cezanın ziyaa uğratılan vergiden dolayı kesilmesi gereken vergi ziyai cezası ile mukayesesine ve noksan kesilen cezanın ikmalına mani değildir.

Fiil ayrılığı :

Madde 337 – (Değişik birinci fıkra : 30/12/1980 - 2365/63 md.) Ayrı ayrı yapılmış olan vergi ziyai veya usulsüzlükten dolayı ayrı ayrı ceza kesilir. Şu kadarki, 352 nci maddede yazılı usulsüzlüklerden, aynı takvim yılı içinde aynı neviden birden fazla yapıldığı takdirde birden fazlasının herbiri için, birincisine ait cezanın dörtte biri kesilir. ⁽³⁾

Aynı nevi usulsüzlükten maksat, fiillerin 352 nci maddede gösterilen derece ve fıkralar itibarıyla yekdiğerine mutabakatıdır.

İştirak:

Madde 338 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Tekerrür:

Madde 339 – (Değişik : 22/7/1998 - 4369/9 md.)

Vergi ziyana sebebiyet vermekten veya usulsüzlükten dolayı ceza kesilen ve cezası kesinleşenlere, cezanın kesinleştiği tarihi takip eden yılın başından başlamak üzere vergi ziyanda beş, usulsüzlükte iki yıl içinde tekrar ceza kesilmesi durumunda, vergi ziyai cezası yüzde elli, usulsüzlük cezası yüzde yirmibeş oranında artırılmak suretiyle uygulanır.

(1) Bu maddede yer alan "Kaçakçılık, ağır kusur veya kusurda" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "Vergi ziyai cezasında" şeklinde değiştirilmiştir.

(2) 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "... kaçakçılık ve usulsüzlük veya ağır kusur ve usulsüzlük veya kusur ile usulsüzlük ..." ibaresi "... vergi ziyai ve usulsüzlük ..." şeklinde, ikinci fıkrasında yer alan "... kaçakçılık, ağır kusur veya kusur ..." ibaresi "... vergi ziyai..." şeklinde değiştirilmiştir.

(3) Bu fıkrafta yer alan "kaçakçılık, ağır kusur, kusur" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "...vergi ziyai..." şeklinde değiştirilmiştir.

Suçlarda birleşme:

Madde 340 – (Değişik : 22/7/1998 - 4369/10 md.) Bu kanunda yazılı vergi ziyayı cezası ve usulsüzlük cezaları ile 359 uncu maddede ve diğer kanunlarda yazılı cezalar; içtima ve tekerrür hükümleri bakımından birleştirilemez.

Bu Kanunla vergi cezasıyla cezalandırılan fiiller, aynı zamanda 359 uncu maddeye göre suç teşkil ettiği takdirde vergi cezası kesilmesi söz konusu madde hükmüne göre takibat yapılmasına engel olmaz.

Vergi ziyayı:

Madde 341 – Vergi ziyayı, mükellefin veya sorumlunun vergilendirme ile ilgili ödevlerini zamanında yerine getirmemesi veya eksik yerine getirmesi yüzünden, verginin zamanında tahakkuk ettirilmemesini veya eksik tahakkuk ettirilmesini ifade eder.

Şahsi, medeni haller veya aile durumu hakkında gerçeğe aykırı beyanlar ile veya sair suretlerle verginin noksan tahakkuk ettirilmesine veya haksız yere geri verilmesine sebebiyet vermek de vergi ziyayı hükmündedir.

Yukarıki fıkralarda yazılı hallerde verginin sonradan tahakkuk ettirilmesi veya tamamlanması veyahut haksız iadenin geri alınması ceza uygulanmasına mani teşkil etmez.

Veraset ve intikal vergisinde ek süre:

Madde 342 – (Değişik : 10/4/1985 - 3181/1 md.)

Veraset ve intikal vergisine ilişkin mükellefiyetlerde tahakkuk muamelesi yapılmak için beyanname verme süresinin sonundan başlayarak 15 gün beklenir. Beyanname bu süre içinde verilirse vergi ziyayı olmamış sayılır.

Ayrıca mükellefe tebliğ edilmek şartı ile yeniden 15 günlük bir mühlet verilir. Bu hususta da yukarıdaki hüküm cari olur.

En az ceza haddi:

Madde 343 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/67 md.)

Damga vergisi ve damga resmi dolayısıyla kesilecek vergi cezaları, vergi ve resme tabi her varaka, senet ve ilan için 500.000 **(10,60 TL)** liradan az olmaz. Diğer vergilerde her vergi için 1.000.000 **(20 TL)** liraya baliğ olmayan cezalar kesilmez.⁽¹⁾

(1) Bu maddedeki miktarlar 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle değiştirilen Mükerrer 414 üncü maddesiyle "500.000" ve "1.000.000" a yükseltilmiş, daha sonra; 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No. 'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktar ise, metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ"ne bakınız.

İKİNCİ KISIM
Vergi Cezaları
BİRİNCİ BÖLÜM
Vergi Ziyai Cezası⁽¹⁾

Vergi ziyai cezası⁽¹⁾

Madde 344 – (Değişik : 22/7/1998 - 4369/11 md.)

(Değişik, birleştirilen birinci ve ikinci fıkra: 23/1/2008-5728/275 md.) 341 inci maddede yazılı hallerde vergi ziyasına sebebiyet verildiği takdirde, mükellef veya sorumlu hakkında ziyaa uğratılan verginin bir katı tutarında vergi ziyai cezası kesilir.

Vergi ziyasına 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verilmesi halinde bu ceza üç kat, bu fiillere iştirak edenlere ise bir kat olarak uygulanır.

Vergi incelemesine başlanılmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanuni süresi geçtikten sonra verilen vergi beyannameleri için bu madde uyarınca kesilecek ceza yüzde elli oranında uygulanır.

(Son fıkra Mülga : 11/8/1999 - 4444/14 md.)

(1)"Kaçakçılık" olan birinci bölüm başlığı, "Kaçakçılığın tarifi :" olan madde kenar başlığı ve "Kaçakçılık Suçunun Tarifi :" olan madde başlıkları 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 11 inci maddesiyle metne işlendikleri şekilde değiştirilmiştir. Daha sonra 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 275 inci maddesiyle "Vergi ziyai suçu ve cezası" iken, metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılıkta ceza:

Madde 345 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Teşvik:

Madde 346 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Yardım:

Madde 347 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Mükerrer Madde 347 – (Ek:30/12/1980 - 2365/72 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Kusurun tarifi:

Madde 348 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Ağır Kusurda Ceza:

Madde 349 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Kusurda ceza:

Mükerrer madde 349 – (Ek : 30/12/1980-2365/75 md.; Mülga : 22/7/1998-4369/82 md.)

Tahrir dayanan vergiler ile kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden verilen beyannameler için kusur cezası ⁽¹⁾

Madde 350 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

İKİNCİ BÖLÜM ⁽²⁾

Usulsüzlük

Usulsüzlüğün tarifi:

Madde 351 – Usulsüzlük vergi kanunlarının şekle ve usule mütaallik hükümlerine riayet edilmemesidir.

Usulsüzlük dereceleri ve cezaları: ⁽³⁾

Madde 352 – (Değişik : 30/12/1980 - 2365/76 md.)

Usulsüzlükler, aşağıda yazılı derecelere ve bu kanuna bağlı cetvele göre cezalandırılır. Usulsüzlük fiili re'sen takdiri gerektirirse, bağlı cetvelde yazılı cezalar iki kat olarak kesilir.

(1) Madde başlığı 24/6/1994 tarih ve 4008 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(2) Bu bölüm başlığı "üçüncü Bölüm" iken, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(3) Bu maddede yer alan miktarların 1/1/2015 tarihinden itibaren uygulanması ile ilgili olarak; Kanunun sonundaki cetvele bakınız.

I inci derece usulsüzlükler:

1. **(Değişik : 4/12/1985 - 3239/25 md.)** Vergi ve harç beyannamelerinin süresinde verilmemiş olması;
2. Bu kanuna göre tutulması mecburi olan defterlerden herhangi birinin tutulmamış olması;
3. Defter kayıtlarının ve bunlarla ilgili vesikaların doğru bir vergi incelemesi yapılmasına imkan vermeyecek derecede noksan, usulsüz veya karışık olması;
4. **(Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)**
5. Çiftçiler tarafından 245 inci madde hükmüne göre muhtar ve ihtiyar heyetlerince yapılan davete müddetinde icabet edilmemesi;
6. Bu Kanunun kayıt nizamına ait hükümlerine (Madde 215 - 219) uyulmamış olması (Her incelemede inceleme tarihine kadar aynı takvim yılı için tespit edilen usulsüzlükler tek fiil sayılır);
7. İşe başlamanın zamanında bildirilmemesi;
8. Tasdiki mecburi olan defterlerden herhangi birinin tasdik muamelesinin yaptırılmamış olması (Kanuni sürenin sonundan başlayarak 1 ay geçtikten sonra tasdik ettirilenler, tasdik ettirilmemiş sayılır.);
9. Diğer ücretler üzerinden alınan Gelir Vergisinde, tarh zamanı geçtiği halde verginin tarh ettirilmemiş olması; ⁽¹⁾
10. **(Mülga : 18/4/1984 - 2995/4 md.)**
11. **(Ek : 4/12/1985 - 3239/25 md.)** Veraset ve intikal vergisi beyannamesinin 342 nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen süre içerisinde verilmiş olması.

II nci derece usulsüzlükler:

1. **(Değişik : 4/12/1985 - 3239/25 md.)** Veraset ve intikal Vergisi Beyannamelerinin süresinin sonundan başlayarak 342 nci maddenin 1 inci fıkrasında belirtilen süre içinde verilmiş olması; **(Mülga: 3/4/2002-4751/7 md.)**
2. Ekim ve sayım beyanlarının süresi içinde veya kanunda istenilen bilgileri ihtiva edecek doğru bir şekilde yapılmaması;
3. **(Mülga : 18/4/1984 - 2995/4 md.)**
4. **(Değişik : 3/12/1988 - 3505/4 md.)** Vergi kanunlarında yazılı bildirmelerin zamanında yapılmamış olması (işe başlamayı bildirmek hariç);
5. Vergi karnesinin süresinin sonundan başlayarak 15 gün geçtiği halde alınmamış olması;
6. Tasdiki mecburi olan defterlerden herhangi birinin tasdik muamelesinin, süresinin sonundan başlayarak bir ay içinde yaptırılmış olması;

(1) Bu bendde yeralan "Götürü matrahlar" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

7. (Değişik : 4/12/1985 - 3239/25 md.) Vergi beyannameleri, bildirimler, evrak ve vesikaların kanunen belli şekil ve muhteviyatı ve ekleri ile bunlarla ilgili olarak yapılan diğer düzenlemelere ilişkin hükümlere uyulmamış olması;

8. Hesap veya muamelelerin doğruluk veya açıklığını bozmamak şartıyla bazı evrak ve vesikaların bulunmaması veya ibraz edilmemesi.

Özel usulsüzlükler ve cezaları:

a) *Fatura ve benzeri evrak verilmemesi ve alınmaması ile diğer şekil ve usul hükümlerine uyulmaması*

Madde 353 – (Değişik : 24/6/1994 - 4008/17 md.)⁽¹⁾

1.(Değişik : 25/5/1995 - 4108/8 md.) Verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması veya düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların herbirine, her bir belge için 10.000.000 (200 TL) liradan aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının % 10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 5.000.000.000 (106.000 TL) lirayı geçemez.

2. (Değişik : 25/5/1995 - 4108/8 md.) Perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihazla verilen fiş, giriş ve yolcu taşıma bileti, sevk irsaliyesi, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi ile Maliye Bakanlığınca düzenlenme zorunluluğu getirilen belgelerin; düzenlenmediğinin, kullanılmadığının, bulundurulmadığının, düzenlenen belgelerin aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verildiğinin veya gerçeğe aykırı olarak düzenlendiğinin tespiti halinde, her bir belge için 10.000 000 (200 TL) lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

Ancak, her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı her bir tespit için 500.000.000 (10.600 TL) lirayı, bir takvim yılı içinde ise 5.000.000.000 (106.900 TL) lirayı aşamaz.

(1) Bu maddenin 1,2,3,4,5,6 ve 7 nci bentlerindeki miktarlar 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanununun 19 uncu maddesiyle değiştirilen Mükerrer Madde 414 hükmüne istinaden 1/1/1998 tarihi itibarıyla geçerli olan had ve tutarlarına (9/12/1997 tarihli ve 97/10345 sayılı Kararname ile getirilen miktarlar) yükseltilmiş, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ"ne bakınız.

3. **(Değişik : 25/5/1995 - 4108/8 md.)** 232 nci maddenin birinci fıkrasının 1 ila 5 numaralı bentlerinde sayılanlar dışında kalan kişilerin fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihaz fişi ve giriş ve yolcu taşıma biletlerini almadıklarının tespit edilmesi halinde bunlara bu maddenin 2 numaralı bendinde belirtilen cezanın beşte biri kadar özel usulsüzlük cezası kesilir. Şu kadar ki, bu cezanın kesilebilmesi için, belge alınmadığına ilişkin tespit vergi incelemesine yetkili olanlar tarafından yapılması şarttır. **(Ek cümle: 28/3/2007-5615/20 md.)** Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, söz konusu tespiti vergi incelemesine yetkili olmayanlara da yaptırmaya yetkilidir. Bu hükmün uygulanmasında belge alınmadığına ilişkin tespit tutanağının belge almayana verilen örneği, ceza ihbarnamesi yerine geçer.

4. **(Değişik : 25/5/1995 - 4108/8 md.)** Günlük kasa defteri, günlük perakende satış ve hasılat defteri ile Maliye Bakanlığınca tutulma ve günü gününe kayıt edilme mecburiyeti getirilen defterlerin; işyerinde bulundurulmaması, bu defterlere yazılması gereken işlemlerin günü gününe deftere kayıt edilmemesi veya yoklama ve incelemeye yetkili olanlara istendiğinde ibraz edilmemesi halleri ile vergi kanunlarının uygulanması bakımından levha bulundurma veya asma zorunluluğu bulunan mükelleflerin bu zorunluluğa uymamaları halinde her tespit için 10.000. 000 **(200 TL)** lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

5. **(Mülga:16/7/2004 - 5228/60 md.)**

6. **(Değişik : 25/5/1995 - 4108/8 md.)** Bu Kanuna göre belirlenen muhasebe standartlarına, tek düzen hesap planına ve mali tablolara ilişkin usul ve esaslar ile muhasebeye yönelik bilgisayar programlarının üretilmesine ve kullanılmasına ilişkin kural ve standartlara uymayanlara 250.000.000 **(4.800 TL)** lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

7. **(Ek : 25/5/1995 - 4108/8 md.)** Bu Kanunun 8 inci maddesinin son fıkrası uyarınca getirilen mecburiyete uymaksızın işlem yapanlara her bir işlem için 10.000.000 **(250 TL)** lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

8. **(Ek : 22/7/1998 - 4369/12 md.)** Belge basımı ile ilgili bildirim görevini tamamen veya kısmen yerine getirmeyen matbaa işletmecilerine 75.000.000 **(770 TL)** lira özel usulsüzlük cezası kesilir. **(Ek cümle: 23/7/2010-6009/11 md.)** Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı içinde 114.000 TL **(150.000)**'yi aşamaz.

9. **(Ek : 22/7/1998 - 4369/12 md.)** 4358 sayılı Kanun uyarınca işlemlerinde vergi kimlik numarası kullanma zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlardan yaptıkları işlemlere ilişkin bildirimleri Maliye Bakanlığının belirleyeceği standartlarda, araçlarla (yazı, manyetik ortam, disket, mikrofilm, mikro fiş gibi) ve zamanlarda yerine getirmeyenler hakkında 75.000.000 **(1.060 TL)** lira özel usulsüzlük cezası kesilir. Ceza kesilenler, ödedikleri ceza için fiilleri ile ceza kesilmesine neden olan kişilere rücu edebilirler.

10. **(Ek: 22/7/1998 - 4369/12 md.)** Bu Kanununun 127 nci maddesinin (d) bendi uyarınca Maliye Bakanlığının özel işaretili görevlisinin ikazına rağmen durmayan aracın sahibi adına 75.000.000 **(770 TL)** lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bu maddede yazılı usulsüzlükler sonucunda vergi ziyayı da meydana geldiği takdirde bu ziyanı gerektirdiği vergi cezaları ayrıca kesilir ve bu cezalar hakkında 336 ncı madde hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

b) Veraset ve intikal vergisine;

Madde 354 – (Mülga: 30/12/1980 - 2365/78 md.)

İşyeri kapatma cezası:

Mükerrer Madde 354 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/27 md.;Mülga:16/7/2004 – 5228/60 md.)

c) Damga vergisinde: ⁽²⁾

Madde 355 – (Değişik : 30/12/2004-5281/15 md.)

Damga Vergisi ödenmemiş veya noksan ödenmiş kâğıtları, vergi ve cezası tahsil edilmeden tasdik eden veya örneklerini çıkarıp veren noterler adına her kâğıt için tahsil edilmeyen Damga Vergisi üzerinden maktu vergilerde % 50, nispi vergilerde % 10 oranında özel usulsüzlük cezası kesilir. Ancak, bu madde kapsamında kesilecek özel usulsüzlük cezaları her bir kâğıt için 1 **(1,70 TL.)** Yeni Türk Lirasından az olamaz.

Bilgi vermekten çekinenler ile 256,257 ve mükerrer 257 nci madde hükmüne uymayanlar için ceza ⁽¹⁾⁽²⁾

Mükerrer Madde 355 – (Ek: 30/12/1980 - 2365/80.; Değişik : 22/7/1998 - 4369/13 md.)

Bu Kanunun 86,148,149,150,256 ve 257 nci maddelerinde yer alan zorunluluklar ile mükerrer 257 nci madde uyarınca getirilen zorunluluklara uymayan (Kamu idare ve müesseselerinde bilgi verme görevini yerine getirmeyen yöneticiler dahil);

1. Birinci sınıf tüccarlar ile serbest meslek erbabı hakkında 1.000 **(1.300 TL)** Türk Lirası,
 2. İkinci sınıf tüccarlar, defter tutan çiftçiler ile kazancı basit usulde tespit edilenler hakkında 500 **(660 TL)** Türk Lirası,
 3. Yukarıdaki bentlerde yazılı bulunanlar dışında kalanlar hakkında 250 **(330 TL)** Türk Lirası,
- Özel usulsüzlük cezası kesilir.

(1) Bu madde başlığı “d) Bilgi vermekten çekinenler ile 257 nci madde hükmüne uymayanlar için:” iken 22/7/1998 tarih ve 4369 Sayılı Kanun ile metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(2) Bu maddede yer alan miktarlar, 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanun ile 1/8/2009 tarihi itibarıyla metne işlendiği şekilde değiştirilmiş olup, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No.’lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki “ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ” ne bakınız.

Bu hükmün uygulanması için, bilgi ve ibraz ödevinin yerine getirilmesiyle ilgili olarak yapılacak tebliğlerde bilginin verilmesi için tayin olunan sürede cevap verilmemesi, eksik veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya defter ve belge ibrazı için tayin olunan süre ile defter ve belgelerin süresinde ibraz edilmemesi durumunda haklarında Kanunun ceza hükümlerinin uygulanması cihetine gidileceğinin ilgililere yazılı olarak bildirilmesi şarttır. **(Ek cümle: 16/6/2009-5904/22 md.)** Ancak, bu ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca yapılan düzenleyici idari işlemlerle duyurulması halinde, ilgililere ayrıca yazılı olarak bildirilme şartı aranmaz. ⁽¹⁾

Özel usulsüzlük cezası kesilmesine rağmen mecburiyetleri yerine getirmeyenlere yeniden süre verilerek bu mecburiyetleri yerine getirmeleri tebliğ olunur. Verilen sürede bu mecburiyetlerin yerine getirilmemesi halinde yukarıda yazılı özel usulsüzlük cezaları bir kat artırılarak uygulanır.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/10 md.) Tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etme zorunluluğuna uymayan mükelleflerden her birine, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın % 5'i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir. Bu şekilde ceza kesilen mükellefler hakkında üçüncü fıkra hükmü uygulanmaz. **(Ek cümle: 23/7/2010-6009/12 md.)** Ancak, bu fıkra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 770.000 TL **(1.060.000)**'yi geçemez.

(Ek fıkra: 3/7/2005 – 5398/23 md.) Elektronik ortamda beyanname verilmesi mecburiyetine uyulmaması halinde kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası, beyannamenin kanuni süresinin sonundan başlayarak elektronik ortamda 30 gün içinde verilmesi halinde 1/10 oranında, bu sürenin dolmasını takip eden 30 gün içinde verilmesi halinde ise 1/5 oranında uygulanır. ⁽²⁾

(Ek fıkra: 16/6/2009-5904/22 md.) Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim veya formlara ilişkin olarak süresinden sonra düzeltme amacıyla verilen bildirim ve formların, belirlenen sürelerin sonundan itibaren 10 gün içinde verilmesi halinde özel usulsüzlük cezası kesilmez, takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası 1/5 oranında uygulanır. ⁽¹⁾⁽²⁾

(Ek fıkra: 16/6/2009-5904/22 md.) Elektronik ortamda beyanname ile bildirim ve form verme mecburiyetine uymayanlara bu maddeye göre ceza kesilmesi halinde, 352 nci maddenin birinci derece usulsüzlüklerle ilgili (1) numaralı bendi ile ikinci derece usulsüzlüklerle ilgili (7) numaralı bendi uyarınca ayrıca ceza kesilmez. ⁽¹⁾

Madde 356 – (Mülga: 30/12/2004-5281/44 md.)

Madde 357 – (Mülga : 30/12/1980 - 2365/81 md.)

Kaçakçılığa Teşebbüs Suçunun Tarifi :

Madde 358 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

(1) 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanunun 22 nci maddesiyle, bu maddenin ikinci fıkrasına eklenen cümle ve maddenin sonuna eklenen fıkralar 1/8/2009 tarihinde yürürlüğe girecektir.

(2) 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 12 nci maddesiyle, bu maddenin beşinci fıkrasında yer alan “15 gün” ibareleri “30 gün”, “1/4” ibaresi “1/10”, “1/2” ibaresi “1/5”, altıncı fıkrasında yer alan “1/2” ibaresi “1/5” şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ⁽¹⁾
Suçlar ve Cezaları

Kaçakçılık Suçları ve Cezaları ⁽²⁾

Madde 359 – (Değişik :23/1/2008-5728/276 md.)

a) Vergi kanunlarına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1) Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

2) Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında on sekiz aydan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi, bu fıkra hükmünün uygulanmasında gizleme olarak kabul edilir. Gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibariyle gerçeğe aykırı şekilde yansıtan belge ise, muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgedir. ⁽²⁾

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklama ve ibraz mecburiyeti bulunan defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sayfalarını yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar, üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belge, sahte belgedir.

c) Bu Kanun hükümlerine göre ancak Maliye Bakanlığı ile anlaşması bulunan kişilerin basabileceği belgeleri, Bakanlık ile anlaşması olmadığı halde basanlar veya bilerek kullananlar iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

371 inci maddedeki pişmanlık şartlarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması 344 üncü maddede yazılı vergi ziyaı cezasının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.

(1) Bu bölüm başlığı "Dördüncü Bölüm" ve "ceza mahkemelerince yargılanacak Suçlar ve Cezaları" iken, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir. Daha sonra bu başlık " Hürriyeti Bağlayıcı Ceza İle Cezalandırılacak Suçlar ve Cezaları" iken; 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 276 ncı maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(2) 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanunun 23 üncü maddesiyle; bu maddenin (a) fıkrasında yer alan "bir yıldan" ibaresi "on sekiz aydan" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Cezadan indirim ⁽¹⁾

Madde 360 – (Değişik : 23/1/2008-5728/277 md.)

359 uncu maddede yazılı suçların işlenişine iştirak eden suç ortaklarının bu suçların işlenmesinde menfaatinin bulunmaması halinde, Türk Ceza Kanununun suça iştirak hükümlerine göre hakkında verilecek cezanın yarısı indirilir.

Bilgi vermekten çekinenler ile 257 nci madde hükmüne uymayanlar:

Madde 361 – (Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Vergi mahremiyetinin ihlali:

Madde 362 – (Değişik : 23/1/2008-5728/278 md.)

Bu Kanunda yazılı vergi mahremiyetine uymaya mecbur olan kimselerden bu mahremiyeti ihlal edenler, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

Mükelleflerin özel işlerini yapan memurlar:

Madde 363 – (Değişik : 23/1/2008-5728/279 md.)

Bu Kanunun 6 ncı maddesinin son fıkrası gereğince mükelleflerin vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili hesap, yazı ve sair özel işlerini yapmaları yasak edilen memurlardan bu yasağa aykırı harekette bulunanlar Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre cezalandırılır. Bu hareketlerle vergi ziyana neden olunması halinde, kişiye ayrıca bu Kanunun 344 üncü maddesine göre vergi ziyası cezası kesilir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Vergi Cezasının Kesilmesi, Ödenmesi ve Kalkması

BİRİNCİ BÖLÜM

Ceza Kesme

Cezayı gerektiren olayın tesbiti:

Madde 364 – Vergi cezalarını gerektiren olaylar vergi dairelerince veya yoklamaya ve vergi incelemesine yetkili olanlar tarafından tesbit olunur. Yoklama ve vergi incelemesi sırasında raslanan, vergi cezasını gerektirici olayların, raporlarda gösterilmesi, delillerin kaybolması ihtimalinin bulunduğu hallerde bunların tutanakla tesbit edilmesi mecburidir.

Ceza kesme yetkisi:

Madde 365 – Vergi cezaları olayların ilgili bulunduğu vergi bakımından mükellefin bağlı olduğu vergi dairesi tarafından kesilir.

Damga Resmine ve pul ile alınan diğer vergilere mütaallik olaylarda vergi cezasını kesecek vergi dairelerini Maliye Bakanlığı belli eder.

Ceza ihbarnamesi:

Madde 366 – Kesilen vergi cezaları ilgililere (Ceza ihbarnamesi) ile tebliğ olunur.

Ceza ihbarnamesinde aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. İhbarnamenin sıra numarası;
2. Tanzim tarihi;
3. İlgililerin soyadı, adı ve unvanı;

(1) Bu madde başlığı “İştirak” iken, 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 277 nci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

4. Varsa mükellef numarası; (Mükellef hesap numarası)
 5. İlgilinin açık adresi;
 6. Olayın izahı; (Kanunun madde ve fıkra numaraları gösterilmek ve mevcut deliller bildirilmek suretiyle)
 7. Olayın ilgili bulunduğu vergilendirme veya hesap dönemi;
 8. Varsa cezanın ilgili bulunduğu vergiye ait ihbarnamenin tarih ve numarası;
 9. Varsa tekerrür ve içtima durumu;
 10. Vergi cezasının hesabı ve miktarı;
 11. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/39 md.)** Vergi mahkemesinde dava açma süresi.
- Cezayı gerektiren olayın tesbitine dair tutanak sureti ile inceleme raporunun birer örneği ihbarnameye bağlanır.

Bazı kaçakçılık suçlarının cezalandırılmasında usul: (1)(2)

Madde 367 – (Değişik : 23/1/2008-5728/280 md.)

(Değişik birinci fıkra: 23/7/2010-6009/13 md.) Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık tarafından keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.

359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğine sair suretlerle itila hasıl eden Cumhuriyet başsavcılığı hemen ilgili vergi dairesini haberdar ederek inceleme yapılmasını talep eder.

Kamu davasının açılması, inceleme neticesinin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesine talik olunur.

359 uncu maddede yazılı suçlardan dolayı cezaya hükmedilmesi, vergi ziyai cezası veya usulsüzlük cezalarının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.

Ceza mahkemesi kararları, bu Kanunun dördüncü kitabının ikinci kısmında yazılı vergi cezalarını uygulayacak makam ve mercilerin işlem ve kararlarına etkili olmadığı gibi, bu makam ve mercilerce verilecek kararlar da ceza hâkimini bağlamaz.

İKİNCİ BÖLÜM

Cezaların Ödenmesi ve Kalkması

Vergi cezalarının ödenme zamanı:

Madde 368 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/41 md.)

Vergi Cezaları:

1. Cezaya karşı vergi mahkemesinde dava açılmamışsa dava açma süresinin bittiği tarihten;
2. Cezaya karşı dava açılmışsa, vergi mahkemesi kararı üzerine vergi dairesince düzenlenecek ihbarnamenin ilgiliye tebliğ tarihinden:

Başlayarak bir ay içinde ödenir.

(Ek : 22/7/1998 - 4369/16 md.; mülga : 11/8/1999 - 4444/14 md.) (3)

(1) 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 86 ncı maddesi ile değişik şeklidir.

(2) 7/7/2011 tarihli ve 646 sayılı KHK'nin 4 üncü maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri" ibaresi "Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(3) Bu fıkra, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 16 ncı maddesiyle eklenmiş, ancak 1/1/2003 tarihinde yürürlüğe gireceği için metne işlenmeden, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır. (Söz konusu fıkra için bakınız: Kanunlar külliyatı 6 ncı cilt sayfa 7598)

Yanılma ve görüş değişikliği: (1)

Madde 369 – (Değişik: 23/7/2010-6009/14 md.)

Yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması halinde vergi cezası kesilmez ve gecikme faizi hesaplanmaz.

Bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirküler yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olup, geriye dönük olarak uygulanamaz. Şu kadar ki, bu hüküm yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve sirküler hakkında uygulanmaz.

Madde 370 – (Mülga : 30/12/1980 - 2365/89 md.)

Pişmanlık ve ıslah:

Madde 371 – (Değişik: 23/1/2008-5728/281 md.)

Beyana dayanan vergilerde vergi ziyai cezasını gerektiren fiilleri işleyen mükelleflerle bunların işlenişine iştirak eden diğer kişilerin kanuna aykırı hareketlerini ilgili makamlara kendiliğinden dilekçe ile haber vermesi hâlinde, haklarında aşağıda yazılı kayıt ve şartlarla vergi ziyai cezası kesilmez.

1. Mükellefin keyfiyeti haber verdiği tarihten önce bir muhbir tarafından her hangi resmi bir makama dilekçe ile veya şifahi beyanı tutanakla tevsik edilmek suretiyle haber verilen husus hakkında ihbarda bulunulmamış olması (Dilekçe veya tutanağın resmi kayıtlara geçirilmiş olması şarttır.).

2. Haber verme dilekçesinin yetkili memurlar tarafından mükellef nezdinde her hangi bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın takdir komisyonuna intikal ettirildiği günden evvel (Kaçakçılık suçu teşkil eden fiillerin işlendiğinin tespitinden önce) verilmiş ve resmi kayıtlara geçirilmiş olması.

3. Hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin mükellefin haber verme dilekçesinin verildiği tarihten başlayarak onbeş gün içinde tevdi olunması.

4. Eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının mükellefin keyfiyeti haber verme tarihinden başlayarak onbeş gün içinde tamamlanması veya düzeltilmesi.

5. Mükellefçe haber verilen ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamlarla birlikte haber verme tarihinden başlayarak onbeş gün içinde ödenmesi.

Bu madde hükümleri, emlak vergisi ile ilgili olarak uygulanmaz.

Ölüm:

Madde 372 – Ölüm halinde vergi cezası düşer

Mücbir sebepler:

Madde 373 – Bu kanunda yazılı mücbir sebeplerden her hangi birinin vukua geldiği malüm ise veya tevsik ve ispat olunursa vergi cezası kesilmez.

(1) Bu madde başlığı “Yanılma:” iken 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Ceza kesmede zamanaşımı:

Madde 374 – Aşağıda yazılı süreler geçtikten sonra vergi cezası kesilmez:

1. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/42 md.)** vergi ziyai cezasında cezanın bağlı olduğu vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın birinci gününden; 353 ve mükerrer 355 inci maddeler uyarınca kesilecek usulsüzlük cezalarında, usulsüzlüğün yapıldığı yılı takip eden yılın birinci gününden başlayarak beş yıl (114 üncü maddenin ikinci fıkrası hükmü ceza zamanaşımı için de geçerlidir.);

2. Usulsüzlükte, usulsüzlüğün yapıldığı yılı takip eden yılın birinci gününden başlayarak iki yıl;

(Değişik : 22/7/1998 - 4369/81 md.) Ancak 336 ncı madde hükmüne göre vergi ziyai cezası ile usulsüzlüğün birleşmesi halinde kesilecek ceza, vergi ziyai cezası için belli edilen zamanaşımı süresi içinde kesilir.

Bu süreler içinde ceza ihbarnamesi tebliğ edilmekle zamanaşımı kesilmiş olur.

Vergi cezalarında yapılan hatalar:

Madde 375 – Vergi cezalarında yapılan hatalar, bu kanunda vergi hataları için belli edilen usul ve şartlara göre düzeltilir.

Vergi ziyai, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında indirme

Madde 376 – (Değişik : 22/7/1998 - 4369/17 md.)

İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergi veya vergi farkını ve aşağıda gösterilen indirimlerden artakalan vergi ziyai, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarını mükellef veya vergi sorumlusu ihbarnamelerin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde ilgili vergi dairesine başvurarak vadesinde veya 6183 sayılı Kanunda belirtilen türden teminat göstererek vadenin bitmesinden itibaren üç ay içinde ödeyeceğini bildirirse:

1. Vergi ziyai cezasında birinci defada yarısı, müteakiben kesilenlerde üçte biri,
2. Usulsüzlük veya özel usulsüzlük cezasının üçte biri;

İndirilir.

Mükellef veya vergi sorumlusu ödeyeceğini bildirdiği vergi ve vergi cezasını yukarıda yazılı süre içinde ödemez veya dava konusu yaparsa bu madde hükmünden faydalandırılmaz.

Yukarıdaki hükümler vergi aslına tabi olmaksızın kesilen usulsüzlük cezaları hakkında da uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Uzlaşma⁽¹⁾

Uzlaşmanın konusu , kapsamı, komisyonlar ve şekli

Ek Madde 1 – (Ek: 19/2/1963 - 205/22 md.; Değişik : 22/7/1998 - 4369/18 md.)

Mükellef tarafından, ikmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergilerle bunlara ilişkin vergi ziyai cezalarının (359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyasına sebebiyet verilmesi halinde tarh edilen vergi ve kesilen ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilen ceza hariç) tahakkuk edecek miktarları konusunda, vergi ziyasına sebebiyet verilmesinin kanun hükümlerine yeterince nüfuz edememekten ya da 369 uncu maddede yazılı yanılmadan kaynaklandığının veya bu Kanunun 116, 117 ve 118 inci maddelerinde yazılı vergi hataları ile bunun dışında her türlü maddi hata bulunduğu veya yargı kararları ile idarenin ihtilaf konusu olayda görüş farklılığının olduğunun ileri sürülmesi durumunda, idare bu bölümde yer alan hükümler çerçevesinde mükellefler ile uzlaşabilir. Uzlaşma konusu verginin matrah farkları itibariyle bölünebildiği durumlarda uzlaşma sadece toplam matrah farkının bu bölümüne isabet eden vergi kısmı için de yapılabilir. Uzlaşma talebi vergi ihbarnemesinin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yapılır. Uzlaşmanın vaki olmaması veya temin edilememesi halinde yeniden uzlaşma talebinde bulunulamaz. Uzlaşmanın vaki olmadığına dair tutanağa idarenin nihai teklifi yazılır. Mükellef dava açma süresinin sonuna kadar teklif edilen vergi ve cezayı kabul ettiğini yazılı olarak bildirirse bu takdirde uzlaşma sağlanmış sayılır. Mükellef, uzlaşma görüşmelerinde, bağlı olduğu meslek odasından bir temsilci ve 3568 sayılı Kanuna göre kurulan meslek odasından bir meslek mensubu bulundurabilir.⁽²⁾⁽³⁾

Sürekli, geçici ve merkezi uzlaşma komisyonlarının teşkili, uzlaşmaya müracaat etmeye yetkili olanların belirlenmesi, uzlaşmanın şekli, uzlaşmaya konu edilebilecek vergi, resim ve harçların belirlenmesi, uzlaşma komisyonlarının yetkileri, uzlaşmanın yapılmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir. İl özel idareleri ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar için bu yönetmelik İçişleri Bakanlığınca hazırlanır.

Maliye Bakanlığı vergi incelemesine dayanılarak tarh edilecek vergilerde tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir.

(1) Bu bölüm ve başlığı, 19/2/1963 tarih ve 205 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile eklenmiştir.

(2) Bu fıkra da yer alan, "Mükellef tarafından, ikmalen, re'sen veya idarece yapılacak tarhiyatta..." ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle, metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(3) 20/2/2008 tarihli ve 5736 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle; bu fıkra da bulunan (344 üncü maddenin üçüncü fıkrası uyarınca vergi ziyai cezası kesilen tarhiyata ilişkin vergi ve ceza hariç) ibaresi, "(359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyasına sebebiyet verilmesi halinde tarh edilen vergi ve kesilen ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilen ceza hariç)" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Uzlaşmanın şümülü:

Ek Madde 2 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Uzlaşma komisyonları:

Ek Madde 3 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Uzlaşma talebi:

Ek Madde 4 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Uzlaşma talebinin tetkiki:

Ek Madde 5 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.; Mülga : 22/7/1998 - 4369/82 md.)

Uzlaşma komisyonu muamelelerinin kesinliği:

Ek Madde 6 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.)

Uzlaşma komisyonlarının tutacakları (...) ⁽¹⁾ uzlaşma tutanakları kesin olup gereği vergi dairelerince derhal yerine getirilir.

(Değişik : 23/6/1982 - 2686/46 md.) Mükellef veya adına ceza kesilen; üzerinde uzlaşılan ve tutanakla tespit olunan hususlar hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunamaz.

Dikkat: (Devamı 3565 inci sayfadadır.)

(1) Bu fıkra da yeralan "uzlaşma komisyonlarının ek 5 inci maddeye göre tutacakları" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 18 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Uzlaşma ve vergi mahkemesinde dava açma:

Ek Madde 7 - (Ek: 19/2/1963 - 205/22 md.; Değişik: 23/6/1982 - 2686/47 md.)

Müddeti içinde uzlaşma talebinde bulunan mükellef veya ceza muhatabı uzlaşma talep ettiği vergi veya ceza için, ancak uzlaşma vaki olmadığı takdirde dava açma yoluna gidebilir.

Mükellef veya ceza muhatabı aynı vergi veya ceza için uzlaşma talebinden önce dava açmışsa dava, uzlaşma işleminin sonuca bağlanmasından önce vergi mahkemelerince incelenmez; herhangi bir sebeple incelenir ve karara bağlanırsa bu karar hükümsüz sayılır.

Uzlaşmanın vaki olması halinde mükellef, üzerinde uzlaşılan vergi ve cezaya (bunlardan birisi üzerinde uzlaşılmış olsa dahi her ikisine); adına sadece ceza kesilmiş bulunan, üzerinde uzlaşılan işbu cezaya karşı dava açamaz.

Uzlaşmanın vaki olmaması halinde mükellef veya ceza muhatabı; tarhedilen vergiye veya kesilen cezaya, uzlaşmanın vaki olmadığına dair tutanağın kendisine tebliğinden itibaren genel hükümler dairesinde ve yetkili vergi mahkemesi nezdinde dava açabilir. Bu takdirde, dava açma müddeti bitmiş veya 15 günden az kalmış ise bu müddet tutanağın tebliği tarihinden itibaren 15 gün olarak uzar.

Uzlaşmanın vaki olmaması halinde, yukarıdaki ikinci fıkra uyarınca durdurulmuş olan davanın görülmesine, keyfiyetin vergi dairesince işarı üzerine vergi mahkemesinde devam olunur.

Ödeme:

Ek Madde 8 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.)

Uzlaşma konusu yapılan vergi ve cezalar;

1. Uzlaşma vaki olduğu takdirde, uzlaşma tutanağı vergi ve cezaların ödeme zamanlarından önce ilgiliye tebliğ edilmişse kanuni ödeme zamanlarında; ödeme zamanları kısmen veya tamamen geçtikten sonra tebliğ edilmişse ödeme süreleri geçmiş olanlar uzlaşma tutanağının tebliğinden itibaren bir ay içinde;

2. **(Değişik : 23/6/1982 - 2686/48 md.)** Uzlaşma vaki olmadığı takdirde, bu Kanunun 112 ve 368 inci maddeleri hükümleri ile 2577 sayılı İdari Yargılma Usulü Kanununun 27 nci maddesinin 8 numaralı bendi hükmü dairesinde;

ödenir.

Uzlaşma ve cezalarda indirme:

Ek Madde 9 – (Ek : 19/2/1963 - 205/22 md.)

Bu bölüm uyarınca üzerinde uzlaşılan vergi ve cezalar hakkında 376 ncı madde hükümleri; hakkında 376 ncı madde hükümleri uygulanan vergi ve cezalar için bu bölüm hükümleri uygulanmaz. Ancak, ceza muhatabının, uzlaşma tutanağını imzalayınca kadar uzlaşma talebinden vazgeçtiğini beyanla hadiseye 376 ncı maddenin uygulanmasını isteme hakkı mahfuzdur.

Tüzük:

Ek Madde 10 – (Ek: 19/2/1963 - 205/22 md.; Mülga: 26/12/1993 - 3946/38 md.)

Tarhiyet öncesi uzlaşma:

Ek Madde 11 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/33 md.)

(Değişik birinci fıkra : 11/8/1999 - 4444/7 md.) Maliye Bakanlığı, vergi incelemesine dayanılarak tarh edilecek vergilerle kesilecek cezalarda (359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyana sebebiyet verilmesi halinde tarh edilecek vergi ve kesilecek ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilecek ceza hariç) tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir. ⁽¹⁾

Tarhiyattan önce uzlaşmaya varılması halinde tutanakla tespit edilen bu husus hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz. **(Ek : 3/12/1988 - 3505/10 md.)** Uzlaşılan vergi miktarı üzerinden, bu Kanunun 112 nci maddesine göre gecikme faizi hesaplanır.

Tarhiyat öncesi uzlaşmanın temini edilememiş veya uzlaşma müzakeresinde uzlaşmaya varılamamış olması halinde mükellefler veya ceza muhatabı olanlar verginin tarhından ve cezanın kesilmesinden sonra uzlaşma talep edemezler.

Tarhiyat öncesi uzlaşmaya ilişkin esas ve usuller Yönetmelikte belirtilir.

Ücretlilere vergi iadesinde uzlaşma:

Ek Madde 12 – (Ek: 4/12/1985 - 3239/33 md.)

2978 sayılı Ücretlilere Vergi İadesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesi uyarınca kesilen cezalar uzlaşma mevzuuna dahildir.

Ek Madde 13 – (Ek : 24/3/1988 - 3418/32 md.)⁽³⁾

(Fıkra 1,2,3 Mülga: 20/6/2001-4684/15 md)

4. (...) ⁽²⁾

a) (Mülga : 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

b) (Mülga: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

c) (Mülga: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

d) (Ek: 28/12/2001-4731/4 md.; Mülga: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

(...) ⁽²⁾

(Mülga paragraf: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

(Ek : 26/12/1993 - 3946/2 md. ; Mülga paragraf: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

(Ek : 26/12/1993 - 3946/2 md. ; Mülga paragraf: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

(Ek : 26/12/1993 - 3946/2 md. ; Mülga paragraf: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

(Mülga beşinci fıkra: 20/6/2001-4684/15 md.)

6. (Ek: 7/7/2011-KHK-646/4 md.; Mülga: 11/10/2011-KHK-666/1 md.)

(1) 20/2/2008 tarihli ve 5736 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle; bu fıkroda bulunan "(344 üncü maddenin üçüncü fıkrası uyarınca vergi ziyayı cezası kesilecek tarhiyata ilişkin vergi ve ceza hariç)" ibaresi "(359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyana sebebiyet verilmesi halinde tarh edilecek vergi ve kesilecek ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilecek ceza hariç)" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkroda yer alan "Maliye Bakanı:" ve "Yetkilidir." ibareleri 11/10/2011 tarihli ve 666 sayılı KHK'nin 1 inci maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır.

(3) 11/10/2011 tarihli ve 666 sayılı KHK ile bu maddede yapılan düzenlemeler; 10/10/2013 tarihli ve 28791 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesi'nin 27/12/2012 tarihli ve E.: 2011/139, K.: 2012/205 sayılı Kararı ile iptal edilmiştir.

BEŞİNCİ KİTAP
Vergi Davaları ⁽¹⁾

Vergi mahkemesinde dava açmaya yetkili olanlar:

Madde 377 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/50 md.)

Mükellefler ve kendilerine vergi cezası kesilenler, tarh edilen vergilere ve kesilen cezalara karşı vergi mahkemesinde dava açabilirler.

Vergi dairesi tadilat ve takdir komisyonlarınca tahmin ve takdir olunan matrahlara karşı vergi mahkemesinde dava açabilir.

Belediyelerde dava açma yetkisini belediye adına varidat müdürü, olmayan yerlerde hesap işleri müdürü veya o görevi yapan kullanır.

(Değişik dördüncü fıkra: 28/3/2007-5615/20 md.) Vergi dairesi başkanlıkları ile vergi daireleri, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca belirlenen tutarları aşan davalarda Gelir İdaresi Başkanlığının (İl özel idareleri ile belediyeler, valilerin) muvafakatını almadan vergi mahkemesi kararları aleyhine temyiz yoluna gidemezler.

(Ek : 4/12/1985 - 3239/34 md.; Değişik beşinci fıkra: 28/3/2007-5615/20 md.) Gelir İdaresi Başkanlığı, tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini vergi dairesi müdürlüklerinin taraf bulunduğu davalar için vergi dairesi başkanlıklarına ve/veya defterdarlıklara devredebilir.

(1) Bu başlık, 23/6/1982 tarih ve 2686 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi ile değiştirilmiş, ayrıca "1. kısım" ve "1. bölüm" başlıkları da kaldırılmıştır.

Dava konusu: ⁽¹⁾

Madde 378 – (Değişik : 23/6/1982 - 2686/51 md.)

Vergi mahkemesinde dava açabilmek için verginin tarh edilmesi, cezanın kesilmesi, tadilat ve takdir komisyonları kararlarının tebliğ edilmiş olması; tevkif yoluyla alınan vergilerde istihkak sahiplerine ödemenin yapılmış ve ödemeyi yapan tarafından verginin kesilmiş olması lazımdır.

Mükellefler beyan ettikleri matrahlara ve bu matrahlar üzerinden tarh edilen vergilere karşı dava açamazlar. Bu Kanunun vergi hatalarına ait hükümleri mahfuzdur.

Mükerrer Madde 378 – (Ek : 21/1/1983 - 2791/13 md.)

Danıştay ve Vergi Mahkemelerinde yapılacak duruşmalarda, iddia ve savunmanın gerekli kıldığı hallerde, mahkeme vergi davasına konu olan tarhiyatın dayanağı incelemeyi yapmış bulunan inceleme elemanları ile, mükellefin duruşmada hazır bulundurduğu mali müşaviri veya muhasebecisini de dinler.

Madde 379 – 412 – (6/1/1982 - 2577/63 md. gereğince bu kanuna göre kurulan vergi mahkemelerinin göreve başladıkları tarihten itibaren mülgadır.)

Mükelleflerin izahat talebi: ⁽²⁾

Madde 413 – (Değişik: 23/7/2010-6009/15 md.)

Mükellefler, Gelir İdaresi Başkanlığından veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi durumları ve vergi uygulaması bakımından müphem ve tereddüdü mucip gördükleri hususlar hakkında yazı ile izahat isteyebilir.

(1) 23/6/1982 tarih ve 2686 sayılı Kanunun 51 inci maddesiyle değişik şeklidir.

(2) Bu madde başlığı “Mükelleflerin izahat talebinde bulunabilecekleri:” iken, 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 15 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Gelir İdaresi Başkanlığı, kendisinden istenecek izahatı özelve ile cevaplandırabileceği gibi, aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler de yayımlayabilir.

Sirküler ve özelve, Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde, Gelir İdaresi Başkanı veya tevkil edeceği bir başkan yardımcısının başkanlığında en az üç daire başkanından müteşekkil bir komisyon marifetiyle oluşturulur.

Söz konusu komisyonda oluşturulmuş sirküler veya özelve ile konu, kapsam ve ilgili olduğu mevzuat bakımından tamamen aynı mahiyeti taşıyan bir hususta izahat talebinde bulunulması halinde, komisyon tarafından oluşturulan sirküler veya özelve uygun olmak şartıyla Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı tarafından da özelve verilebilir.

Sirküler ve vergi mahremiyetine ilişkin hükümler gözönünde bulundurulmak şartıyla özelve, Gelir İdaresi Başkanlığınca internet ortamında yayımlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Son Hükümler

Özel kanunlardaki hükümlerin saklı olduğu:

Madde 414 – Özel kanunlarda 5432 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerinin uygulanacağı belirtilen hallerde bu kanunun mezkûr hükümlere tekabül eden maddeleri uygulanır.

Yetki:

Mükerrer Madde 414 – (Ek: 4/12/1985 - 3239/35 md.; Değişik: 22/7/1998 - 4369/19 md.)

Bu Kanunun; 104, mükerrer 115, 177, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353 ve 356 ncı maddelerinde yer alan maktu had ve miktarlar 1/1/1998 tarihi itibarıyla geçerli olan had ve tutarlarına, 232 nci maddesinde yer alan 1.000.000 lira, 15.000.000 liraya, 252 nci maddesinde yer alan yüz kuruş, 100.000 liraya, 313 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan 500.000 lira, 50.000.000 liraya, 343 üncü maddesinde yer alan 100 ve 2.500 liralara sırasıyla, 500.000 ve 1.000.000 liralara yükseltilmiştir.

Maliye Bakanlığı; bu Kanunun 26,35 ve 366 ncı maddelerinde yer alan tahakku fişi ile vergi ve ceza ihbarnamelerinin şekli ve ihtiva edeceği bilgilerde değişiklik yapmaya ve bunları vergi dairesi adına tanzim edecek olanları belirlemeye yetkilidir.

(Değişik : 22/7/1998 - 4369/19 md.) Bu Kanunda yer alan maktu hadler ile asgari ve azami miktarları belirtilmiş olan para ile ödenecek ceza miktarları, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Bu şekilde hesaplanan maktu had ve miktarların yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmaz. Bakanlar Kurulu, bu suretle tespit edilen had ve miktarları yarısına kadar artırmaya veya indirmeye, nispi hadleri ise iki katına kadar artırmaya veya yarısına kadar indirmeye veya tekrar kanuni seviyesine getirmeye yetkilidir.

Kaldırılan hükümler:

Madde 415 – 5432 sayılı Vergi Usul Kanunu ile bu kanunun bazı hükümlerini değiştiren 5815, 6094 ve 6935 sayılı kanunlar ile 5887 sayılı Harçlar Kanununun 116 ncı maddesi, 120 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları, 121 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile 123 üncü maddesi, 6085 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 9 uncu maddesinin (E) fıkrası, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 64 üncü maddesi,

6936 sayılı Hususi Otomobil vergisi Kanununun 12 nci maddesi, 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 15 inci maddesi ve diğer kanunların bu kanuna uymıyan hükümleri kaldırılmıştır.

Vergi idaresini geliştirme fonu:

Mükerrer Madde 415 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/36 md;

Mülga : 24/3/1988 - 3418/42 md.)

Götürü matrahlar:

Geçici Madde 1 – 5432 sayılı kanunun 40 ıncı maddesi mucibince tesbit edilip bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte vergi tarhına esas tutulmakta olan götürü matrahlar 1961 yılı vergileri için de uygulanır.

İlk tatbik yılında komisyonların teşkili ve ödevleri:

Geçici Madde 2 – Zirai kazançlar merkez ve il komisyonları bu kanunun yayınlandığı tarihten başlayarak en geç bir ay içinde, komisyon başkanlarının daveti üzerine kurulur.

Zirai kazançlar merkez komisyonuna Ziraat Odaları Birliği tarafından seçilecek temsilci, işbu birliğin teşekkül edeceği tarihe kadar Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği tarafından seçilir.

Merkez komisyonu, bu kanunun 46 ncı maddesinde mevzu bahis yönetmeliği ilk toplantı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde hazırlıyarak yürürlüğe koyar

Geçici Madde 3 – Kanunun ilk uygulama yılında, vergiye tabi çiftçilerin zirai kazançları, satış tutarlarına bakılmaksızın götürü gider usulüne göre tesbit olunur.

Dileyenler, vergi dairesine, en geç, kanunun mer'iyete girdiği tarihten itibaren bir ay içinde ve yazılı olarak müracaatta bulunmak şartıyla, gerçek kazanç esasını ihtiyar edebilirler.

Geçici Madde 4 – Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte veya sonraki yıllarda bilanço esasına göre Gelir ve Kurumlar Vergisi mükellefiyetine girecek olanlar açılış bilanço ve envanterini tanzim ederken işletmeye dahil iktisadi kıymetleri bu kanunun üçüncü kitabında yazılı hükümler dairesinde değerlendirirler. Maliyet bedeli ile değerlendirilmesi icap eden kıymetlerin bu bedeli bilinmiyorsa maliyet bedeli yerine mükelleflerin bizzat belli edecekleri alış emsal bedeli değerlemeye esas tutulur.

Vergi incelemesi neticesinde alış emsal bedelinin fazla hesap edildiğinin anlaşılması halinde mükellef hakkında vergi ziyai (...) ⁽¹⁾ veya usulsüzlük cezaları uygulanmaz.

Amortisman tabi iktisadi kıymetlerin değerlendirilmesi:

Geçici Madde 5 – (Değişik : 19/2/1963 - 205/24 md.)

Bu kanunun mer'iyete girdiği tarihte veya mütaakıp yıllarda ticari, zirai veya mesleki kazançları dolayısıyla yeniden Gelir Vergisine girecek veya basit usulden gerçek usule geçecek olan mükellefler ile öteden beri faaliyete devam eden serbest meslek erbabınının (...) ⁽¹⁾ amortisman tabi iktisadi kıymetleri maliyet bedeli, maliyet bedeli bilinmiyorsa

(1) Bu maddelerde yeralan "kusur" ve "götürü usulden (Zirai kazançlarda götürü gider usulü dahil) gerçek usule geçecek olan mükelleflerin" ibareleri, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanununun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

bizzat kendilerince alış tarihindeki rayice göre tahmin olunacak bedeli ile değeri. Şu kadar ki, bu kıymetlerin alış tarihleri ile mükellefiyete giriş veya gerçek usule geçiş tarihi arasındaki yıllara ait amortismanlar tutarı bu değerden düşülür ve bakiyesinin amortismanına devam olunur.

Mükellefçe tahmin olunacak bedelin fazla hesaplandığının tesbiti halinde bundan dolayı adına ceza kesilmez.

Ceza hükümlerinin şümülü:

Geçici Madde 6 – Bu kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında, bu fiillerin işlendiği tarihte 5432, 5815 ve 6094 sayılı kanunların yürürlükte bulunan vergi cezalarına ve hileli vergi suçlarına mütaallik hükümleriyle bu kanunun hükümlerinden hangisi mükellefin veya suçu işliyen kimsenin lehine ise o hüküm uygulanır.

Yukarıki fıkra hükmü, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesilmiş olup da henüz kesinleşmemiş veya tahsil edilmemiş olan vergi cezalarıyla ceza mahkemelerince hükmolunan cezalara da şamildir.

Ceza indiriminden faydalananlar:

Geçici Madde 7 – Mükellef veya vergi sorumluları bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde vergi dairesine müracaatla itiraz süresi geçmiş veya henüz son bulmamış vergi ve cezaları için bu kanunun 376 ncı maddesindeki şartları yerine getirdikleri takdirde mezkûr madde hükümlerinden faydalandırılırlar.

Kazanç sayılmıyacak farklar:

Geçici Madde 8 – Bu kanunun 328 ve 329 uncu maddelerinin uygulanmasında 1945 yılının sonundan önce satın alınmış veya inşa ettirilmiş veya trampa yolu ile iktisabedilmiş olan gayrimenkuller ile bunların mütemmim cüzülerinin (Sabit tesisatta makinalar dahil) ve teferruatının ve gayrimenkul olarak tescil edilen hakların satışından ve bu mallar ve haklar için alınan sigorta tazminatından doğan farklar kazanç sayılmaz.

Bu Kanunun belediye vergi ve resimlerine uygulanacağı tarih:

Geçici Madde 9 – Belediyelere ait vergi, resim ve harclar hakkında bu kanunun vergi hatalarına ve bunların düzeltilmesine ve vergi ihtilaflarına mütaallik hükümleri yayımı tarihinden ve diğer hükümleri 1 Ocak 1963 tarihinden başlayarak uygulanır.

Müdevver mahsullerin değeri:

Geçici Madde 10 – (Ek : 19/2/1963 - 205/25 md.)

Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte veya mütaakıp yıllarda zirai kazançları dolayısıyla zirai işletme hesabı veya bilanço esasında yeniden Gelir Vergisine girecek veya götürü gider usulünden gerçek usullere geçecek çiftçiler, mükellefiyete girdikleri veya gerçek usullere geçtikleri yıla devredilen zirai mahsullerini maliyet bedeli ile, bu bedel belli değilse bizzat tayin edecekleri bedel ile değerlendirirler ve çiftçi işletme defterinin giderler tablosuna bir kalemde kaydederek; bilanço esasında ise açılış bilançosunda gösterirler.

Mükellefçe tayin edilecek bu bedelin fazla hesaplandığının tesbiti halinde bundan dolayı adına ceza kesilmez.

İlk defa götürü gider usulünde vergiye tabi olacak çiftçilerin evvelki yıllardan devreden mahsullerinin satış hasılatının vergilendirilmesinde, kazançlarını Gelir

Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinin 1 numaralı bendine göre tesbit edecekler gerçek miktarları ile indirilebilecek giderlerinin, kazançlarını aynı maddenin 2 numaralı bendine göre tesbit edecekler ise bilümm giderlerinin hesabında evvelki yıllarda ödenmiş olan bu kabil masraflardan sadece satışın yapıldığı yıla devreden mahsullere isabet eden kısımları nazara alınır.

Geçici Madde 11 – (Bu madde hükmü 25/3/1987 tarih ve 3332 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile Mükerrer 298 inci maddeye dönüştürülmüş ve yerine işlenmiştir.)

Geçici Madde 12 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/38 md.)

4/1/1961 gün ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 49 uncu maddesinin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre, takdir edilen asgari ölçüde arsa metrekaresi birim değerleri ile ilgili olarak dava açma ve açılan davalara cevap verme konusunda Maliye ve Gümrük Bakanlığına bağlı vergi dairelerine mevdu görev ve yetkiler devam eder; kesinleşen değerler bu vergi dairelerince, takdir komisyonu kararları ve varsa yargı mercii kararları ile birlikte ilgili belediyelere derhal bildirilir. Emlak Vergisi Kanununun uygulamasında, altıncı genel beyan döneminin başlayacağı yıla kadar kesinleşen bu değerler geçerli olur.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 72 nci maddesinin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre kurulan takdir komisyonlarının asgari ölçüde arsa metrekaresi birim değer tespitine ilişkin görev ve yetkileri 1 Mart 1986 tarihine kadar, bu değerlerle ilgili olarak açılacak davalarla ilgili görev ve yetkileri söz konusu davalar sonuçlanıncaya kadar devam eder.

Geçici Madde 13 – (Ek: 4/12/1985 - 3239/38 md.)

Vergi Usul Kanununun 177 nci maddesinde yer alan ve bu Kanunla artırılan hadler, önceki yılların hadlerine bağlı olmaksızın 1986 yılında tutulacak defterler için de uygulanır.

Geçici Madde 14 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/38 md. İptal: Anayasa Mah.nin 19/3/1987 tarih ve E. 1986/5, K. 1987/7 sayılı kararı ile.)

Geçici Madde 15 – (Ek : 4/12/1985 - 3239/38 md. İptal: Anayasa Mah.nin 19/3/1987 tarih ve E. 1986/5, K. 1987/7 sayılı kararı ile.)

Geçici Madde 16 – (Ek : 24/3/1988 - 3418/33 md.)

213 sayılı Vergi Usul Kanununa 3239 sayılı Kanunun 36 ncı maddesiyle ilave edilen mükerrer 415 inci maddeyle kurulan "Vergi İdaresini Geliştirme Fonu", bu Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla mevcut bütün aktif ve pasifiyle birlikte aynen Vergi Usul Kanununun ek 13 üncü maddesi ile kurulan "Gelir İdaresini Geliştirme Fonu"na devredilmiştir.

Vergi İdaresini Geliştirme Fonu'nun sözleşmelerde taraf olmaktan doğan hak ve borçları, Gelir İdaresini Geliştirme Fonu'na intikal eder.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Vergi İdaresini Geliştirme Fonu, başka bir işleme gerek kalmaksızın infisah eder.

Vergi İdaresini Geliştirme Fonu ile Gelir İdaresini Geliştirme Fonu, devir nedeniyle doğacak her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

Geçici Madde 17 – (Ek : 15/12/1990 - 3689/2 md.)

1/1/1991 tarihinden geçerli olmak üzere 10 yıl süre ile; bu Kanuna, 3418 sayılı Kanunun 32 nci maddesiyle eklenen ek 13 üncü maddenin 2 numaralı fıkrasında yer alan %0 5 oranı % 1 olarak; 4 numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan % 30 oranı, vergi incelemesine yetkili Maliye ve Gümrük Bakanlığı merkez denetim elemanları ve münhasıran Gelirler Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında çalışan personel için % 45, Bakanlığın diğer yurtiçi personeli için % 35 olarak uygulanır.

Geçici Madde 18 – (Ek : 24/6/1994 - 4008/23 md.)

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce aktife giren iktisadi kıymetler hakkında aktife alındıkları yılda yürürlükte olan hükümlere göre amortisman ayrılmasına devam olunur.

Geçici Madde 19 – (Ek : 22/7/1998 - 4369/20 md.)

İşletme hesabı esasında defter tutan mükellefler diledikleri takdirde, Vergi Usul Kanununun 180 inci maddesindeki şartlar dikkate alınmaksızın 31/12/2000 tarihine kadar işletme hesabı esasına göre defter tutmaya devam ederler.

Geçici Madde 20 – (Ek : 22/7/1998 - 4369/20 md.)

1998 yılı geçici vergi uygulaması bakımından; Hazine Bonosu, Devlet Tahvilleri ve Toplu Konut İdaresi, Kamu Ortaklığı İdaresi ve Özelleştirme İdaresi Başkanlıklarınca çıkarılan menkul kıymetler alış bedeli ile değerlendirilir.

Geçici Madde 21 – (Ek : 22/7/1998 - 4369/20 md.)

Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında kesilecek cezalarda, bu fiillerin işlendiği tarihte 213 sayılı Vergi Usul Kanununun yürürlükte bulunan vergi cezalarına ait hükümleri; hükmolunacak cezalar hakkında ise, bu fiillerin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan hükümler ile bu Kanun hükümlerinden lehe olanı uygulanır. (...) ⁽¹⁾

Geçici Madde 22 – (Ek : 22/7/1998 - 4369/20 md.)

Diğer kanunlarda Vergi Usul Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezalarına yapılan atıflar Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinde yer alan vergi ziyai cezasına yapılmış sayılır.

Geçici Madde 23 – (Ek : 11/8/1999 - 4444/7 md.)

1/1/1999 tarihi ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih arasındaki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak yapılan ve uzlaşma talep edildiği halde henüz uzlaşma günü verilmemiş veya uzlaşma günü verilmiş ancak uzlaşma görüşmesi yapılmamış veya uzlaşma talep süresi geçmemiş olan vergi ziyai cezalı tarhiyatlarda; vergi ziyai cezası için de uzlaşma talebinde bulunulabilir.

Geçici Madde 24 – (Ek : 27/1/2000 - 4503/10 md.)

17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde deprem felaketine maruz kalan yörelerde, gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyet kaydı bulunan kişilerden alacağı bulunan mükellefler, bu Kanunun 322 ve 323 üncü maddeleri hükümlerinin uygulanmasında bu madde hükmünü de dikkate alırlar.

Karşılık ayrılmak veya zarar yazılmak istenen alacak;

1. Alacağın bulunduğu yerdeki deprem tarihinden önce doğmuş olmalıdır.

2. Varlığı Vergi Usul Kanununda sayılan belgeler ile tevsik edilmelidir.

Borçlunun mal varlığının en az üçte birini kaybettiğine ilişkin olarak açılmış tespit davası üzerine verilen karar, alacağın dava veya icra safhasına geldiğini gösterir ve bu nevi alacaklar için pasifte karşılık ayrılabilir.

Alacaklı ve borçlunun her türlü muvazaadan arı olarak sulh olmaları ve bu konuda düzenleyecekleri bir belgeyi karşılıklı olarak imzalamaları halinde bu belge kanaat verici belge sayılır ve belgeye konu alacak değersiz alacak addolunur.

Maliye Bakanlığı 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensubunca düzenlenmiş ve üçüncü fıkrada belirtilen şartların mevcudiyetini gösteren tasdik raporunu kanaat verici vesika olarak kabul edebilir. Ancak bu vesika borçlu yönünden vazgeçilen alacak sayılmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul Maliye Bakanlığınca belirlenir.

(1) Bu kısımda yer alan “Şu kadar ki, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesinleşmiş mahkumiyet kararları hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz” şeklindeki son tümce, Anayasa Mahkemesinin 6/7/2000 tarih ve E.: 2000/21, K.: 2000/16 sayılı kararı ile iptal edildiği için metinden çıkarılmıştır.

Geçici Madde 25- (Ek:17/12/2003-5024/5 md.)

31.12.2003 tarihli bilançoda yer alan parasal olmayan kıymetler aşağıdaki hükümlere göre, bu maddede hüküm bulunmayan hallerde ise Vergi Usul Kanununun bu Kanunla değişik mükerrer 298 inci maddesinde yer alan hükümlere göre düzeltilir:

a) Düzeltme işlemi, Türkiye geneli için hesaplanan toptan eşya fiyatları genel endeksi göz önünde bulundurularak Maliye Bakanlığınca belirlenen düzeltme katsayıları kullanılarak yapılır. Düzeltme işlemi 1970 yılından itibaren uygulanır. Bu yıldan önce aktif ve pasife giren kalemler 1970 yılında girmiş kabul edilir.

b) Maddî duran varlıklar maliyet bedeli, malî duran varlıklar ise alış bedeli üzerinden düzeltmeye tâbi tutulur.

c) Maddî duran varlıklar, malî duran varlıklar ve özel tükenmeye tâbi varlıklar ile stokların maliyet veya alış bedelleri içinde yer alan ve tevsik edilebilen reel olmayan finansman maliyeti, ilgili varlığın maliyet veya alış bedelinden düşülür. Mükelleflerin reel olmayan finansman maliyetini tevsik edememeleri halinde:

1) Son beş hesap dönemi içinde aktife giren kıymetlerin maliyet bedeline dahil edilen finansman giderlerinin reel olmayan kısımları; toplam finansman maliyetlerine, ilgili döneme ait TEFE artış oranının dönem ortalama ticarî kredi faiz oranına bölünmesi sonucunda belirlenen oranlar uygulanmak suretiyle bulunan tutar, maliyet ve alış bedelinden düşülür.

2) Söz konusu beş hesap döneminden önce aktife giren kıymetlerin maliyet bedeline dahil edilen finansman giderleri maliyet veya alış bedellerinden düşülmez.

3) **(Ek: 16/7/2004-5228/11 md.)** Reel olmayan finansman maliyetinin tevsik edilebilir olması halinde de (1) numaralı alt bentte belirtilen yöntem kullanılabilir. Amortisman süresi bitmemiş olan kıymetlere ilişkin maliyet veya alış bedelinden düşülen reel olmayan finansman maliyetinden amortisman ayrılmamış tutar, 2004 ve sonraki dönemlerde, beş yılda ve eşit taksitte dönem kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınır.

d) Birikmiş amortismanlar, ait oldukları kıymetin bilanço tarihindeki değerinde düzeltme sonrasında ortaya çıkan artış oranı dikkate alınarak düzeltilir.

e) Öz sermaye kalemlerinin düzeltilmesinde, 1.1.2004 tarihinden önce ayrılan yeniden değerlendirme değer artış fonu gibi fonlar öz sermayeden düşülür. Bu ve benzeri fonların sermayeye ilavesi nedeniyle oluşan sermaye artışları sermaye artışı olarak dikkate alınmaz ve enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmaz.

f) 2003 yılı hesap dönemine ait beyannamede yer alan indirilemeyen geçmiş yıl malî zararları ile cari dönem malî zararları matrahın tespitinde mukayyet değerleri ile dikkate alınır.

g) 31.12.2003 tarihli bilançonun düzeltilmiş aktif toplamından düzeltilmiş sermaye, düzeltilmiş hisse senetleri ihraç primleri ve düzeltilmiş hisse senedi iptal kârları ile borç toplamının çıkarılması sonucu bulunan fark, geçmiş yıllar kâr/zararı hesabında gösterilir. Bu şekilde tespit edilen geçmiş yıl kârı vergiye tâbi tutulmaz, geçmiş yıl zararı ise zarar olarak kabul edilmez.

Pasif kalemlere ait enflasyon fark hesapları, herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, bu işlemlerin yapıldığı dönemlerin kazancı ile ilişkilendirilmeksizin, bu dönemde vergiye tâbi tutulur. **(Değişik ikinci cümle: 16/7/2004-5228/11 md.)** Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kâr dağıtımı sayılmaz.

h) Sermaye Piyasası Kurulu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun yüksek enflasyon döneminde malî tabloların düzeltilmesine ilişkin düzenlemelerine göre 31.12.2003 tarihli bilançolarını düzeltmek zorunda olan mükellefler, söz konusu bilançolarını bu madde uyarınca yeniden düzeltmeyebilirler. **(Ek cümle: 16/7/2004-5228/11 md.)** Ancak bu şekilde düzeltme yapanlar, bu Kanuna göre ayrılacak tutardan fazla amortisman veya karşılık ayıramaz.

ı) Yıllara sarî inşaat ve onarma işlerine ait maliyet ve istihkak tutarları ile ilgili olarak 31.12.2003 tarihinde oluşan düzeltme farkları işin bitiminde kâr/zarar tutarının tespitinde dikkate alınmaz.

j) 2004 yılı hesap döneminden itibaren ilk defa bilanço esasına geçen mükellefler bu maddede yer alan esaslara göre düzeltme yaparlar.

k) Kendisine özel hesap dönemi tayin edilen mükelleflerde; 31.12.2003 tarihli bilanço, 2004 yılı içinde biten hesap dönemi sonundaki bilanço, 2003 yılı hesap dönemi, 2004 yılı içerisinde biten hesap dönemini, 1.1.2004 tarihi 2004 yılı içinde başlayan hesap döneminin başındaki tarihi ifade eder.

l) **(Ek: 16/7/2004-5228/11 md.)** Bu madde uyarınca düzeltilen kalemlerin elden çıkarılması halinde, bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farkları maliyet bedeli addolunur. Şu kadar ki, amortismanla tâbi olmayan kıymetlerin düzeltilmiş değerinin altında bir bedelle satılması halinde, düzeltilmiş değerle düzeltme öncesi değer arasındaki farka isabet eden zarar, gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde dikkate alınmaz.

Geçici Madde 26- (Ek: 17/12/2003-5024/5 md.)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce aktive giren iktisadi kıymetler hakkında aktive alındıkları yılda yürürlükte olan sürelerle göre amortisman ayrılmasına devam olunur.

Geçici Madde 27- (Ek: 30/3/2006 - 5479/13 md.)

1/1/2006 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak bu tarihten sonra ortaya çıkan ve vergi ziyayı cezası kesilmesini gerektiren fiiller için ziyaa uğratılan verginin bir katı tutarında vergi ziyayı cezası kesilir. Bu ceza; vergi ziyasına 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verenlere üç kat, bu fiillere iştirak edenlere bir kat, vergi incelemesine veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanunî süresi geçtikten sonra verilen vergi beyannameleri için de yüzde elli oranında uygulanır.

Geçici Madde 28- (Ek: 23/7/2010-6009/16 md.)

1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk edilmiş olup, komisyonca takdir edilen matrah üzerinden 31/12/2012 tarihine kadar tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler zamanaşımına uğrar. Bu hüküm, 374 üncü maddede yer alan ceza kesmede zamanaşımı açısından da uygulanır.

Fazla veya yersiz tahsilatta faiz ödemesi:

Geçici Madde 29- (Ek: 31/5/2012-6322/16 md.)

Bu Kanunun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanır.

Ceza hükümlerinde uygulama:

Ek Geçici Madde 1 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

Bu Kanun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında, bu fiillerin işlendiği tarihte 213 sayılı Vergi Usul Kanununun yürürlükte bulunan vergi cezalarına ait hükümleri uygulanır.

Ceza kesmede zaman aşımı:

Ek Geçici Madde 2 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

Bu Kanunun yürürlük tarihinden önceki dönemlere ait vergi cezaları hakkında ilgili dönemde yürürlükte bulunan ceza kesmede zaman aşımı hükümleri uygulanır.

Ek Geçici Madde 3 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

Vergi kanunlarına göre ticari, zirai ve mesleki faaliyetleri dolayısıyla ilgili vergi dairelerine mükellefiyet kayıtlarını yaptırmaları gerektiği halde, 31/3/1981 tarihine kadar bu mükellefiyetlerini tescil ettirmemiş bulunanlar hakkında, Vergi Usul Kanununda öngörülmüş olan diğer ceza hükümleri ile birlikte aynı Kanunun 360 ncı maddesi hükmü de uygulanır.

Ek Geçici Madde 4 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 221 inci maddesinde yer alan defter tasdik süreleri, 1981 takvim yılında tutulacak defterler için bir ay uzatılmıştır.

Ek Geçici Madde 5 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 46 ncı maddesinde yapılan değişiklik nedeniyle, 1981 yılında götürü matrahlarla ilişkin olarak yapılacak takdirler için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 40 ncı maddesinin 2 numaralı bendinde yazılı olan süre 1981 yılı Mart ayı sonuna kadar uzatılmıştır.

Ek Geçici Madde 6 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

2343 sayılı Kanunla 1/3/1981 tarihinden itibaren 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanunu kapsamına alınan faturalarla ilgili yeni düzenlemelere geçilinceye kadar, gerçek veya tüzelkişiler, ellerinde bulundurdıkları faturalarını kullanabilirler. Ancak bu faturaların değerli kağıt bedellerinin makbuz karşılığı tahsili suretiyle defterdarlıklarca tasdiki şarttır.

Ek Geçici Madde 7 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 117 nci maddesine ilişkin olarak 1981 yılında yapılacak tespitler için aynı maddenin son fıkrasında yazılı süreyi iki aya kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Ek Geçici Madde 8 – (Ek : 30/12/1980 - 2365/97 md.)

1980 vergilendirme dönemindeki iş hacmi itibarıyla 1931 yılında tüccarların defter tutma bakımından girecekleri sınıfların tayininde, bu Kanunun 26 ncı maddesiyle değiştirilen 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 177 nci maddesindeki hadler esas alınır.

Ek Geçici Madde 9 – (Ek : 23/6/1982 - 2686/52 md.)

1981 takvim yılı peşin ödeme derecelerine yapılan itirazlar hakkında bu Kanunun 53 üncü maddesi ile kaldırılan Mükerrer 86 ncı madde hükümlerinin uygulanmasına devam olunur. Şu kadar ki, Merkez Özel Komisyonu tarafından görüşülerek sonuçlandırılan itirazlardan Resmi Gazete'de ilan edilmemiş olanlar hakkında sözü edilen maddenin ilana ilişkin hükmü uygulanmaz.

Ek Geçici Madde 10 – (Ek : 23/6/1982 - 2686/52 md.)

Bu Kanunun 36 ncı maddesi ile değişik Vergi Usul Kanununun 298 inci maddesi hükümlerinin yürürlüğe gireceği tarihten önceki dönemlere ilişkin olarak yapılacak rayiç bedel takdirleri dolayısıyla anılan Kanunun 257 nci maddesinin bu Kanunun 33 üncü maddesi ile değiştirilmeden önceki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Ek Geçici Madde 11 – (Ek: 23/6/1982 - 2686/52 md.)

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin 2 numaralı bendi uyarınca her bir belge nevine ilişkin olarak kesilmiş bulunan özel usulsüzlük cezalarının, her bir tespit için 50.000,- lirayı ve bir takvim yılı içinde 500.000,- lirayı aşan miktarı tahsil edilmemişse terkin, tahsil edilmişse red ve iade edilir.

Ek Geçici Madde 12 – (Ek : 23/6/1982 - 2686/52 md.)

Gelir Vergisi Kanununun 2454 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle değişik mükerrer 117 nci maddesi hükümleri uyarınca, 1981 yılı için tahakkuk ettirilmiş bulunan peşin ödemelere ilişkin taksitlerini vadesinde ödemeyen mükellefler hakkında 15/4/1982 tarihine kadar 6183 sayılı Kanunun 2347 sayılı Kanunla değişik 51 inci maddesi hükmü uygulanmaz.

1981 yılı Gelir Vergisine mahsup edilip de ödenmemiş bulunan peşin ödeme miktarının, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde ödenmesi halinde, bu alacaklara da 15/4/1982 tarihinden ödendiği tarihe kadar geçen süre için gecikme zammı uygulanmaz. Tahsil edilmiş bulunan gecikme zamları ise red ve iade edilir.

Ek Geçici Madde 13 – (Ek : 23/6/1982 - 2686/52 md.)

a) 213 sayılı Vergi Usul Kanununa bu Kanunla eklenen mükerrer 49 uncu maddede yer alan bina metrekare normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalarla ait asgari ölçüde birim değer tespitlerine ilişkin süreleri Emlak Vergisi 1983 Genel Beyan Dönemi ile ilgili olmak üzere 1982 takvim yılında gerektiği ölçüde kısaltmaya;

b) 1983 yılında yapılacak olan Genel Beyan dolayısıyla vergi dairelerine verilecek Emlak Vergisi beyannamelerini iki ay önceden kabul etmeye;

Maliye Bakanı yetkilidir.

Yürürlük:

Madde 416 – Bu kanun 1 Ocak 1961 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütmeye memur olanlar:

Madde 417 – Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel ⁽¹⁾
(Değişik : 30/12/1980 - 2365/98 md.)

Mükellef Grupları	Birinci derece usulsüzlükler için (Lira)	İkinci derece usulsüzlükler için (Lira)
1. Sermaye şirketleri	6.000.000 (120 TL)	3.500.000 (66 TL)
2. Sermaye şirketleri dışında kalan 1 inci sınıf tüccar ve serbest meslek erbabı	4.000.000 (77 TL)	2.000.000 (39 TL)
3. II nci sınıf tüccarlar	2.000.000 (39 TL)	1.000.000 (18 TL)
4. Yukardakiler dışında kalıp beyanname usu- lüyle gelir vergisine tabi olanlar	1.000.000 (18 TL)	500.000 (10,60 TL)
5. Kazancı basit usulde tespit edilenler ⁽²⁾	500.000 (10,60 TL)	250.000 (4,80 TL)
6. Gelir Vergisinden muaf esnaf	250.000 (4,80 TL)	125.000 (2,60TL)

(1) Bu cetveldeki miktarlar 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle değiştirilen Mükerrer 414 üncü maddeye istinaden 1/1/1998 tarihi itibarıyla geçerli olan hadde (15/12/1995 tarihli ve 95/7595 sayılı Kararname ile getirilen miktarlar) yükseltilmiş, 30/12/2014 tarihli ve 29221 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının 442 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2015 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar ise metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ"ne bakınız.

(2) Bu satırda yeralan "Götürü usulde gelir vergisine tabi olanlar" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanununun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

İhtar:

1. **(Değişik : 1/5/1981 - 2455/6 md.)** Bu cetvelde mükellef grubu: Gelir, Kurumlar Vergilerinden başka, Gider, İstihlak, İşletme ve Dış Seyahat Harcamaları vergilerine ait usulsüzlükler hakkında da esas tutulur.

2. Emlak Alım, Gayrimenkul Kıymet Artışı, Veraset ve İntikal Vergisi, Taşıt Alım ve Motorlu Taşıtlar Vergilerine ait usulsüzlükler ile Damga Vergisinin, beyanname verilmek suretiyle ödeneceği hallerde beyannamenin süresinde verilmemesine ilişkin usulsüzlükler bu cetvelin mükellef grupları sütununun 3 üncü sırasına göre cezalandırılır.

3. **(Değişik : 30/5/1985 - 3210/4 md.)** Emlak vergisine ait usulsüzlükler, bu cetvelin mükellef grupları sütununun 3 üncü sırasına göre cezalandırılır.

4. Kamu İdare ve müesseseleri ile dernek ve vakıfların yaptıkları usulsüzlükler (Bunların iktisadi işletmelerine ait usulsüzlükler hariç) bu cetvelin mükellef grupları sütununun 3 üncü sırasına göre cezalandırılır.

5. Yukardakiler dışında kalan diğer vergi, resim ve harçlara ait usulsüzlükler bu cetvelin mükellef grupları sütununun 4 üncü sırasına göre cezalandırılır.

*

* *

4/1/1961 TARİHLİ VE 213 SAYILI ANA KANUNA İŞLENEMEYEN GEÇİCİ MADDELER:

1 - 21/1/1983 Tarih ve 2791 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun 6, 7, 8 ve 9 uncu maddeleriyle Vergi Usul Kanununun 313, 315, mükerrer 315 ve 318 inci maddelerinde yapılmış olan değişiklikler 31/12/1982 tarihine kadar aktive giren iktisadi kıymetler için uygulanmaz. Bunlar hakkında eski hükümlere göre amortisman ayrılmasına devam olunur.

Geçici Madde 2 – Yeniden değerlendirme katsayısının (1) olduğu yılda sermaye artırımında bulunmuş olan kurumların yeniden değerlendirme yapmaları ve yeniden değerlendirme sonucu doğacak değer artışlarını sermayelerine ilave etmeleri zorunludur. Ancak;

a) Mali bünyeleri güçlendirilmek amacıyla Hazine tarafından kurulan fonlardan nakten veya mahsuben ödeme yapılan kurumlarda, fonlardan yapılmış veya yapılacak olan ödemeler tutarında, değer artış fonundan, Hazine fonu ile Kurum arasındaki anlaşma hükümleri saklı kalmak üzere, Hazineye karşılıksız hisse senedi verilir.

(Ek : 4/12/1984 - 3094/2 md.) Teminat olarak verilen bu hisse senetlerinin intifa hakkı, ikraz anlaşması çerçevesinde Hazine fonlarından verilmiş bulunan borç tamamen geri ödeninceye kadar Hazineye aittir. Borç tamamen ödendikten sonra bu hisse senetleri kuruma iade edilir.

b) Bu kurumlarda, Hazine payı ayrıldıktan sonra fon hesabında kalan değer artışının, bu hesapta tutulmasına veya sermayeye ilavesi nedeniyle çıkarılacak hisse senetlerinin, 31/12/1981 tarihindeki ortaklar ile sermayeye yeniden iştirak eden ortaklar arasında tevziine dair usul, esas ve şartlar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

2 - 4/12/1985 Tarih ve 3239 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili geçici maddesi:

Geçici Madde 4 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte adlarına vergi ve ceza tarh edilen mükelleflerin vergi borcu aslı 300 000 (dahil) lirayı aşmayanlar, vergi borcu aslını % 25 fazlası ile 31/12/1985 tarihine kadar ödedikleri takdirde haklarında kesilen cezalar terkin edilir ve gecikme zammı ile tecil faizi hesaplanmaz.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte vergi borcu aslı üçyüzbin lirayı aşmayan mükelleflerden bu vergi borcu ile buna bağlı cezaları ihtilaf konusu yapanlar, ihtilaflarından vazgeçerek 31/12/1985 tarihine kadar vergi aslını % 25 fazlası ile ödemeleri halinde, bunlar hakkında da kesilen cezalar terkin olunur ve gecikme zammı alınmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

3 - 3/12/1988 tarih ve 3505 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar (bu tarih dahil) her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyla miktarı 500.000 lirayı aşmayan ve vadesi geldiği halde ödenmemiş olan vergiler ile bu tarih itibarıyla ihtilaflı hale getirilmiş ya da dava açma süresi henüz geçmemiş olan ve miktarı 500.000 lirayı aşmayan vergilerin % 30 fazlasıyla ve ihtilaf yaratmamak, yaratılmış ihtilaftan vazgeçmek kaydıyla 31.12.1988 tarihi sonuna kadar ödenmesi halinde, ödenen bu vergilere isabet eden gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyla asılları kısmen veya tamamen ödenmiş bulunan vergilere ait olan ve her vergi türü itibarıyla miktarı 500.000 lirayı aşmayan gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının % 30'unun 31.12.1988 tarihi sonuna kadar ödenmesi halinde, kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

Geçici Madde 2 – a) İhracat,

b) İhracat teşvik belgesine bağlanan döviz kazandırıcı faaliyetlerle, bu belge kapsamındaki ithalat.

c) İhracat veya döviz kazandırma taahhüdünde bulunulan ve yatırım teşvik belgesine bağlanmış yatırımlar için alınan yatırım kredileri ile bu belge kapsamındaki şirket kuruluşu ve sermaye artırımı, gayrimenkullerin ve irtifak haklarının aynı sermaye olarak konulması halinde bunların şirket adına tapuya tescili, işlemleri ve bu işlemlerle ilgili olarak düzenlenen kağıtlar, 31.12.2003 tarihine kadar 488 sayılı Kanuna göre damga vergisinden ve 492 sayılı Kanuna göre harçlardan istisna edilir.⁽¹⁾

Kredilerin amaç dışı kullanılması, taahhüt edilen ihracatın gerçekleştirilmemesi veya teşvik belgesindeki şartların yerine getirilmemesi halinde, alınmayan damga vergileri ve harçlar, ihracatçı veya yatırımcı kişi veya kuruluşlardan, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınır.

Yukarıda belirtilen hususlarda damga vergisi ve harç istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan vergi ve harcın miktarını, işlemin yapıldığı tarihi takip eden 30 gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

İhracat taahhüdünün gerçekleşmediğinin veya teşvik şartlarına uyulmadığının tespit edildiği tarihi takip eden 30 gün içinde, bu durumu vergi dairesine bildirmeyen bankalar ile yukarıdaki fıkra gereğince bildirimde bulunmayan kuruluşlar, damga vergisi, harç, ceza ve gecikme faizinin ödenmesinden ilgililerle birlikte müteselsilen sorumludurlar.

Bu maddenin uygulanması bakımından, döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanı ile Maliye ve Gümrük Bakanı tarafından birlikte tespit edilir.

4 - 15/12/1990 tarih ve 3689 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili Geçici Maddesi:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar (bu tarih dahil) her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyla miktarı 3.000.000 lirayı, yıllık beyannameler üzerinden tarh olunan vergilerde 25.000.000 lirayı aşmayan ve vadesi geldiği halde ödenmemiş olan ya da ödeme süresi henüz geçmemiş olan vergilerin tamamı ile bu vergilere isabet eden gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının ayrı ayrı % 30'unun; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte tamamen ödenmesi ve ihtilaf yaratılmaması, yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarından kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir.

(1) Bu fıkradaki "31.12.1993" tarihi 26/12/1993 tarih ve 3946 sayılı Kanunun 36 ncı maddesi ile 31.12.1998 olarak daha sonra; 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81/K maddesi ile de 31/12/2003 olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ihtilaflı olan ya da dava açma süresi henüz geçmemiş bulunan ikmalen, re'sen ya da idarece tarh edilen ve her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibariyle miktarı 3.000.000 lirayı yıllık beyannameler üzerinden tarh olunan vergilerde 25.000.000 lirayı aşmayan vergilerin tamamı ile bu vergilere isabet eden gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının ayrı ayrı % 30'unun; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi halinde ve ihtilaf yaratılmaması, yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarından kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir. Bu fıkra kapsamına giren gecikme faizinin hesaplanmasında tarhiyatın tahakkuk tarihi, dava açma süresinin bitim tarihi olarak dikkate alınır.

Bu Kanunun uygulamasında; 3505 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi ile değişik 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesi gereğince asıl addolunan ve her bir vergi türü vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibariyle miktarı 3.000.000 lirayı, yıllık beyannameler üzerinden tarh olunan vergilerde ise 25.000.000 lirayı aşmayan gecikme zammı ve gecikme faizlerinden;

- 1.1.1989 tarihi itibariyle asıl addolunan miktarın % 30'unun; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi şartıyla kalan % 70'inin,

- 1.1.1990 tarihi itibariyle asıl addolunan miktarların % 20'sinin; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi şartıyla kalan % 80'inin ve 1.1.1990 tarihinde asıl addolunan meblağlara 1990 yılı içinde uygulanan gecikme zamlarının,

Bu konuda ihtilaf yaratılmaması ve yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmesi halinde tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibariyle asılları kısmen veya tamamen ödenmiş bulunan vergilere ait olan ve her vergi türü itibariyle miktarı 3.000.000 (Yıllık beyannamelere ilişkin olarak 25.000.000) lirayı aşmayan gecikme zammı , gecikme faizi ve vergi cezalarının % 20'sinin; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi halinde, kalan %80'inin tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunda belirtilen miktarların üzerinde borç olması halinde; bu borçların sadece Kanunda belirtilen miktarları kadarki kısmı hakkında da, yukardaki fıkra hükümleri uygulanır.

Bu Kanun kapsamına giren alacaklar ile ilgili olarak bu Kanunun yayımı tarihinden önce yapılan tahsilat tutarları ile bu Kanuna göre yapılan ödemeler mükellefe red ve iade edilmez.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

5-22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili Geçici Maddesi:

Geçici Madde 1 – 1/1/1999 tarihinden önceki vergilendirme dönemleri için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin ibare değişikliğinden önceki hükmü geçerlidir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre uygulanan kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezalarından; vadesi 1/1/1999 tarihinden önce olup, bu tarih itibariyle ödenmemiş olanlar ile 1/1/1999 tarihinden sonra kesinleştiği halde ödenmeyenlere, vade tarihinden ödendikleri tarihe kadar geçen süre için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı uygulanır.

6-17/12/2003 tarihli ve 5024 sayılı Kanunun Geçici Maddesi: ⁽¹⁾

Geçici Madde 1- 31.12.2003 tarihi (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminin sonu) itibarıyla aktif toplamı 7,5 trilyon Türk Lirasını veya hesap dönemine ait ciroları toplamı 15 trilyon Türk Lirasını aşmayan mükelleflerden dileyenler, 2004 yılı (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan hesap dönemine ilişkin) geçici vergi dönemlerinde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde; enflasyon düzeltmesine ilişkin hükümler yerine Vergi Usul Kanununun bu Kanunla değiştirilmeden önceki değerlendirme hükümleri ile Gelir Vergisi Kanunu ve Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla kaldırılan hükümlerini ve Vergi Usul Kanununun 280 inci maddesinin bu Kanunla kaldırılan son fıkrasını dikkate alırlar. Bu takdirde enflasyon düzeltmesinin dikkate alınmadığı hususu beyannamede belirtilir. Beyanname verme süresi içinde bu hususu bildirmeyen veya beyanname vermeyen mükelleflerin enflasyon düzeltmesine ilişkin hükümleri dikkate almadıkları kabul edilir.

(1)Bu maddede yer alan" Dileyen mükellefler, 2004 yılının (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan) ilk geçici vergi döneminde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde;" ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesiyle"31.12.2003 tarihi (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminin sonu) itibarıyla aktif toplamı 7,5 trilyon Türk Lirasını veya hesap dönemine ait ciroları toplamı 15 trilyon Türk Lirasını aşmayan mükelleflerden dileyenler, 2004 yılı (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan hesap dönemine ilişkin) geçici vergi dönemlerinde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde;"olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

**ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN
DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ**

Değişiklik Yapan Karamamenin/ tebliğin		Yayımlandığı Resmi Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
22/12/1988	88/13603	30/12/1988	20035	177, 344, 345, mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353,mükerrer 355, 356
18/5/1989	89/14155	18/7/1989	20225	232
17/8/1989	89/14439	25/8/1989	20263	353
27/12/1989	89/14918	30/12/1989	20388	344, 345, mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, mükerrer 355 ve 356
27/12/1989	89/14921	30/12/1989	20388	Mük.115, 177, 352
20/12/1990	90/1281	30/12/1990	20741	177
17/5/1991	91/1856	8/6/1991	20895	232, 313
26/12/1991	91/2567	31/12/1991	21098	104,177,344,345, Mükerrer 347 ve 352
9/4/1992	92/2924	24/4/1992	21208	232
22/12/1992	92/3894	31/12/1992	21452	104, 232, 313, 344, 345, mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel) mükerrer 355, 356 ve 361
19/12/1992	92/3898	29/12/1992	21450	177
13/12/1993	93/5107	31/12/1993	21805	177
30/12/1993	93/5144	31/12/1993	21805 Mük.	104, 232, 313, 344, 345, Mükerrer347, 352(Kanuna bağlı cetvel), 353, mükerrer 355, 356, 361.
8/12/1994	94/6295	25/12/1994	22152	177
Tebliğ	258			
8/12/1994	94/6296	27/12/1995	22154	104,Mük.115,232
5/12/1995	95/7588	4/1/1996	22513	177
15/12/1995	95/7595	30/12/1995	22509	104, Mükerrer 115, 232, 343, Mükerrer 347, 352 Kanuna bazı cetvel) 353, mükerrer 355, 356, 361.
Tebliğ	212	29/7/1995	22358	377
Tebliğ	255	7/2/1997	22901	Mükerrer 115, 347 ve 353
13/12/1996	96/8954	7/1/1997	22870	177
Tebliğ	258	24/10/1997	23150	377
9/12/1997	97/10345	16/12/1997	23202 Mük.	Mükerrer 115, 347, 353, Mükerrer 355

Değişiklik Yapan Karamamenin		Yayımlandığı Resmi Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
9/12/1997	97/10346	16/12/1997	23202 Mük.	177
17/11/1998	98/12044	1/12/1998	23540 Mük.	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
Tebliğ	279	18/11/2000	23880	298
Tebliğ	281	16/12/1999	23908	103, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343
Tebliğ	291	21/12/2000	24267	377, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
30/11/2000	2000/1697	11/12/2000	24257	104, Mükerrer 115, 232, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	288	8/12/2000	24254	Mükerrer 298
Tebliğ	289	19/12/2000	24265	177, 252
Tebliğ	301	1/12/2001	24600	Mükerrer 298
Tebliğ	302	25/12/2001	24621	177, 252, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
27/11/2001	2001/3395	27/12/2001	24623	104, Mükerrer 115, 232, 313
18/12/2002	2002/4983	28/12/2002	24977	177, 232, 252, 313
Tebliğ	326	12/12/2003	25314	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
Tebliğ	342	28/11/2004	25654	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
Tebliğ	354	17/12/2005	26026	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	363	28/11/2006	26360	Mükerrer 298
Tebliğ	364	20/12/2006	26382	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355.

Değişiklik Yapan Kararnamenin		Yayımlandığı Resmi Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
Tebliğ	377	17/11/2007	26703	Mükerrer 298
Tebliğ	378	26/12/2007	26738	104,Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355.
Tebliğ	388	20/12/2008	27086	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355.
Tebliğ	393	29/12/2009	27447	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355.
Tebliğ	402	29/12/2010	27800 (6. mük.)	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352
Tebliğ	410	17/11/2011	28115	Mükerrer 298
Tebliğ	411	26/12/2011	28154	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355.
Tebliğ	419	10/11/2012	28463	Mükerrer 298
Tebliğ	422	31/12/2012	28514 (4.Mükerrer)	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355.
Tebliğ	430	19/11/2013	28826	Mükerrer 298
Tebliğ	432	30/12/2013	28867 (Mük.)	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355.
Tebliğ	434	23/1/2013	28891	280
Tebliğ	440	15/11/2014	29176	Mükerrer 298
Tebliğ	442	30/12/2014	29221	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355.

**213 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
189	—	20/2/1963
205	Madde 18, 25 Diğer maddeleri	1/1/1962 28/2/1963
485	—	8/7/1964
488	—	1/11/1964
1318	—	10/8/1970
1319	—	1/3/1971
2365	247 nci maddenin 3. bendinin değiştirilmesine ve 255 nci maddenin iki ve üçüncü fıkralarının yürürlükten kaldırılmasına ilişkin hükümleri Diğer hükümleri	1/1/1982 1/1/1981
2455	1/1/1981 tarihinden geçerli olmak üzere	5/5/1981
2577	—	20/1/1982
2686	a) Madde 10, 30 - 32, 40, 42 b) Madde 33, 36 c) Madde 1 - 8, 18 - 26, 35, 39, 41, 43 - 51 vergi mahkemele- rinin göreve başlayacakları tarihten geçerli olmak üzere Diğer hükümleri	1/1/1981 1/1/1983 29/6/1982 29/6/1982
2791	1/1/1983 tarihinden geçerli olmak üzere	22/1/1983
2995	—	27/4/1984
3094	—	12/12/1984
3181	—	17/4/1985
3210	—	4/6/1985
3239	1. Bu kanunun birinci bölümünün araziye ait, asgari ölçüde birim değer tesbiti için yeniden kurulan TAKDİR KOMİSYON'ları ve arazi ile ilgili diğer hükümleri ve yoklamadan maksat ve yoklama memurlarına ilişkin hükümleri, Arsalara ait asgari ölçüde birim değer tesbiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ile ilgili hükümleri, 2. Bu kanunun beşinci bölümünün, 96. maddesiyle 492 sayılı kanunun (8) sayılı tarifesine eklenen telsiz harçlarına ait hükümleri (Yıllık Harçlara ait hükümleri hariç) 7/10/1983 tarihinden geçerli olmak üzere,	11/12/1985 1/3/1986 11/12/1985
2.	Bu Kanunun 107, 115, 119, 126, 132, 133, 134, 135 i. ve geçici 2, 3 ve 4. maddeleri,	11/12/1985

Kanun	Yürürlüğe
No.	giriş tarihi
3.	Bu kanunun Bakanlar Kuruluna ve Maliye ve Gümrük Bakanlığına yetki veren hükümleri 1/1/1986 tarihinden geçerli olmak üzere 11/12/1985
5.	Bu kanunun diğer hükümleri 1/1/1986
3332	8 inci maddenin ikinci fıkrası ile 11,12,13,14,15 ve 16 ncı maddeleri 1/1/1987
	Diğer hükümleri 31/3/1987
3418	a) 1 - 10 1/4/1988
	b) 12-13 ve 15 1/7/1988 ta- rihinden ge- çerli olmak üzere 31/3/1988
	c) 23 ve 24 1/1/1988 tari- hinden geçerli olmak üzere 31/3/1988
	d) Diğer maddeleri 31/3/1988
3482	4 üncü maddesi 1/1/1988
	5 inci maddesi 1/1/1989
	Diğer maddeleri 5/11/1988
3505	1) 2, 5, 6, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 19, 21, 22, 23, 26, 28, 29, 32, 33, 34 ve geçici 2 nci maddeleri (1/1/1989 ta- rihinden ge- çerli olmak üzere 10/12/1988)
	2) Bakanlar Kuruluna ve Maliye ve Gümrük Bakanlığına yetki yeren hükümleri ile diğer maddeleri 10/12/1988
3689	- 7 nci madde ile 193 sayılı Kanuna eklenen Geçici 35 inci maddesi 1/1/1990 ta- rihinden geçerli olmak üzere 20/12/1990 tarihinde
	- 8 inci madde ile 5422 sayılı Kanuna eklenen Geçici 18 inci maddesi 5/9/1990 tari- hinden geçerli olmak üzere 20/12/1990 ta- rihinde
	- 1, 2, 3, 4, 6, 9, 10, 11 ve 12 ile 5 inci maddesi 1/1/1991
	- tarihinden itibaren elde edilen gelirlere uygulanmak üzere,
	- 7 nci maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa eklenen
	- geçici 34,36 ve 37 nci maddeleri ve 8 inci maddesiyle 5422
	- sayılı Kanuna eklenen geçici 19 uncu maddesi 1/1/1991
	- Diğer hükümleri 20/12/1990
KHK-449	— 15/10/1991

**213 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
KHK/433	a) 1 ve 3 üncü maddeleri b) 11 inci maddesiyle değiştirilen 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (B) fıkrasının 1 ve 2 nci bentleri hükümleri; 1. 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu hükümlerine tabi olanlar, 2914 sayılı Yüksek öğretim Personel Kanununa tabi olan personelden profesör, doçent ve yardımcı doçent unvanına sahip olanlar, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununa ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa tabi olanlarla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelden; kadroları Emniyet Hizmetleri Sınıfına dahil olanlar ve Milli İstihbarat Teşkilatı personeli için 2. 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu kapsamına giren personelden öğretim üyeleri dışında kalan öğretim elemanları ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelden; kadroları Sağlık Hizmetleri ve Yardımcı Sağlık Hizmetleri sınıfına dahil olanlar ve Genel İdare Hizmetleri sınıfına dahil olup da anılan Kanununun 36 ncı maddesinin " Ortak Hükümler " bölümünün (A) bendinin 11 inci fıkrasında sayılan unvanlarda bulunanlar, Müsteşar, Müsteşar Yardımcısı, Genel Müdür, Bakanlık ve Bakanlıklarda Kurul Başkanları, Genel Müdür Yardımcısı ve Daire Başkanlığı ile Bağlı Kuruluş Başkan ve Başkan Yardımcılığı ile Defterdar, Başkan, Müdür ve Saymanlık görevlerinde bulunanlar için 3. 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelden kadroları Mülki İdare Amirliği Hizmetleri, Teknik Hizmetler, Eğitim ve Öğretim Hizmetleri ve Avukatlık Hizmetleri sınıflarına ait bulunan personel için 4. Kapsama dahil diğer personel için c) Diğer maddeleri	1/1/1992 15/8/1991 15/1/1992 15/7/1992 15/1/1993 15/7/1991 tari- hinden geçerli olmak üzere 8/7/1991 7/9/1991
3762	—	7/9/1991
3824	a) 5, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 ve 25 inci maddeleri, 10 uncu maddesiyle 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen 18 numaralı bent hükmü ve 26 ncı maddesi ("a" fıkrası hariç) 1/1/1993 b) 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10 (Bu madde ile 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen 18 numaralı bent hükmü hariç) 11 ve 12 nci maddeleri ile 26 ncı maddesinin (a) fıkrası hükmü 1/1/1992 tari- c) Diğer hükümleri	hinden geçerli olarak 11/7/1992 11/7/1992

**213 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
3946	a) 1,2 ve 36 ncı maddeler	30/12/1993
	b) 38 md.	1/1/1994
4008	a) 2, 4, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 22, 24 ve 25 inci maddesi ile Gelir Vergisi Kanununun 41 inci maddesine eklenen 7 numaralı bent ve 27 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesine eklenen 12 numaralı bent	1/1/1995
	b) 8 inci maddesi, 25 inci maddesi ile Gelir Vergisi Kanununun 41 inci maddesine eklenen 8 numaralı bent ve 27 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesine eklenen 13 numaralı bent	1/1/1996
	c) 35 inci maddesi	yayımını izleyen ay başında,
	d) Diğer hükümleri	6/7/1994
4108	a) 6 ncı maddesi, 32 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 23 üncü (bu geçici maddenin "a" bendinin son fıkrası hariç) ve geçici 24 üncü maddeleri ve 39 ncu maddesinin 2 numaralı bendinin (a) ve (c) alt bendleri	1/1/1994 tarihinden geçerli olmak üzere 2/6/1995
	b) 37 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 12 nci madde tarihinden hükmü	27/11/1994 tarihinden geçerli olmak üzere 2/6/1995
	c) 5, 7, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 27, 29 ve 31 inci maddeleri, 17 nci maddesi ile değiştirilen Gelir Vergisi Kanununun ek 3 ve ek 4 üncü maddelerine ilişkin hükümler	1/1/1995 tarihinden geçerli olmak üzere 2/6/1995
	d) 39 uncu maddesinin 1 numaralı bendinin (b) ve (c) alt bendleri 1995 yılı tarihinde kazançlarına da uygulanmak üzere	1/1/1996 tarihinde
	e) 16 ve 24 üncü maddeleri	2/6/1995 tarihini izleyen aybaşında
	f) 12 ve 23 üncü maddeleri	2.6.1995 tarihini izleyen ikinci ayın başında
	g) 34 ve 36 ncı maddeleri, 37 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 11 inci madde ve 39 uncu maddesinin 1 numaralı bendinin (a) alt bendi ve 3 numaralı bendi	1/1/1996 tarihinde
	h) Diğer hükümleri	2/6/1995
KHK/570		15/4/1997 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı olan 3/4/1997 tarihinde
4315		30/6/1997 tarihinden geçerli olmak üzere yayım tarihi olan 25/12/1997

**213 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN
MEVZUATIN YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ
GÖSTERİR LİSTE**

Değiştiren Kanunun/KHK'nin Numarası	213 sayılı Kanunun değişen veya iptal edilen maddeleri	Yürürlüğe Giriş Tarihi
4369	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 19 ve 20, 81/A-(6), (9), (12), (25), (28). maddeleri	29/7/1998
4444	—	14/8/1999
4503	10	31/12/1999 tarihinden geçerli olmak üzere yayımlı tarihi olan 29/1/2000
4684	15 inci madde	1/1/2002
4731	—	30/12/2001
4751	1 inci maddesinin Mükerrer Madde 49 ile ilgili hükmü 1 inci maddesinin 268 inci madde ile ilgili hükmü 6 ncı maddesi	9/4/2002 1/1/2002 tarihinden geçerli olmak üzere yayımlı tarihi olan 9/4/2002 tarihinde 9/4/2002
4783	—	1/1/2003
4842	25 inci maddesi 36/g maddesi	1/7/2003 tarihinden geçerli olmak üzere 24/4/2003 1/4/2003 tarihinden geçerli olmak üzere 24/4/2003
4884	—	17/6/2003
4962	—	7/8/2003
5024	Mükerrer 298 inci maddenin (A) fıkrasının (8) numaralı bendi Diğer maddeleri	30/12/2003 1/1/2004
5035	104, 120, 231, 270	2/1/2004

Değiştiren Kanunun/KHK'nin Numarası	213 sayılı Kanunun değişen veya iptal edilen maddeleri	Yürürlüğe Giriş Tarihi
5228	281, Mükerrer Madde 298 ,Geçici Madde 25 15,17,28,111,114,160,204,215,Mük. Madde 257, 285, Mük. Madde 315,353 , Mükerrer Madde 354, 5024 sayılı Kanunun İşlenemeyen hükmü Geçici Md. 1 Mükerrer Madde 355	1/1/2004 tarihinden geçerli olmak üzere 31/7/2004 31/7/2004 31/7/2004 tarihini izleyen üçüncü günde
5234	13	21/9/2004
5281	355, 356	31/12/2004
5345	128 ve Ek Madde 13	16/5/2005
5398	Mükerrer Madde 257, 272, 327, Mükerrer Madde 355	21/7/2005
5479	Mükerrer Madde 298, 344, Geçici Madde 27	1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere 8/4/2006 tarihinde
5615	Mükerrer Madde 28, 120, 353, 367, 377	4/4/2007
5728	2, 5, 87, 246, 344, 359, 360, 362, 363, 367, 371	8/2/2008
5736	Ek Madde 1 ve 11	8/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere 27/2/2008
5766	Mükerrer 242	6/6/2008
5904	72, 359 Mükerrer Madde 355	3/7/2009 3/7/2009 tarihini izleyen aybaşında
5917	Ek Madde 13	10/7/2009
6009	107/A, Mükerrer 227, 353, Mükerrer 355, 369, 413 114, Geçici Madde 28 140, 367	1/8/2010 1/7/2010 tarihinden geçerli olmak üzere 1/8/2010 ⁽¹⁾ 1/1/2011

(1) Anayasa Mahkemesi'nin 26/1/2012 tarihli ve E.: 2011/74, K.: 2012/15 sayılı Kararı ile; 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 62 nci maddesinin (d) bendinde yer alan "... 1/7/2010 tarihinden geçerli olmak üzere ..." ibaresi, bu bentte yer alan 8 inci ve 16 ncı maddeler yönünden iptal edilmiştir.

Değiştiren Kanunun/KHK'nin Numarası	213 sayılı Kanunun değişen veya iptal edilen maddeleri	Yürürlüğe Giriş Tarihi
6111	5	25/2/2011
KHK/646	135, 140, 367 ve Ek Madde 13	10/7/2011
KHK/666	Ek Madde 13 Ek Madde 13	31/12/2011 tarihinden geçerli olmak üzere 2/11/2011 14/1/2012 tarihinden geçerli olmak üzere 2/11/2011
6322	112, 325/A, Geçici Madde 29	15/6/2012
6455	153/A	11/4/2013
6487	151, 152/A	11/6/2013
Anayasa Mahkemesi'nin 27/12/2012 tarihli ve E.: 2011/139, K.: 2012/205 sayılı Kararı	Ek Madde 13	10/10/2013
6518	Mükerrer Madde 257	19/2/2014
6637	107/A, 132/A	7/4/2015